STAR WARS

MÂNIA LUI DARTH MAUL

RYDER WINDHAM

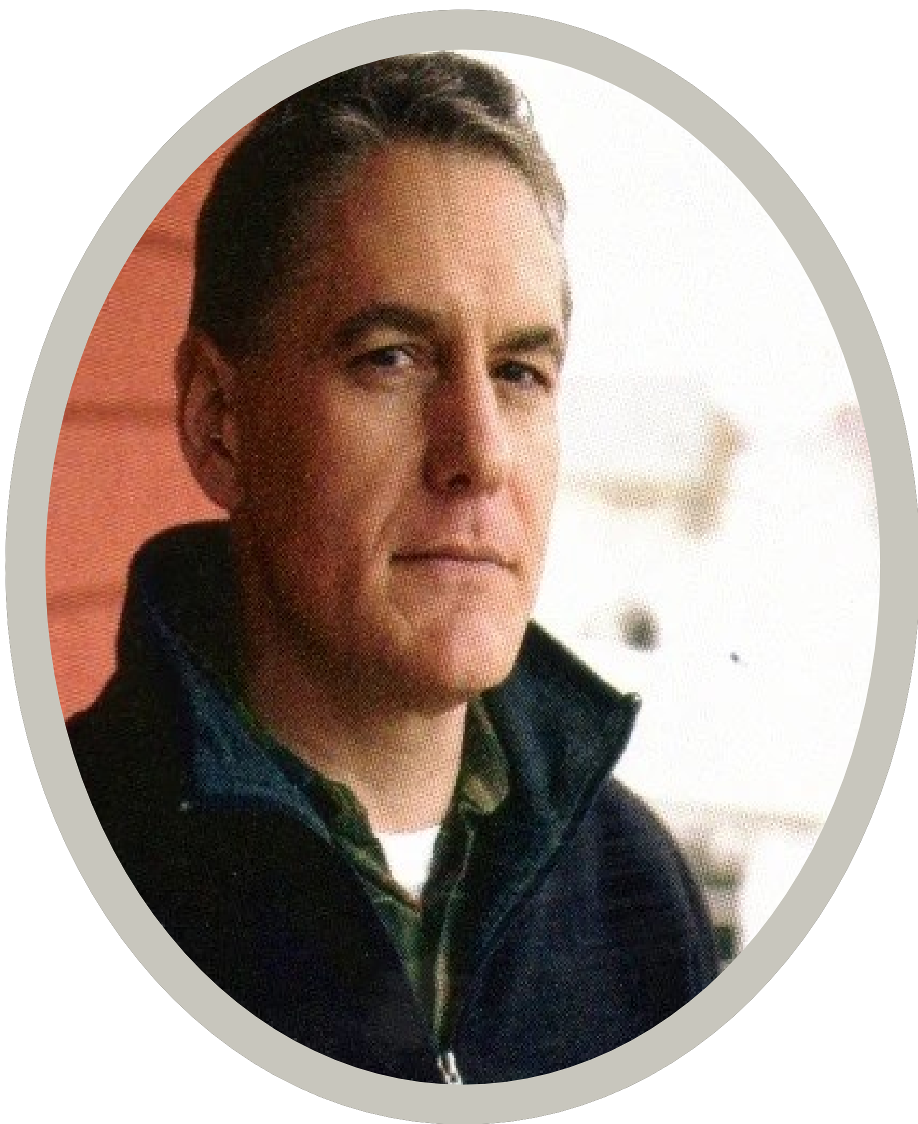
RYDER WINDHAM

MÂNIA LUI DARTH MAUL

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
The Wrath of Darth Maul
2012

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărţi pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate şi cărţi de referinţă. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alţi autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor şi consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate şi arte secvenţiale. În prezent, locuieşte în Providence, Rhode Island, împreună cu soţia şi cele două fiice ale sale.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Prolog

Şobolanul cu nasul ascuţit ştia că grămada întunecată care zăcea în tunel era o fiinţă moartă. Şi-a dat seama după duhoarea incredibilă. Neputând detecta niciun alt prădător în tunel, nasul ascuţit al şobolanului zvâcni de entuziasm pentru descoperirea sa: o masă bogată şi fără probleme, numai pentru el.

Şobolanul o luă de-a lungul părţii laterale a tunelului, păşind peste scheletele altor creaturi – multe schelete mici, dar altele, destul de mari – îndreptându-se spre cadavru. Erau bucăţi zdrenţuite de ţesătură largă şi impermeabilă adunate peste jumătatea inferioară a corpului mortului. Capul, braţele şi pieptul îi erau expuse. Un strat fin de praf îi acoperea pielea, abia ascunzând tatuajele îndrăzneţe, în zigzag, care îi împodobeau rămăşiţele. Capul îi stătea pe sol într-un unghi ciudat, din cauza coarnelor lungi şi ascuţite din care ieşeau din craniul lui. Şobolanul veni mai aproape de corp şi îşi deschise fălcile. Nu văzu deloc pumnul care i se prăbuşi pe ceafă. Şi apoi fiinţa, care era foarte vie, îşi deschise ochii galbeni în timp ce se rostogolea şi întindea cealaltă mână pentru a-şi apuca prada. Îndepărtă resturile de ţesături pe care le folosise ca pături, dezvăluind aparatul mecanic care forma partea inferioară a corpului.

Aparatul era fixat de mijlocul bărbatului, chiar sub cutia toracică, şi consta dintr-un echipament transportor droid, cu şase picioare metalice. Picioarele erau îmbinate inegal, fiind luate de la nişte droizi stricaţi, fiecare dintre ele terminându-se cu un vârf conic. În timp ce şobolanul se zvârcolea în mâna sa, bărbatul ieşi de sub pături ca un păianjen robot monstruos, cu picioarele sale metalice răsunând de podeaua tunelului.

Nu-şi amintea cum îşi pierduse corpul inferior sau cine îi

grefase trunchiul pe transportorul droid. Deşi cunoştea tunelurile care deveniseră domeniul său, nu ştia că se afla pe o planetă numită Lotho Minor. Şi nici nu îşi amintea propriul nume.

Şi, pentru moment, nici nu-i păsa. Mintea îi era concentrată pe un singur lucru.

***Mâncare*.**

Muşcă şobolanul şi începu să-l mănânce cu lăcomie. Câteva minute mai târziu, în timp ce îşi lingea resturile de pe buze, i se întoarse sentimentul acela familiar. Era singurul sentiment pe care îl avea, singura emoţie, atunci când nu delira de foame. Ură. Nu doar supărare şi furie, ci ură pură şi totală. Îşi ura împrejurările. Ura tunelurile şi paraziţii care se aventurau prin ele. Ura să-i fie foame şi să nu se poată odihni fără ca vreo altă creatură să nu încerce să muşte din el. Ura faptul că ştia că toate acele distrageri nu aveau sens. Obiectul principal al urii sale era ceva mult mai semnificativ, ceva pe care îl dispreţuia cu o intensitate atât de absolută, încât...

***Nu-mi amintesc*.**

Îşi ura memoria slabă. Cum ajunsese în acest loc? De cât timp trăia ca un animal sălbatic? Ochii lui galbeni priviră înainte şi înapoi, măturând tunelul de parcă încerca să găsească un răspuns util în colţurile lui întunecate, în mijlocul acelor oase roase care erau împrăştiate pe sol.

***Nimic*.**

Făcu o grimasă. Voia să-şi amintească. Voia să ştie. Frustrarea era ca o mâncărime dureroasă de care ştia că nu va putea scăpa vreodată. Coborî o mână în lateral şi vârful degetelor atinseră unul dintre picioarele sale reci de metal.

***Nu am fost întotdeauna*... *aşa*.**

Ştia că nu mai este bărbat, că nu mai fusese unul de ani de zile. Era doar o creatură dintr-un tunel murdar. Şi apoi îşi aminti de obiectul urii sale.

***Un om*... *omul care m-a lăsat să mor*.**

Ura îi curgea prin vene, umplându-l cu dorinţa de a ucide orice îi era la îndemână. Cercetă scheletele şi carcasele care se rostogoleau pe podeaua tunelului, apoi şi-a folosi picioarele droide pentru a lansa mai multe lovituri rapide şi pline de ură care zdrobeau oasele de pereţi. Găsind o cutie toracică mare, o apucă şi o izbi cu putere de unul dintre picioarele metalice, apoi aruncă oasele sfărâmate. Nu găsi nicio satisfacţie în toată

această distrugere meschină. Nu îl făcuse decât să urască şi mai mult.

De ce nu-mi amintesc?!

Strâgându-şi mâinile în pumni, îşi simţi unghiile ascuţite şi murdare intrându-i în pielea palmelor. Scrâşni din dinţi şi îşi închise strâns ochii, străduindu-se să evoce o amintire, orice amintire, ceva care ar fi putut să-l ajute să-şi amintească propria identitate.

Atunci avu o scânteie, o lumină care trecu prin ura care ardea în mintea lui. Şi văzu o mare de foc...

Capitolul 1

Băiatul pe nume Maul trebuia să stea pe vârfurile picioarelor pentru a privi prin fereastra groasă a camerei lui mici. Fereastra era polarizată pentru a bloca căldura şi lumina, dar imaginea era atât de intensă încât îl făcu pe băiat să mijească ochii. Lumina nu venea din cer, care era sufocat de nori negri şi fum, ci radia din râul de lavă care curgea pe sub instalaţia unde locuia. Întorcând uşor capul, văzu lava intrând în ceea ce arăta ca o mare uriaşă şi aprinsă.

Numele planetei era Mustafar, conform droidului care avea grijă de Maul. Droidul servea şi ca profesor al băiatului şi îi arătase holograme care ilustrau suprafaţa lui Mustafar şi locaţia planetei în galaxie. Droidul îi arătase şi holograme ale altor lumi. Lui Maul îi era greu să înţeleagă faptul că hologramele reprezentau planete reale, dar trebuia să le memoreze numele şi să le indice corect locaţiile sau droidul l-ar fi supus unui şoc dureros. Din fericire, Maul era singur. Privind prin fereastră, încercă să repereze orice semn de viaţă. Ocazional, îi putea zări în depărtare pe nativii blindaţi ai lui Mustafar, călare pe droizii *purici de lavă*, îndreptându-se spre regiunile din nord, unde lucrau ca mineri. De câteva ori, chiar văzuse transportoare de minereu călătorind pe cer. În momentul de faţă, nu putea vedea niciun Mustafarian sau vreo navă, doar fluxul nesfârşit de lavă, focul, fumul şi norii. Droidul îi spusese lui Maul că nu va rezista mult pe suprafaţa lui Mustafar, dar asta nu îl împiedicase să vrea să se aventureze afară. La urma urmei, dacă Mustafarienii se puteau deplasa liber, de ce nu şi el? Ar fi avut nevoie o armură Mustafariană pentru a-l proteja de căldură şi, de asemenea, de un aparat pentru respirat. Se întrebă cât de greu ar fi să facă rost de astfel de lucruri. Nu avea niciun motiv să creadă că vreun Mustafarian i-ar da, pur şi simplu, ceea ce avea nevoie pentru a supravieţui. Dar îşi imagina că ar fi incitant să iasă afară.

Maul se mişcă uşor şi văzu ceva schimbându-se pe suprafaţa ferestrei. Îşi dădu seama că era propria lui reflecţie. Nu-şi putea vedea decât vârful capului, care avea mai multe

coarne mici. La fel ca restul corpului, capul i se distingea prin tatuajele roşii şi negre. Ochii îi erau galbeni strălucitori, cu pupile mici, negre.

Prima dată când îşi văzuse reflexia, fusese uimit, pentru că el crezuse că vedea o altă persoană. Din câte ştia, reflectarea lui chiar era o altă persoană, un alt băiat care semăna cu el şi îi imita fiecare mişcare. Un băiat semitransparent, suspendat în aerul plin de fum din afara camerei. Un băiat care era liber să cutreiere vulcanii planetei fără să se teamă că s-ar putea răni, un băiat care ar fi putut să părăsească Mustafar şi să meargă oriunde voia el. Un băiat care l-ar putea ajuta pe Maul să scape.

Maul îşi dorea să fie acel băiat.

Punându-şi mâinile pe zona fără sudură unde peretele neted de metal întâlnea sticla, Maul sări în sus ca să-şi poată vedea mai mult din corpul subţire reflectat în fereastră. Sări iar şi iar, fascinat de reflexia sa care sărea, precum şi de zgomotul picioarelor sale goale lovind podeaua metalică. Se îndepărtă de fereastră în timp ce sărea înapoi, încă privind spre reflexia sa, şi continuă să mai sară câteva minute. Nu se opri decât mult după ce i se precipită respiraţia, iar picioarele îi ardeau, muşchii picioarelor începând să-l înţepe de durere. Recăpătându-şi respiraţia, se întoarse de la fereastră şi îşi privi camera. Singurele caracteristici remarcabile ale camerei erau uşa de pe peretele opus ferestrei şi un robinet cu apă rece care era acţionat de un senzor, poziţionat deasupra unei mici găuri de drenaj, într-un colţ. Uşa era făcută din metal gros, acelaşi material ca pereţii, podeaua şi tavanul. Partea de jos a uşii avea o fantă orizontală îngustă, prin care droidul îi împingea uneori o tavă mică cu alimente, de obicei bucăţi de carne nefierte. Maul nu putea vedea prin fantă, pentru că rămânea închisă – atunci când nu era utilizată – de o tablă de metal care glisa. Deasupra uşii era o umflătură convexă care găzduia difuzorul audio şi, de asemenea, un fotoreceptor, care îi permitea droidului să-l urmărească în permanenţă pe Maul. Nu existau comenzi pentru a deschide uşa din interiorul camerei lui Maul, cel puţin niciuna pe care Maul să fi fost vreodată în stare să o găsească.

Se auzi un sunet din difuzor, avertizându-l pe Maul să-şi înceapă exerciţiile. Deşi camera nu era foarte mare şi picioarele încă îi erau obosite de la sărituri, ştia bine că nu trebuia să ignore sunetul. Începu imediat să alerge pe loc. La început, Maul

îşi ţinu braţele lipite de corp. Apoi începu să pompeze braţele în sus şi în jos pentru a se potrivi cu ritmul constant al muşchilor picioarelor. Voia să închidă ochii şi să se prefacă că se afla altundeva, poate într-o cameră mai mare, dar nu i se permitea să închidă ochii în timp ce-şi făcea exerciţii. Îşi forţă pleoapele să rămână deschise şi îşi pompă picioarele mai repede. Sunetul se auzi din nou. Maul încetă să mai alerge, se lăsă pe spate pe podea şi începu să facă o serie de ridicări ale corpului şi picioarelor. După mai multe minute, se auzi din nou sunetul şi Maul se rostogoli pentru a face flotările, alternativ, cu una sau amândouă mâinile. Trecură mai multe minute înainte ca sunetul să se audă din nou, semnalizând sfârşitul sesiunii de exerciţii. Maul se prăbuşi pe podeaua rece.

Vine cineva.

Maul se ridică şi privi atent la uşă. Deşi nu putuse auzi paşii care se apropiau, ştia că persoana se afla în camera alăturată. N-avea idee cum de ştia asta. Dar o ştia.

Maul îşi putea imagina doar doi posibili vizitatori. Unul era droidul care avea grijă el. Celălalt era Omul, care îl vizita rar. Omul purta o robă întunecată, cu gluga lăsată mult, ascunzându-i în umbră majoritatea trăsăturilor. Nu văzuse niciodată ochii Omului. Îl ura pe Om chiar mai mult decât ura droidul. Omul îl speria.

Uşa scoase un şuierat în timp ce aluneca şi dispărea într-o fantă din tavan. În faţa uşii stătea droidul. Fabricat dintr-un metal negru lucios, droidul avea un cap rotund, cu cinci ochi roşii, mecanici, numiţi fotoreceptori, un vocabulator în formă de grătar, pentru vorbire, şi avea un trunchi cilindric cu patru cleşti lungi şi articulaţi în loc de braţe. Trunchiul îi era aşezat pe un abdomen articulat, pivotant, care avea şase picioare asemănătoare unui păianjen. Maul nu ştia niciodată la ce să se aştepte de la droid. Uneori aducea alimente sau medicamente, sau îl pulveriza pe Maul cu detergenţi antiseptici, sau îl escorta într-o cameră alăturată, mai mare, unde îl vâna sau îl lăsa să alerge în cercuri. Alteori, vorbea cu el şi-l învăţa cuvinte noi.

De obicei, droidul aducea cu el durere.

Odată, droidul aduse un şarpe verde cu galben strălucitor, care îl atacă imediat pe Maul, scufundându-şi adânc colţii veninoşi în braţul băiatului. Maul ţipă şi apoi îşi aruncă trupul în jos, peste şarpe, zdrobindu-l. Fiind la fel de înfometat pe cât era

de înfuriat, Maul nu reuşise să reziste să nu ia câteva muşcături mari din şarpele mort, care fuseseră mai mult decât putuse îndura lui stomacul mic. După acel incident, droidul revenise cu medicamente, bandaje şi o pompă pentru stomac.

Acum, stând în prag în faţa lui Maul, droidul extinse încet un cleşte, departe de corp, şi îi roti vârful într-o mişcare largă. Maul îşi ţinu ochii concentraţi pe cleştele rotativ în timp ce simţea cum i se încordează muşchii, pregătindu-se să sară. Nu observă panoul mic care se deschise sub unul dintre ochii droidului. Panoul expuse o priză care adăpostea un braţ telescopic care avea în vârf un ac hipodermic. Braţul se întinse, lovind cu acul în umărul drept al lui Maul, şi apoi se retrase rapid în capul droidului. Droidul avusese nevoie de doar o fracţiune de secundă pentru a face injecţia – atât de puţin timp încât Maul abia înţelesese că acul îi străpunsese pielea.

Clipi când ridică mâna şi îşi frecă umărul. Realiză că droidul îi făcuse ceva şi că îşi rotise cleştele doar pentru a-l distrage. Şi apoi simţi o senzaţie ciudată, caldă, răspândindu-se prin tot corpul său. Se încruntă la droid, apoi pleoapele îi căzură iar picioarele i se înmuiară. Braţele droidului se întinseseră, prinzându-l pe băiat înainte să lovească podeaua.

Droidul cu picioare de păianjen îl luă pe băiatul inconştient şi îl cără din camera mică fără nicio dificultate. Băiatul nu era deloc greu. Abia avea trei ani.

Când Maul se trezi, stătea întins pe o bancă de metal într-o cameră cu plafon înalt pe care nu o mai vizitase niciodată. Într-un perete se aflau trei ferestre înalte, înguste, iluminând podeaua din faţa lui Maul, dar lăsând cea mai mare parte a camerei în întuneric. Prin ferestre, văzu roca topită căzând în cascadă pe lângă o stâncă neagră. Maul nu-şi amintea să fi adormit sau să fi părăsit propria cameră. Bănuia că era pe punctul de a fi pedepsit. Se întrebă dacă nu făcuse toate exerciţiile corect sau dacă făcuse vreo altă greşeală. Nu că mai conta. Uneori era pedepsit fără nicio explicaţie. Se învăţase cu pedepsele de când învăţase să meargă. Unul dintre primele lucruri pe care le învăţase, fu să nu plângă. Plânsul nu aducea niciodată nimic bun. Plânsul nu făcea decât să înrăutăţească lucrurile. Se împinse încet de pe bancă. Simţi aerul rece din spatele lui şi bănui că era de la o gură de aerisire sau o uşă. Privind prin cameră, observă cinci lumini roşii care străluceau în

întuneric, în colţul apropiat. Recunoscu luminile drept ochii droidului cu picioare de păianjen. Maul îşi frecă umărul drept. Îşi aminti că droidul îl lovise în umăr mai devreme şi bănui că droidul îl făcuse să adoarmă. Se întrebă ce ar putea să-i facă în continuare. Să-l omoare? Droidul se repezi din colţ. Maul lovi podeaua cu picioarele goale, şi începu să alerge, îndepărtându-se de droid, pe cât de repede îl puteau duce picioarele lui mici. Stând departe de lumina care se întindea pe podea de la ferestre, se repezi spre un perete interior, îndreptându-se spre sursa curentului pe care-l simţise în spate. Ochii i se adaptară la întuneric şi găsi uşa dreptunghiulară. Nu ezită să treacă prin ea, deşi habar nu avea ce îl aştepta în camera următoare.

Întuneric. O cameră fără ferestre. Apoi zări o fâşie slabă de lumină înainte. Ignorând paşii zgomotoşi ai droidului din spatele lui, fugi spre lumina care emana de undeva, dincolo de peretele curbat. Ştia că nu poate depăşi droidul, dar nu îndrăzni să se oprească. Maul alergă pe lângă zidul curbat, intrând pe un coridor lung şi îngust. Iluminat de mici lămpi dreptunghiulare încorporate în pereţi, coridorul era atât de lung încât nu putea vedea celălalt capăt. Continuă să alerge.

Auzi paşii droidului întrerupându-se la intrarea pe coridor. Speră că droidul era prea mare pentru a-l urma pe coridor. Riscând o privire înapoi, văzu că droidul îşi înclinase deja corpul în lateral, astfel încât patru dintre picioarele să lovească peretele, în timp ce restul continuau să atingă podeaua, propulsându-şi corpul metalic după Maul. Maul icni în timp ce-şi întoarse privirea spre înainte, fără să întrerupă alergarea. Auzi zgomotul paşilor droidului crescând şi ştiu că se apropia de el. Simţi, cumva, că droidul era pe cale să-l prindă cu un cleşte. Disperat şi hotărât să evite droidul, Maul sări în lateral, punând un picior pe peretele din dreapta lui, apoi sărind spre zidul opus, menţinându-şi picioarele în mişcare, astfel încât alergă doi paşi pe suprafaţa verticală, înainte să coboare în diagonală spre podea. Maul auzi cleştele lovind podeaua în spatele lui şi sări în sus pentru a face încă doi paşi rapizi de-a lungul peretelui drept, înainte de a reveni înapoi pe podea, încă alergând înainte. În timp ce alerga, auzi un zgomot puternic şi satisfăcător în spatele lui şi ştiu că droidul se împiedicase în propriile picioare în efortul eşuat de a ţine pasul cu el.

Bănuind că droidul nu numai că se va ridica, dar va fi şi

foarte supărat pe el, Maul fugi şi mai repede. Inima îi bătu tare când văzu cum coridorul se termina cu o altă uşă dreptunghiulară. Ieşi din coridor repede şi ajunse într-o cameră care nu asemăna cu niciun alt loc pe care şi-l imaginase vreodată.

Tapiserii largi atârnau de pereţi, care erau şi ei decoraţi cu sculpturi ciudate. Mobilierul sculptat, realizat din oase articulate ciudat şi bine lustruite, se ridica deasupra unui covor lat care fusese cândva blana unui animal. În centrul camerei, un glob enorm cu un lichid transparent, verzui albastru, de aproape doi metri în diametru, era suspendat în aerul de deasupra unei mese circulare. Zeci de creaturi acvatice mici, multicolore înotau în interiorul globului, unele atât de aproape de suprafaţă încât cozile lor care se mişcau trimiteau valuri pe suprafaţa circumferinţei globului. Maul fu atât de uimit de toate lucrurile minunate din cameră, încât aproape că uită că încetase să alerge. Rămase acolo, privind de la creaturile care înotau, la decoraţiunile de pe pereţi. Dar, în timp ce studia mobilierul sculptat, îşi dădu seama instinctiv că încăperea aceea era un loc special. Era un loc unde stătea cineva şi privea toate lucrurile din cameră. Era un loc în care trăia cineva. Ştia că droidul nu avea nevoie de un astfel de lux. Era sigur că acest loc era vizuina Omului.

— Bine ai venit, Maul, spuse o voce joasă din spatele lui Maul. Te aşteptam.

Maul încremeni la auzul vocii Omului. Rămase cu privirea pe globul plutitor. Îşi dorea să poată deveni invizibil.

— Mă aşteptasem ca droidul să te aducă aici, continuă Omul nevăzut. Felul în care ai fugit de-a lungul zidurilor pentru a te feri de droid a fost foarte impresionant. Dar tu ai fost întotdeauna un băiat isteţ.

Maul îl mai auzise pe Om vorbind astfel. Complimentele fuseseră aproape întotdeauna urmată de pedepse. Maul se pregăti în timp ce rămase cu ochii fixaţi pe globul plutitor. Pe cât de nervos era de prezenţa Omului, pe atât era de fascinat de creaturile acvatice din interiorul globului. Se întrebă dacă erau comestibile. Un sunet metalic se auzi dinspre uşa pe care tocmai intrase Maul, iar droidul îşi împinse corpul din coridorul îngust, pentru a intra în cameră. După ce droidul se îndreptă, astfel încât toate picioarele sale să atingă podea, se ridică lângă

Maul, oprindu-se lângă covorul care fusese o piele de animal.

Maul îşi mişcă privirea de pe globul plutitor la droid şi observă că două dintre picioare îi erau acum îndoite în unghiuri ciudate. Droidul îşi roti ochii mecanici pentru a-l fixa pe Maul şi spuse pe un ton bâzâit:

— Nu ar fi trebuit să fugi.

— Lasă-ne, se răsti Omul la droid.

Droidul se îndepărtă de Maul, îndreptându-se spre o uşă largă de pe cealaltă parte a camerei. Maul voia să plece cu droidul, dar, în schimb, se uită la globul plutitor şi rămase acolo unde era.

— Ai putea să mă priveşti, spuse Omul pe un ton liniştitor.

Mai mult ca oricând, Maul îşi dori să fie băiatul plutitor care părea să existe dincolo de fereastra propriei lui camere. Încercă din răsputeri să nu tremure în timp ce se întoarse încet şi ridică ochii spre Om. Ca de obicei, Omul purta roba întunecată cu glugă mare, dar o avea dată pe spate, astfel încât era adunată în spatele capului său. Maul fu surprins să-i vadă faţa expusă. Omul avea ochi albaştri, pielea de o singură culoare şi un cap cu păr ondulat. Maul fu, de asemenea, surprins de felul în care capul Omului era diferit de al lui. Nici măcar nu avea coarne.

Omul îşi ridică sprâncenele în timp ce îl privea sceptic pe Maul.

— Poţi vorbi, nu?

Maul aprobă din cap.

— Da?

— Da, răspunse Maul.

— Îmi vei spune Stăpâne Sidious.

— Da, Stăpâne Sidious.

Sidious zâmbi.

— Excelent.

Trecu pe lângă băiat şi se opri lângă globul plutitor. Maul observă că toate creaturile acvatice din interiorul globului înotară în partea îndepărtată, punând distanţă între ele şi Sidious. Sidious aruncă o privire asupra creaturilor de parcă abia le-ar fi găsit interesante.

— Maul, am ceva important să-ţi spun. Vreau să mă asculţi cu atenţie.

Maul îl ascultă. Sidious vorbi încet.

— Eşti... remarcabil. Luându-şi privirea de la globul apos, îl privi pe Maul şi adăugă. Foarte remarcabil.

Maul nu ştia de ce putea fi considerat remarcabil sau cum se aştepta Sidious să-i răspundă. Decise să rămână tăcut.

— Galaxia noastră găzduieşte miliarde de forme de viaţă. Unele sunt mari, altele mici. Dar, pe cât de diverse sunt, adevărul este că majoritatea formelor de viaţă sunt doar ca peştii aceştia. Sidious făcu un semn neglijent spre peşti şi aceştia părură să tremure în interiorul globului. Rareori se îndepărtează de locul unde s-au născut. Îşi petrec timpul îngrijorându-se pentru următoarea lor masă, pentru felul în care ar putea evita durerea şi pentru timpul pe care îl au de trăit. Ei trăiesc temându-se unul de celălalt. Şi apoi, mor. Nu contează dacă sunt o insectă, un peşte, un om sau... un şarpe.

Încă o dată, Maul se gândi la şarpele pe care fusese forţat să-l omoare.

— Tu ai parcurs deja distanţe mari, continuă Sidious. Te-ai născut pe planeta Iridonia, dar mi-ai atras atenţia pe o altă lume, Dathomir. Acolo, femelele conduc şi înrobesc masculii. Ai fost doar un prunc şi totuşi celor mai puternice fiinţe de pe Dathomir le-a fost frică de tine. Voiau să mori pentru că erai diferit. Sidious zâmbi. Ştii ce te face atât de remarcabil, Maul? Atât de diferit de formele de viaţă obişnuite?

— Nu, răspunse Maul blând şi clătină din cap.

Sidious ridică uşor sprâncenele şi îşi strânse buzele. Clătinând din cap, spuse:

— Nu acesta e răspunsul corect. Răspunsul corect este: *Nu, Stăpâne Sidious*.

Maul înghiţi cu greu, apoi spuse:

— Nu, Stăpâne Sidious.

Sidious zâmbi din nou.

— Eşti diferit pentru că eşti mai puternic. Ai anumite puteri. Ştii lucrurile înainte să se întâmple. Te uiţi la uşa închisă a camerei tale şi ştii că este pe cale să se deschidă. Ai reflexe rapide. Alţii abia visează să anticipeze momentele, ca tine, sau să se poată mişca atât de repede. În acest fel, tu şi cu mine suntem asemănători, Maul, cu excepţia faptului că puterile mele sunt mult mai mari. Puterile mele sunt mai mari pentru că ştiu multe lucruri pe care tu încă nu le-ai învăţat, cum ar fi modul în care să-ţi faci puterile să funcţioneze pentru tine. Înţelegi?

— Da, Stăpâne Sidious.

— Bine. Bine. Sidious se plimbă în jurul globului apos până ajunse să fie poziţionat între el şi Maul. Din locul de unde privea Maul, orbul distorsiona capul şi partea superioară a corpului lui Sidious. Sidious spuse: Ştiu că-ţi imaginezi o viaţă diferită, Maul. O viaţă mai uşoară decât ai acum.

Maul rămase tăcut.

— Ştiu că eşti supărat pentru şarpele care te-a muşcat, spuse Sidious, continuând în jurul globului apos până când avu o vedere clară asupra lui Maul. Eu ştiu totul despre tine, Maul. Totul. Sidious se învârti în jurul orb până ajunse din nou în faţa lui Maul. Chiar dacă ai putea crede că viaţa ta este dură şi neplăcută, şi că uneori sunt crud, există un motiv pentru ca tu să suporti o asemenea durere. Motivul este că trebuie să devii puternic în orice privinţă. Trebuie să înveţi să învingi durerea. Într-o zi, ai putea deveni mai puternic decât mine. Ţi-ar plăcea asta, nu? Să fii mai puternic decât mine?

— Da, Stăpâne Sidious

Sidious se uită la băiat.

— Bine. Aruncă o privire spre globul apos. Ah! Uită-te acolo, la cei doi peşti.

Maul urmări privirea lui Sidious şi văzu un peşte mic cu dungi roşii şi negre planând lângă un peşte mai mare, de culoare gri închis, care se îndepărtase de celelalte creaturi, până spre fundul globului.

— Da, Stăpâne Sidious, răspunse Maul.

Observă că peştele mai mic avea ochi galbeni, de aceeaşi culoare ca ai lui. Peştele mic se uită înapoi la Maul.

— Ce amuzant, spuse Sidious. Dacă nu aş şti mai bine, aş spune că cei doi se prefac că suntem noi. Dacă ar fi aşa, mă întreb ce s-ar întâmpla cu restul.

Maul se uită la peştii din zona superioară a globului şi îi văzu începând să se smucească şi să aibă spasme. Câţiva peşti se umflară la de două ori dimensiunea iniţială, tresărind violent şi apoi se dezumflară brusc. Alţii se rostogoliră neregulat prin apă, cu ochii bombaţi în timp ce branhiile le pompau cu furie. Dar, după câteva secunde, toţi peştii, cu excepţia celor doi din partea de jos, încetară să mai înoate şi începură să se îndrepte în direcţii diferite. Unii pluteau spre vârful globului, iar majoritatea se scufundară lângă cei doi peşti supravieţuitori,

care continuau să plutească unul lângă celălalt.

În timp ce peştii se scufundau, Sidious recită un vers straniu.

Mult deasupra, mult deasupra.
Nu ştim unde vom cădea.
Mult deasupra, mult deasupra.
Ceea ce odinioară era grozav acum este nimic.

Maul se întrebă ce însemnau cuvintele. Ştia că Sidious selectase cumva cei doi peşti şi îi manevrase până la fundul globului şi apoi făcuse ca toţi ceilalţi să moară. Nu ştia cum făcuse acest lucru, dar bănuia că era un fel de magie. Luându-şi privirea de la peştii morţi, Maul îl privi pe Sidious şi spuse ezitant:

— Stăpâne Sidious... este posibil... să învăţ această putere?

Sidious zâmbi larg, arătându-şi dinţii.

— Este posibil. Dar nu imediat. Trebuie să ai răbdare. Ţi-am pregătit o sală de antrenament. Şi astăzi, vei primi instrucţiuni personale... de la mine.

Maul fu surprins să audă despre o sală de antrenament şi fu instantaneu curios să o vadă. Spera că va fi mai mare decât zona de antrenament din afara propriei lui camere mici. În timp ce se întreba cât de curând îi va arăta Maestrul său noua sală de antrenament, droidul cu şase picioare – cele două deteriorate fiind înlocuite de o pereche nouă şi strălucitoare – pătrunse înapoi în cameră.

Sidious aruncă o privire spre droid, apoi se uită înapoi la Maul şi spuse:

— Picioarele nu sunt uşor de înlocuit. Îţi dai seama că va trebui să fii pedepsit, nu-i aşa?

— Da, Stăpâne Sidious.

— Ţine minte întotdeauna. O pedeapsă este o lecţie, tinere Maul. Învaţ-o bine. Acum, vino.

În timp ce Sidious se îndepărta de globul plutitor, flutură degetele către o tapiserie care atârna pe un perete. Tapiseria alunecă tăcută către tavan şi dezvălui o uşă deschisă, încorporată peretele. Sidious se îndreptă spre uşa despre care Maul presupuse că era un pasaj care ducea la noua sală de

antrenament. Încercă să se îndepărteze de glob, dar picioarele se simţeau brusc ca şi cum erau greutăţi mari, prinse de podea. Ştia că va fi pedepsit şi mai sever dacă nu i se supunea lui Sidious, dar corpul lui – independent de minte – refuza să se mişte. Dar, înainte ca Sidious să observe ezitarea lui Maul, droidul întinse mâna cu cleşte şi îi aplică lui Maul o lovitură puternică în spatele coapsei stângi, făcându-l să sară înainte.

— Nu înrăutăţi lucrurile, mormăi droidul.

Când Maul începu să-l urmeze pe Sidious, se uită înapoi spre fundul globului pentru o ultimă privire asupra celor doi peşti supravieţuitori. Peştele cel mic, cu ochi galbeni, muşca cu foame într-un peşte mort. Peştele mare şi cenuşiu plutea la mică distanţă şi părea să-l privească cu interes pe peştele cu ochi galbeni, înainte ca ochii să i se mute pentru a-l privi pe Maul. Maul se grăbi prin pasaj, urmat de droid.

Sala de antrenament depăşi toate aşteptările lui Maul. La fel şi pedeapsa.

Dar i-a supravieţuit.

Capitolul 2

— Începe! spuse droidul.

Maul alergă repede pe podeaua sălii de antrenament, îndreptându-se direct spre perete. La câteva luni de la sosirea în sala de antrenament, era familiarizat cu rutina. Se lansă de pe podea cu piciorul stâng, ateriză pe zidul din dreapta lui şi alergă câţiva paşi pe perete înainte de a sări, răsucindu-şi corpul înapoi prin aer. Ateriză pe picioare, apoi sprintenă înapoi spre perete şi repetă exerciţiul. Şi iar, şi iar, şi iar. Droidul cu şase picioare îi urmărea fiecare mişcare, asigurându-se că Maul executa exerciţiul exact aşa cum îl instruise Sidious. Sidious îi spusese lui Maul că exerciţiul fusese conceput pentru a acumula forţă, agilitate şi memorie musculară.

Sidious subliniase, de asemenea, că, dacă sincronizarea lui Maul era greşită şi se întorcea de pe perete incorect, putea să se termine cu gâtul rupt. Maul continuă exerciţiul până când droidul îi spuse să se oprească. În timp ce ateriza pe picioare, îşi simţi inima bătându-i în pieptul mic. Voia cu disperare să se odihnească pe podea, dar odihna nu era permisă până când nu spunea droidul asta.

— Sincronizarea ta s-a îmbunătăţit, spuse droidul.

Extinzând rapid unul dintre braţele cu cleşte, îl atinse pe Maul cu un electrod, dându-i băiatului un şoc. Maul îşi dezgoli dinţii şi mârâi la droid. Deşi ştia că droidul, pur şi simplu, îndeplinea ordinele Maestrului Sidious, învăţându-l pe Maul să fie pregătit să facă faţă durerii în orice moment, tot nu-i plăcea să primească şocuri atunci când nu făcuse nimic rău. Droidul se uită la Maul prin fotoreceptorii săi fără emoţii. Maul putea anticipa multe lucruri, dar nu ştia niciodată când era droidul pe cale să-l şocheze. Droidul era prea rapid. Cu toate astea, învăţase multe în timpul petrecut cu droidul în camera de antrenament. Camera dispunea de echipament special pentru exerciţii şi arme, precum şi console de calculator care fuseseră programate pentru a-i educa şi provoca mintea şi abilităţile mecanice ale lui Maul. Putea identifica sute de sisteme stelare, putea să asambleze puzzle-uri tridimensionale complicate şi să

identifice vulnerabilităţile aproape oricărei creaturi native de pe Mustafar. Şi, în plus faţă de alergarea pe ziduri, putea merge pe mâini, urca repede pe o frânghie, să meargă pe un fir întins şi să sară cu capul înainte printr-un inel de energie şi să revină în picioare.

— Du-te la consola trei, porunci droidul.

Maul se duse la a treia consolă de computer şi se aşeză în faţa holoproiectorul computerului. În timp ce introducea ambele mâini în prizele consolei, se întrebă care va fi testul de data asta. Holoproiectorul afişă o succesiune de trei sisteme stelare diferite şi roti fiecare afişaj, astfel încât Maul să poată vedea din unghiuri diferite stelele holografice şi planetele care orbitau steaua respectivă. Apoi computerul închise proiectorul, lăsându-l pe Maul să privească aerul gol. Computerul spuse:

— Identificaţi al doilea, primul şi al treilea sistem, în această ordine.

— Malastare, Eriadu şi Denon, răspunse Maul repede.

Spera să-i ceară apoi să numească ruta comercială care le lega pe cele trei pentru că ştia că răspunsul era Ruta Hydiană. Dar computerul spuse:

— Sistemul Malastare include trei giganţi gazoşi. Denumiţi planetele rămase care au mai mult de o lună.

— Malastare şi... Cogalle! spuse Maul, uşoara lui întârziere făcându-l să primească o înţepătură puternică în palma mâinii stângi.

Maul încă tremura de durere când în difuzorul computerului izbucni urletul înregistrat al unei fiare.

— Identifică specia, bâzâi computerul.

— Tulrus[1]. Maul simţi brusc durerea în mâna dreaptă şi se corectă singur. Tulrus nordic!

Întrebările au mai continuat câteva minute. Maul mai făcu doar trei greşeli. Când computerul termină, îşi îndepărtă mâinile dureroase de pe priza consolei şi îşi masă articulaţiile. Când se ridică de pe scaun, droiul cu picioare spuse:

— Mergi pe ring.

Droidul îl urmă pe Maul până la ring, o platformă circulară care era ridicată la treizeci de centimetri deasupra podelei sălii

---

[1] Tulrus – creatură înfricoşătoare care putea fi găsită pe planeta Mustafar. Depunea ouă mari şi era periculoasă din cauza dimensiunii mari, a colţilor ascuţiţi şi a temperamentului lor rău.

de antrenament. Maul sări pe platformă în timp ce droidul se îndrepta spre un raft cu arme din apropiere şi selectă un baston subţire din lemn. Strângând bastonul cu un singur cleşte, droidul urcă pe platformă şi îl privi pe Maul.

— Eu voi încearcă să te lovesc. Tu vei încerca să eviţi lovitura. Fiecare lovitură sau evitare reuşită contează un punct. Eliminarea unui adversar de pe platformă contează trei puncte. Exerciţiul se încheie atunci când unul dintre noi a marcat cinci puncte. Ai înţeles?

— Da.

Cuvântul abia ieşi din gura lui Maul că bastonul se conectă cu exteriorul piciorului său stâng. Mormăi de durere şi furie.

— Ai uitat să sari, spuse droidul pe un ton batjocoritor. Punctul meu.

Droidul oscilă din nou, de data asta înclinându-se spre piciorul drept al lui Maul. Maul sări. Droidul lăsă vârful bastonului să sară din platformă şi îl ridică brusc pentru a lovi talpa piciorului drept al lui Maul. Maul se rostogoli pe platformă şi reveni în picioare, privind la droid cu ochii arzând de furie.

— Probabil că asta a durut, spuse droidul. Următoarea te va afecta şi mai tare.

Droidul smuci o lovitură rapidă spre Maul, dar băiatul îşi aruncă trupul spre lateral şi se rostogoli, având grijă să nu treacă peste marginea platformei.

— Punctul tău, spuse droidul în timp ce arunca bastonul în aer.

Maul ignoră bastonul din aer şi îşi ţinu ochii asupra droidului. Droidul prinse bastonul cu un alt cleşte, apoi veni înainte. Maul se strecură pe sub droid, şi în timp ce traversa platforma, auzi bastonul cum îi trecu pe deasupra capului.

— Punctul tău din nou, spuse droidul. Suntem la egalitate.

Droidul aruncă bastonul înainte şi înapoi între trei cleşti, apoi îl apucă cu un singur cleşte şi îşi roti braţul, astfel încât bastonul se învârtea ca o elice. Droidul crescu viteza de rotaţie, transformând bastonul într-o ceaţă abia vizibilă.

Aşteptându-se ca droidul să avanseze spre el. Maul se pregăti să sară. Nu fu pregătit când droidul aruncă direct spre el bastonul care se învârtea şi simţi lovitura lemnului tare pe faţă. Bastonul căzu din Maul şi ateriză între el şi droid.

— Sper că înveţi din asta, spuse droidul. Scorul este de

trei la doi.

Droidul făcu un pas înainte şi întinse braţul spre baston. Maul simţi un val de furie. Cleştele droidului încă mai cobora spre baston când arma sări de pe podea şi zbură spre Maul. Maul prinse bastonul cu ambele mâini în timp ce privea spre droid. Droidul se dădu înapoi. Maul ţinu bastonul în faţa lui. Nu ştia cum ajunsese bastonul în mâna lui şi nu era sigur ce să facă în continuare. Droidul nu menţionase că bastonul se putea mişca singur sau dacă Maul va câştiga puncte luând bastonul sau lovindu-l cu el pe droid.

— N-ai mai făcut *asta* până acum, spuse droidul, părând surprins.

Maul nu ştia despre ce vorbea droidul.

— Bastonul a sărit. Eu... L-am prins doar.

— Trebuie să-l chem pe Maestrul Sidious imediat.

Fotoreceptorii droidului clipiră şi se îngălbeniră atunci când transmise un semnal silenţios. Maul se întrebă ce anume greşise. Apoi se întrebă dacă droidul încerca să-l păcălească pretinzând că îl contactează pe Sidious şi dacă nu cumva se pregătea să atace din nou. Fotoreceptorii droidului pâlpâiră înapoi la roşu, dar nu se mişcă din poziţia sa din partea opusă a ringului. Maul continuă să strângă bastonul de lemn, cu ochii fixaţi pe droid.

Sidious intră în sala de antrenament. Maul continuă să ţină strâns bastonul, dar se întoarse către Maestrul său. Cu faţa spre Maul, Sidious se opri la marginea platformei ridicate şi spuse:

— Spune-mi ce s-a întâmplat.

— Droidul şi cu mine făceam exerciţii, Stăpâne Sidious. Maul întinse bastonul înaintea lui. A aterizat în mijlocul ringului. Apoi... a sărit în sus şi a aterizat în mâinile mele.

Sidious dădu din cap, de parcă ar fi înţeles.

— Maul, ce ai simţit chiar înainte ca bastonul să sară în sus?

Maul aruncă o privire spre droid.

— Scorul era de trei la doi, Stăpâne. Droidul câştiga. Se uită la Sidious. Mă gândeam că exerciţiul nu este corect. Droidul mă poate lovi, dar eu nu pot să-l lovesc pe el.

— Puţine lucruri în viaţă sunt corecte, tinere. Coborându-şi vocea, Sidious continuă: Dar nu te-am întrebat la ce te gândeai. Am întrebat: ce ai *simţit*?

Maul se uită din nou la droid.

— M-am simţit furios, Stăpâne.

Sidious zâmbi cu toată gura.

— Bine! Bine! Fără să-şi ia ochii de la Maul, întoarse uşor capul şi îi spuse droidului: Pregăteşte-mi crucişătorul.

— Da, Stăpâne Sidious, spuse droidul în timp ce cobora de pe ring.

— Hai şi tu, Maul, spuse Sidious. Mergem la plimbare.

Crucişătorul lui Sidious era o navă elegantă, cu o provă lungă, cu zona pupa aflată între parantezele unor aripioare unghiulare care se pliau spre interior în timpul aterizărilor. Zbura prin hiperspaţiu, călătorind mai rapid decât lumina. Sidious era pe puntea crucişătorului şi îl lăsase singur pe Maul, legat cu centuri în compartimentul pasagerilor de pe crucişător. Băiatul stătea liniştit, picioarele lui extinzându-se cu doar câţiva centimetri peste marginea scaunului.

Maul aruncă o privire printr-o fereastră dreptunghiulară pentru a vedea cascada de lumină a hiperspaţiului. Fusese încântat să părăsească Mustafar, dar era şi nervos, pentru că nu ştia unde îl ducea Maestrul sau scopul călătoriei lor.

Mai devreme, când urcaseră pe crucişător, Maul se întrebase scurt dacă Sidious intenţiona să-l ducă într-un loc îndepărtat, extrasolar, pentru a-l ucide. Dar, după ce se gândi mai bine, decise că era puţin probabil ca Maestrul său să-l *ducă* undeva să-l omoare. Dacă Sidious îl voia mort, nu mai trebuia să piardă timpul călătorind prin hiperspaţiu pentru a-şi face treaba.

Călătoria nu dură mult. Maul auzi hipermotorul crucişătorului înfrânându-se. Continuă să privească prin fereastră. Un moment mai târziu, culorile strălucitoare ale hiperspaţiului se topiră şi fură înlocuite cu un câmp de stele. Crucişătorul se lăsă pe o parte şi Maul văzu că ajunseseră pe orbita unei planete mici. Recunoscu un grup de stele şi îşi dădu seama încă erau în sectorul Atravis. Crucişătorul coborî spre suprafaţa planetei şi ateriză. Sidious păşi în compartiment, îi aruncă o privire lui Maul şi îi făcu semn să coboare din scaun. În timp ce Maul îşi desfăcea centura de siguranţă şi se lăsa în jos pe punte, Sidious îşi trecu mâna peste un întrerupător de control, montat pe perete, care deschise simultan trapa de la tribord şi extinse rampa de îmbarcare. Maul îşi urmă Maestrul afară din crucişător.

— Bine ai venit pe Tosste, spuse Sidious.

Un cer galben tulbure atârna deasupra terenului gri-albăstrui. Maul privi o suprafaţă mare de teren, în cea mai mare parte plan, şi observă în depărtare o formaţiune de stânci cu unghiuri ciudate. Pământul era acoperit de aglomerări sporadice de pietre şi bolovani. Nu văzu niciun semn de mişcare.

— Uită-te bine, spuse Sidious. Stăm pe ceea ce a fost odată fundul unui ocean. Dacă a avut vreodată un nume, acel nume s-a pierdut în timp, cu mulţi eoni în urmă. Aici, singurele înregistrări istorice sunt dovezile geografice. Sidious se depărtă câţiva paşi de Maul şi se uită spre orizont. Este greu de crezut că Tosste a fost odată casa a miliarde de forme de viaţă. În timp ce viaţa de pe alte lumi a evoluat şi a atins stelele, locuitorii lui Tosste nu au fost niciodată atât de inspiraţi. Au rămas aici. Au murit aici. Şi care este moştenirea lor? Nimic în afară de fosile. Îşi scutură capul trist. A trăi fără să laşi ceva în urma ta este un lucru teribil. A muri uitat este şi mai rău. Se întoarse spre Maul. Este... iresponsabil.

Cuvintele lui Sidious îl înfiorară pe Maul. Maestrul său dădea de înţeles că era iresponsabil? Nu era sigur. Rămase foarte nemişcat şi tăcut. Sidious se uită din nou la orizont.

— Vino cu mine.

Lăsând crucişătorul în urmă, merseră spre o ridicătură de roci din apropiere, care era înconjurată de un câmp larg, acoperit cu pietre mici. Vârfurile câtorva bolovani mari se profilau deasupra pietrelor. Sidious şi Maul se opriră la marginea stâncii. Cercetând pietrele, Sidious spuse:

— Ce vezi?

— Văd pietre, Stăpâne Sidious.

Sidious se încruntă. Apoi arătă spre centrul câmpului de pietre şi spuse:

— Du-te să stai acolo.

Maul se simţea întotdeauna deosebit de vulnerabil atunci când nu-şi putea vedea Maestrul, dar făcu ceea ce i se spuse, mergând pe pietre până când ajunse în locul care îi fusese arătat. Se opri.

— Întoarce-te.

Maul se întoarse spre Maestrul său. Sidious stătea cu picioarele îndepărtate, cu mâinile strânse la spate.

— Bănuiesc că fiecare creatură care a trăit vreodată pe

Tosste, spuse Sidious, nici nu s-a gândit prea mult la pietre. Am sperat că vei fi mai deştept. Te voi întreba din nou. Ce vezi, răspândite pe pământ în jurul tău?

Ochii galbeni ai lui Maul priviră înainte şi înapoi. Vedea doar pietre. Unele erau pietricele, altele erau mari şi mai erau vârfurile câtorva bolovani. Ca întotdeauna, nu voia să-şi dezamăgească Maestrul, dar nu cunoştea niciun alt răspuns decât cel pe care îl dăduse deja. Revenind cu privirea la chipul Maestrului, spuse ezitant:

— Văd pietre, Stăpâne Sidious. Mii de pietre.

Ceva greu se izbi de omoplatul stâng al lui Maul. Se feri în timp ce se răsucea pentru a-şi înfrunta atacatorul şi, în timp ce se mişca, văzu obiectul care îl lovise. Era o piatră, care căzu lângă picioarele lui. Maul privi peisajul cenuşiu-albăstrui. Nu stătuse nimeni în spatele lui.

O altă piatră zdrobi bicepul drept al lui Maul. Mârâi în timp ce se întorcea din nou, de data asta pentru a privi înapoi la Maestrul său. Sidious nu se mişcase. Mâinile îi rămăseseră la spate. Dar, după urma unui zâmbet rău de pe chipul Omului, Maul înţelese brusc că pietrele nu zburau singure.

Ridicându-şi privirea spre cer, Sidious spuse:

— Creaturilor care au cutreierat cândva acest ocean acum mort, le lipsea imaginaţia. În cele din urmă, au pierit toate. Nu au reuşit să vadă... potenţialul.

Potenţialul?! Maul simţit dintr-o dată o piatră mică care zbura spre capul lui. Ridică mâna pentru a devia piatra în timp ce se ferea, dar piatra zbură pe lângă degetele lui şi îi lovi unul dintre coarne.

— Arme! strigă Maul. Văd arme!

Sidious oftă.

— Răspunsul corect este...

— Văd arme, Stăpâne Sidious!

— Nu ai fost destul de rapid, spuse Sidious în timp ce o piatră îl izbi în partea de jos a spatelui.

Maul se ghemui şi apucă cea mai apropiată piatră. Imediat ce o ridică de la pământ, o simţi arzându-i în mână. Ţipă în timp ce deschidea din reflex degetele şi o lăsa să cadă. Cum putea stânca să genereze o căldură atât de intensă? Bănui că era o păcăleală din partea Maestrului său.

— Oh, haide, spuse Sidious nerăbdător. Aproape orice

humanoid cu degete poate să facă *asta*.

Două pietre se loviră de partea din spate a picioarelor lui Maul, făcându-l să cadă. Icni când trupul său mic căzu pe pietrele dure. Privind în sus, văzu încă două pietre ridicându-se de la pământ. Îşi răsuci trupul repede, încercând să-şi apere capul.

— Poate că m-am înşelat în privinţa faptului că eşti special, spuse Sidious în timp ce privea cum cele două pietre îl lovesc pe Maul. Poate că eşti la fel de inutil şi prost ca…

Câteva pietre săriră de pe pământ în jurul corpului lui Maul. Bătut şi învineţit, Maul se uită la Sidious. Pietrele zburară prin aer, îndreptându-se toate direct spre Maestrul său. Sidious aduse o mână de la spate şi o întinse înainte. Pietrele se opriră în zbor, apoi căzură la pământ.

— Asta este tot ce poţi face? râse Sidious. Ar trebui să te zdrobesc chiar acum.

Maul mârâi când sări în picioare şi lovi în aer cu amândouă mâinile. Zeci de pietre se ridicară din jurul lui Maul şi zburară spre Sidious. Sidious îşi ridică cealaltă mână de la spate şi îşi încordă degetele. Pietrele care se apropiau ricoşară de parcă ar fi lovit un scut invizibil. Unele dintre pietre ricoşară căzând lângă picioarele lui Maul. Surprins, el se împletici înapoi. Nu era sigur de ceea ce tocmai se întâmplase.

— Bravo, tinere, spuse Sidious în timp ce praful se aşeza în jurul lui. Ai trecut testul. Începu să meargă încet spre Maul. Droidul mi-a spus că ai luat bastonul fără să-l atingi, dar a trebuit să văd cu ochii mei ceea ce poţi face. Ai simţit-o? Ai simţit puterea furiei tale?

— Da, Stăpâne Sidious, răspunse Maul automat.

Până în acel moment, nu ştia că de fapt el fusese responsabil de faptul că bastonul sărise de pe ringul din sala de antrenament. Se uită la pietrele de pe sol. Nu se gândise niciodată să le lanseze prin aer. Tocmai… o făcuse.

Sidious se opri lângă Maul. Privind în jos la băiat, zâmbi şi spuse:

— Vreau să-ţi arăt ceva. Rămâi aproape de mine.

Sidious întinse braţele. Maul auzi un zgomot puternic şi apoi văzu pietrele alunecând şi sărind departe de cei doi bolovani mai mari care se aflau la aproximativ cincisprezece metri distanţă, parţial îngropaţi în vechiul fund marin. Îşi dădu

seama că cei doi bolovani se ridicau încet, ca şi cum un uriaş invizibil îi ridica de la pământ. Praful şi pământul căzură de pe cei doi bolovani pe măsură ce se ridicau de pe sol. Maul privi cu mirare cum se ridicară la câţiva metri în aer.

Sidious îşi mişcă degetele. Cei doi bolovani se ridicară şi mai sus. Îşi flectă încheieturile, iar bolovanii se învârtiră ca o pereche de dansatori enormi. Îşi îndepărtă mâinile şi distanţa dintre bolovanii care se învârteau crescu. Apoi Sidious bătu din palme. Încă învârtindu-se, bolovanii se repeziră unul la celălalt şi se loviră cu un sunet tunător. Bucăţile zdrobite şi sfărâmate de piatră explodară în toate direcţiile. Văzând resturile de stânci care plouau din cerul galben, Maul spuse:

— Cum, Stăpâne Sidious? Cum?

— Cu Forţa, spuse Sidious solemn.

Maul se uită la Sidious, sperând cu disperare să afle mai multe.

— Forţa este un câmp de energie, continuă Sidious. Radiază prin toată galaxia. Este peste tot. Curge prin toate vieţuitoarele şi fiecare obiect neînsufleţit. Este printre noi. Este printre pietre, prin crucişătorul de acolo – făcu semn către nava sa spaţială – peste tot. Unele fiinţe – fiinţe foarte norocoase care sunt puternice în Forţă încă din ziua în care s-au născut – sunt capabile să manipuleze şi să controleze Forţa. Îşi pot folosi puterea pentru a face lucruri incredibile. Tu şi cu mine, Maul, suntem astfel de fiinţe.

Maul se uită la cele două găuri din pământ unde stătuseră recent bolovanii, apoi la toate rămăşiţele bolovanilor împrăştiate în zonă. Faptul că o asemenea putere distructivă curgea prin el îl făcu să se simtă foarte mulţumit. Zâmbi.

Văzând expresia băiatului, Sidious spuse:

— Tu şi cu mine ne vom întoarce des pe planeta asta. Aici, te voi învăţa căile Forţei. Dar pentru că Forţa poate fi foarte periculoasă pentru cei care nu o înţeleg pe deplin, există o regulă pe care va trebui să o respecţi. Nu trebuie să dezvălui nimănui puterile tale, până când nu spun eu că eşti pregătit. Deocamdată, Forţa este secretul nostru. Nimeni altcineva nu poate şti despre asta. Înţelegi?

— Da, Stăpâne Sidious, spuse Maul, apoi adăugă repede. Dar droidul a văzut bastonul sărind de pe podeaua ringului. Droidul ştie... despre Forţă?

— Droidul ştie doar atât cât trebuie pentru ca să te ajute la antrenament.

— Stăpâne, am vrut să spun... droidul poate să folosească Forţa?

Sidious chicoti.

— Nu, băiete. Droidul este doar o maşină. Maşinile nu pot folosi Forţa. Dar aminteşte-ţi, droidul este un instrument pentru predare. Nu ţi se permite să foloseşti Forţa împotriva droidului.

— Da, Stăpâne Sidious.

Maul îşi muşcă buza.

— Mai ai o întrebare?

— Stăpâne, ai spus că nu trebuie să-mi dezvăluie puterile altcuiva. Cine este acel *altcineva*?

Sidious îşi strânse buzele, apoi spuse:

— Până acum ai trăit o viaţă protejată, dar este doar o chestiune de timp până să întâlneşti alte fiinţe. Cel mai multe forme de viaţă nu ştiu nimic despre Forţă. Nu realizează că Forţa uneşte galaxia laolaltă. Nu pot extrage puterea din Forţă. Sidious mângâie umărul zdrobit al lui Maul. Majoritatea fiinţelor se tem de ceea ce nu înţeleg.

— Stăpâne Sidious, trebuie să fii supărat pentru ca Forţa să funcţioneze?

— Nu tot timpul, spuse Sidious. Dar ajută.

Maul se uită fix la pământ.

— Mai sunt şi alţii ca noi, Stăpâne?

Sidious îngenunche lângă Maul, aşa că ochii lor erau la acelaşi nivel.

— Ascultă foarte atent, băiete. Există şi alţii care folosesc Forţa. Dar ei nu sunt... ca noi.

Capitolul 3

— Spune-mi ce ştii despre Jedi, Maul.

Sidious şi Maul se aflau în sala de antrenament din clădirea de pe Mustafar. Sidious stătea lângă droidul cu şase picioare. Droidul opera un troliu care controla un cablu metalic lung ce se extindea până la tavan. Maul atârna cu susul în jos, corpul său mic fiind înfăşurat în lanţuri, atârnând de cablul troliului. La opt metri sub capul răsturnat al lui Maul era o cuvă mare, deschisă, plină cu acid.

— Ştiu doar ceea ce am învăţat din datacarduri, Stăpâne, răsuflă Maul un răspuns. Vorbirea îi era dificilă din cauza lanţului strâns pe gât. Încheieturile îi erau încătuşate la spate şi, în timp ce se străduia să-şi elibereze mâinile, droidul începu să lucreze la manivela troliului, coborându-l încet pe Maul din tavan. El calculă că, după ritmul în care cobora, mai avea vreo zece minute ca să scape. Jedii, continuă el, sunt războinici puternici în Forţă. Folosesc arme numite săbii de lumină. Au baza pe planeta Coruscant. Servesc Republica Galactică, ca păstrători ai păcii.

Sidious zâmbi.

— Asta este în conformitate cu datacardurile. Dar ceea ce sunt pe cale să-ţi spun este *adevărul*. Se îndepărtă de droid şi începu să meargă într-un cerc larg în jurul cuvei de acid. Ordinul Jedi a fost fondat acum douăzeci şi cinci de mii de ani de către un grup de fiinţe care erau puternice în Forţă. Înainte de Ordinul Jedi, astfel de fiinţe sensibile la Forţă erau izolate, nu unite. Unele erau considerate ca fiind vrăjitori. Altele, demoni. Nu erau mulţi. Aproape toţi erau consideraţi unici pe lumile lor. Erau indivizi tari şi puternici. Liberi să trăiască şi să moară după cum îşi doreau. Dar Ordinul Jedi a schimbat toate astea. Au început să analizeze Forţa pentru a-i înţelege puterea. Au descoperit că avea un spectru larg, care era influenţat de emoţii. Au dezbătut concluziile lor. În timp, au descoperit că existau multe lucruri pe care nu le puteau înţelege şi au ales să creadă ceea ce voiau să creadă. Credeau că unele mistere ar fi mai bine să rămână nerezolvate. Ei credeau că Forţa îi testa însăşi. Ca nişte copii superstiţioşi, cu minţi înguste, au *creat* explicaţii pentru Forţă.

Şi, în loc să îmbrăţişeze întregul spectru al Forţei, Jedi au ignorat infinitele nuanţe de gri care se întindeau între lumină şi întuneric. Au declarat că partea luminoasă a Forţei era bună şi cea întunecată era rea. Pentru ei, nu putea exista nicio cale de mijloc, niciun punct de mijloc. Sidious scoase un oftat exasperat. Este una să examinăm un câmp energetic care cuprinde galaxia. Dar să oferi unui câmp energetic caracteristicile binelui şi răului? La fel de bine s-ar putea spune: *Acel nor vrea să ne protejeze de radiaţiile solare, dar celălalt nor vrea să ne lovească cu un fulger*. Şi apoi, Jedii au declarat că a fi născut cu puteri ale Forţei nu este un cadou sau un blestem. Au insistat că era o *chemare*. Au proclamat că Forţa nu ar trebui să fie folosită niciodată în scopuri egoiste, că toate fiinţele sensibile la Forţă erau obligate să-şi folosească puterile în beneficiul altora. Sidious îşi scutură capul. Mulţi utilizatori ai Forţei s-au alăturat Ordinului Jedi, dar Jedii nu au fost mulţumiţi de numărul lor. Au căutat aşa-numiţii vrăjitori şi demoni şi le-au dat trei opţiuni. Să se alăture Ordinului Jedi, să înceteze să-şi mai folosească puterile Forţei sau să moară.

Sidious se opri să-l privească pe Maul. Maul ajunsese aproape la jumătatea drumului spre cuva cu acid. Deja îşi smulsese mâna stângă din cătuşe şi acum lucra pentru a-şi elibera dreapta.

— *Să te alături Ordinului Jedi*, spuse Sidious. Să renunţi la individualitatea şi libertatea ta, şi să lupţi numai atunci când îţi spun Jedii să lupţi. *Să încetezi să mai foloseşti puterile Forţei*. La fel de bine i-ai putea spune unei forme de viaţă obişnuite să nu mai trăiască. *Să moară...* Ei bine, eu nu cred că asta mai necesită vreo explicaţie. Şi astfel, Jedi nu numai că şi-au mărit rândurile, dar i-au şi distrus pe cei care nu erau de acord cu ei. Jedi au convins Republica Galactică că ei ar putea fi păzitorii Republicii. Ordinul Jedi a prosperat şi şi-a extins autoritatea dincolo de Lumile Nucleului. Şi-au folosit puterile şi săbiile de lumină pentru a-i învinge pe cei care li se opuneau. Timp de mai multe milenii, Jedi au fost de necontestat. Şi au devenit încrezători. Atât de încrezători încât cu greu şi-au putut imagina posibilitatea ca unii Jedi *să nu fi vrut* să fie Jedi. Dar, acum aproape şapte mii de ani, un grup de Jedi s-a răzvrătit împotriva Ordinului. Bătălia care a urmat a durat o sută de ani. Aşa numiţii păstrători ai păcii au crezut că războiul s-a încheiat atunci când

i-au alungat pe răzvrătiţii supravieţuitori într-o regiune neexplorată a teritoriilor de pe Inelul Exterior. Dar exilaţii nu şi-au găsit sfârşitul pe Inelul Exterior. Au descoperit specia Sith şi şi-au folosit puterile pentru a-i cuceri. Au devenit Lorzii Sith.

Sidious ridică încet mâna dreaptă şi îşi examină unghiile.

— Maul, în studiile tale despre istorie şi galaxie, ai întâlnit vreodată vreun datacard despre Lorzii Sith?

Maul îşi eliberase şi cealaltă mână şi acum era îndoit de şale, ridicându-şi corpul ca să poată lucra pe lanţurile care îi muşcau din glezne. Se uită la Sidious şi răspunse:

— Nu, Stăpâne.

— Asta pentru că Jedii au distrus multe înregistrări. Sidious îndoi degetele, apoi lăsă mâna în lateral. Primii Lorzi Sith aveau un singur conducător, Lordul Întunecat Sith, şi armatele lor formau legiuni. În cele din urmă, au descoperit calea înapoi către spaţiul Republicii şi au luptat cu Jedi în Marele Război al Hiperspaţiului. Au pierdut, dar Lordul Sith Naga Sadow a supravieţuit şi a reuşit să-şi păstreze spiritul într-un mormânt. La sute de ani după moartea lui Sadow, un Jedi pe nume Freedon Nadd a reînviat spiritul lui Sadow. Nadd a devenit noul Lord Întunecat Sith şi şi-a folosit puterile pentru a cuceri planeta Onderon. Urmând exemplul lui Sadow, Freedon Nadd şi-a păstrat propriul spirit într-un mormânt. Multe secole mai târziu, spiritul lui Nadd a fost trezit de un alt Jedi – Exar Kun – care a devenit următorul Lord Întunecat. Exar Kun s-a aliat cu un Jedi capricios numit Ulic Qel-Droma şi împreună au stabilit un Ordin Sith compus din doi, un Maestru şi un ucenic. Aceşti doi Lorzii Întunecaţi Sith nu au reuşit să-i înfrângă pe Jedi pentru că au sfârşit luptându-se între ei, la fel ca şi succesorii lor, o altă pereche de foşti Jedi, numiţi Revan şi Malak. Se părea că istoria se repeta. Sidious se uită la Maul: Vorbesc prea repede pentru tine?

— Nu, Stăpâne.

Avea unele dificultăţi cu lanţurile de la glezne, şi era suficient de aproape de acid încât mirosul lui să-i ardă nările.

— Am neglijat să menţionez că Revan şi Malak s-au redenumit Darth Revan şi Darth Malak. Unii istorici cred că Darth este o prescurtare între *întuneric*[2] şi *Sith*, în timp ce alţii sugerează că a fost o alterare a cuvântului *daritha*, un vechi

---

[2] Întuneric – Dark, în limba engleză.

cuvânt Rakatan care însemna *împărat*. În orice caz, termenul onorific de Darth era reprezentativ Lorzilor Sith. În urma lui Revan şi Malak, alţi foşti Jedi şi-au asumat mantia Lorzilor Întunecaţi... şi nimeni nu a învăţat din greşelile predecesorilor. Istoria a luat o întorsătură diferită acum aproximativ o mie de ani, când un alt fost Jedi, pe nume Kaan, s-a ridicat printre rândurile unei noi ordini, autoproclamându-se Lord Sith. După ce Kaan a devenit Lordul Întunecat şi a unit mii de adepţi, a încercat să evite greşelile predecesorilor săi. Pentru a evita luptele, Kaan a propus ca toţi Lorzii Sith să fie egali. Armata lui Kaan a devenit cunoscută sub numele de Frăţia Întunericului.

Cleştele droidului îşi pierdu aderenţa pe manivela troliului. Cablul metalic alunecă o jumătate de metru înainte ca droidul să oprească manivela cu alt cleşte. Corpul lui Maul căzu şi se smuci violent în aer. El nu strigă, ci rămase concentrat pe cătuşe în timp ce îşi relua coborârea lentă spre acid, care acum era mai aproape decât anticipase.

— În bătălia de la Ruusan, continuă Sidious, Jedii au copleşit Frăţia Întunericului. Cum predarea nu era o opţiune, Kaan a creat o armă alimentată de Forţă, numită *bomba gândurilor*, care putea distruge toţi utilizatorii de Forţă din raza sa de acţiune. Bomba gândurilor i-a ucis pe Kaan, armata sa şi mai mulţi Jedi. Dar a supravieţuit un singur Lord Sith. Darth Bane. Bane ştia că Kaan greşise să creadă în forţa numărului. Bane ştia că mai mulţi Lorzi Sith duceau la prea multă invidie şi concurenţă. Toată lumea voia să fie liderul – Lordul Întunecat – şi aproape toată lumea era dispusă să-i omoare pe ceilalţi membri ai Frăţiei pentru a atinge acest obiectiv. Şi aşa, Bane a stabilit *Regula celor Doi*. Un Maestru Sith. Un ucenic Sith. Sidious se uită la Maul, care încă se lupta cu lanţurile, şi adăugă: Mai mult ar însemna să pierzi controlul.

Maul se eliberă, apucă lanţul şi se legănă, răsucindu-şi trupul în aer, aşa că ateriză pe picioare lângă cuva plină de acid. Îl privi pe Sidious. Deşi nu-şi cunoştea vârsta, acum era înalt până aproape de şoldul lui Sidious.

— Stăpâne, mai există Lorzii Sith? spus el.

— Nu aş exclude posibilitatea, spuse Sidious. Aminteşte-ţi doar că Jedii nu tolerează utilizatorii de Forţă din afara Ordinului lor. Din cauza lor, tu şi cu mine trăim în secret. Dacă te-ar fi descoperit pe Dathomir înaintea mea, ar fi încercat să te

modeleze într-unul de-al lor. Un slujitor fără minte, ascultător, al Republicii. Dacă ar fi eşuat, te-ar fi distrus. Acum, că ştii adevărul, cum i-ai descrie pe Jedi?

Maul se gândi o clipă, apoi spuse:

— Sunt laşi, Stăpâne. Laşi şi tirani. Sunt slabi.

Sidious zâmbi.

— Nu-i subestima pe Jedi. Chiar dacă au un defect fatal, sunt formidabili.

— Care este defectul lor fatal, Stăpâne?

— Compasiunea. Sidious se uită la lanţul pe care Maul îl lăsase legănându-se înainte şi înapoi peste cuva cu acid. Ţi-a luat mult prea mult timp ca să te eliberezi. Vei face din nou exerciţiul. Dar, de data asta, droidul va coborî lanţul mai repede.

Maul făcu o plecăciune.

— Da, Stăpâne.

Capitolul 4

— Am o surpriză pentru tine, Maul, spuse Sidious în timp ce îi întindea băiatului un obiect cilindric metalic. Ştii ce e asta?

— Da, Stăpâne Sidious, spuse Maul în timp ce ochii i se măriră de uimire. E o sabie de lumină. Le-am văzut în holofilme.

Se aflau pe planeta Tosste, stând în centrul unui crâng cu copaci noduroşi, negri, la marginea unui câmp pustiu, nu departe de crucişător. Sidious îl adusese în mod regulat pe Maul pe Tosste, în ultimul an, pentru că spaţiile larg deschise permiteau oportunităţi de formare care nu puteau fi atinse pe suprafaţa vulcanică a lui Mustafar. Maul alerga pe distanţe mai mari şi efectua salturi mai lungi. Sub supravegherea Maestrului său, trăgea cu arme şi declanşa explozivi de la distanţă şi, de asemenea, practica folosirea Forţei pentru a ridica şi mişca obiectele. Maul nu ştia niciodată când îl va duce Sidious pe Tosste sau ce planuri ar putea avea pentru el acolo, dar aştepta întotdeauna cu nerăbdare orice călătorie departe de Mustafar. Maul întoarse sabia de lumină în mână, testându-i mânerul. O ţinu departe de corpul său, la fel cum îi văzuse pe Jedi ţinându-şi armele în holofilmele educaţionale pe care le studiase în sala de instruire de pe Mustafar.

— Ce crezi? întrebă Sidious.

— Cântăreşte mai puţin decât credeam, Stăpâne.

— Este o sabie de antrenament. De acelaşi tip folosit de tinerii Jedi.

Maul se întrebă cum obţinuse Maestrul său arma. Dar nu îl întrebă.

— Acesta este comutatorul de activare, spuse Sidious, arătând spre un comutator verde de pe mânerul sabiei de lumină. Apasă-l cu degetul mare.

Maul apăsă comutatorul. O lamă strălucitoare, chihlimbarie, de energie pură, fulgeră din emiţătorul de la capătul mânerului, însoţită de un zumzet puternic. Ţinând strâns mânerul cu ambele mâini, Maul putu simţi puterea armei. Rânji, incapabil să-şi ascundă încântarea.

— Gata, spuse Sidious. Simţiţi energia? Acum, continuă...

Sidious făcu un gest de fluturare. Testeaz-o.

Depărtându-se de Sidious, Maul făcu o tentativă de lovitură în aer, apoi oscilă sabia de lumină înainte şi înapoi. Zumzetul armei îşi schimba tonalitatea pe măsură ce lama se mişca. Maul observă, de asemenea, cum sabia de lumină ilumina copacii din jur. Îşi schimbă poziţia şi se confruntă cu un trunchi gros şi răsucit care ieşea dintr-unul dintre copacii noduroşi. Se uită la Maestrul său.

— Ştiu ce gândeşti, spuse Sidious. Va tăia o sabie de antrenament prin copac? Sidious ridică din umeri. Un Jedi ar ezita să-ţi împărtăşească o astfel de informaţie, dar... ei bine, eu nu sunt un Jedi. Săbiile de antrenament *pot* fi ajustate pentru o putere mai mare, dar procesul durează ceva timp. Ai putea să încerci asta în schimb.

Sidious băgă mâna într-un buzunar adânc, scoase o altă sabie de lumină şi i-o întinse lui Maul. Maul se uită la arma din mâna Maestrului său. Opri sabia de antrenament, abia observând cum dispare zumzetul şi o schimbă cu sabia de lumină propusă. Observă că mânerul era mai greu. Apăsă comutatorul de activare. Un fascicul roşu ieşi din emiţătorul armei şi fredonă prinzând viaţă. Maul simţi imediat că lama era mai puternică. Se uită din nou la membrele noduroase ale copacului, apoi îi aruncă o privire lui Sidious. Sidious aprobă din cap. Maul sări înainte şi trimise lama sabiei într-o secerare descendentă prin membru. Se aşteptase cel puţin să audă un fel de zgomot de crăpare pe măsură ce membrul era separat de copac, dar lama tăie cu un sunet continuu, la fel de fără efort ca tăierea aripii unei păsări prin aer. Şi, apoi, membrul tăiat se prăbuşi zgomotos pe sol.

— Bravo, spuse Sidious.

Maul lovi cu lama în membrul căzut, iar şi iar. Cu fiecare lovitură, se minuna de cât de curat tăia lama prin lemn. Din ceea ce văzuse în holofilme, ştia că arma era la fel de eficientă cu o stâncă densă sau cu metalul gros. După ce tăie membrul copacului în cuburi, îşi întoarse atenţia spre trunchiul copacului şi continuă să lovească. Sidious nu îl opri. Când Maul termină cu copacul, returnă reticent sabia.

— Acum, este timpul să meditezi, spuse Sidious.

— Da, Stăpâne.

Maul se întoarse şi ieşi din crâng, îndreptându-se spre

câmpul vecin. Sidious îl antrenase să-şi relaxeze mintea şi corpul, închizând ochii şi vizualizând un nimic întunecat, confortabil, lăsându-se pe sine deschis puterii Forţei. Lui Maul îi plăcea să mediteze. Îl făcea mereu să se simtă mai puternic. Făcuse doar câţiva paşi în câmp atunci când piciorul i se izbi de ceva care se mişca. Se uită în jos şi văzu un dinko. Maul ştia despre dinko din studiile sale. Era o creatură urâtă, de dimensiunea palmei – nu că ar vrea cineva să ridice vreuna. Dinko avea picioarele din spate puternice, în continuă mişcare, fiind echipate în mod natural pinteni zimţaţi, două perechi de gheare pentru apucare, pe piept, şi colţi extrem de ascuţiţi. Ştia că ghearele sale gemene, de prindere, se apucau de degetul sau nasul unei victime şi nu îi mai dădeau drumul decât dacă era îndepărtat chirurgical sau ucis. Şi mai notoriu era veninul împuţit de dinko. Pentru că dinko era originar din Proxima Dibal, o planetă situată pe partea îndepărtată a galaxiei. Maul se întreba cum de ajunsese un dinko pe Tosste. Creatura stropi venin direct spre faţa lui Maul. Acesta tresări când îl lovi veninul, usturându-l ochii. Urlă, apoi lovi creatura cu cizma. Simţi satisfacţie când îşi ridică piciorul de pe creatura zdrobită şi îi inspectă rămăşiţele. Încântat de felul în care se ocupase de dinko, se întoarse să se uite la Maestrul său.

— Ai tresărit, spuse Sidious fără să-i placă asta. Ţi-a fost frică de dinko?

— Da, Stăpâne. Dar mi-am controlat frica, declară Maul foarte sigur.

Sidious îi răspunse cu un semn din cap. Dar, din experienţă, Maul ştia că Maestrul său era nemulţumit. Ştia, de asemenea, că va urma o pedeapsă. S-au întors pe Mustafar. Maul îşi mâncă cina ca de obicei. Nu a trebuit să poarte costumul de privare senzorială şi nu fu forţat să doarmă pe podeaua tare.

Controlul atmosferei din camera sa nu se opri. Nu veni nicio pedeapsă, nici a doua zi, nici a treia, nici în următoarele. În cele din urmă, Maul uită de incidentul cu dinko de pe Tosste. Şi apoi, într-o noapte, după o serie de exerciţii deosebit de obositoare, Maul se duse în camera sa de lângă sala de antrenament. După ce intră în cameră, uşa şuieră închizându-se în spatele lui. Se dezbrăcă în întuneric. Apoi dădu deoparte cuvertura care era întinsă peste salteaua de dormit şi un dinko

sări direct spre el. Maul tresări. Îl lovi, trimiţându-l deoparte, dar ratǎ atunci când încercă să-l calce. Ezită, temându-se că ghearele îi vor sfâşia picioarele desculţe. Un alt dinko sări dintr-un colţ. Acest dinko fu urmat de altul, apoi altul. Maul îşi dădu seama că toată camera era plină de creaturi. Fugi spre uşă şi lovi butonul pentru a o deschide. Uşa rămase închisă. Încercă să aprindă lumina. Lumina rămase stinsă. În întuneric, un dinko sări pe umărul lui Maul şi îşi înfipse ghearele în urechea lui. Altul se prinse de unul dintre degetele de la picioare. Maul plânse şi ţipă în timp ce încerca să-i scuture. Creaturile şi-au stropit veninul şi l-au orbit. Duhoarea îi făcea greaţă. Maul îşi lovi trupul pe pereţi într-o încercare disperată de a-i zdrobi.

Îi trebui aproape o oră să-i omoare pe toţi. Când termină, leşină pe podeaua camerei sale, plin de scârbă. Uşa nu se deschise decât a doua zi dimineaţă. Alunecă înapoi pentru a-l dezvălui pe Sidious, stând în prag. Se uită la pielea inflamată a lui Maul, la ochii lui umflaţi, la mâinile şi picioarele însângerate.

— Nu mai tresări din nou, spuse el.

Maul înţelese. El învăţa. Se supunea. Şi, după testul cu dinko, nu a mai tresărit niciodată.

Capitolul 5

— Stai liniştit, spuse droidul cu şase picioare în timp ce ştergea sângele de pe cutia toracică a lui Maul.

Maul se răsuci pe marginea mesei de metal şi spuse strângând din dinţi:

— Ai pus sutura de oase pe o setare greşită.

— Nu, spuse droidul în timp ce deplasa instrumentul medical mai adânc în rana de pe partea stângă a lui Maul. Apoi repetă: Stai liniştit.

Se aflau în sala de antrenament extinsă din clădirea de pe Mustafar. Trecuseră cinci luni de când Sidious începuse să-l antreneze pe Maul în lupta cu sabia de lumină. În ultimele zile, droidul îl învăţase cum să arunce lame cu o mare acurateţe şi, de asemenea, cum să se ferească şi să prindă lamele pe care droidul le arunca spre el în timp ce îşi făcea exerciţiile. Cât despre alergarea pe ziduri şi răsucirea înapoi pe podea, Maul devenise atât de priceput încât putea s-o facă cu ochii închişi. Cu toate astea, fusese nepregătit când, cu câteva minute mai devreme, sărise de pe perete direct într-un cleştele care îl aştepta. Droidul lăsă deoparte sutura de oase, apoi împroşcă o cremă exotică pe pielea lui Maul.

— Ar trebui să fii uşurat că Stăpânul Sidious nu a fost prezent când mi-ai permis să-ţi rup două coaste, spuse droidul. Ar fi fost foarte nemulţumit.

— Nu ţi-am *permis* să-mi rupi coastele, spuse Maul în momentul în care droidul începu să-i înfăşoare un bandaj în jurul trunchiului. Am crezut că stai aproape ca să-mi urmăreşti exerciţiul.

— Ei bine, ştii ce ar spune Stăpânul Sidious. Reglând volumul şi tonul vocabulatorului pentru a-l imita perfect pe Sidious, droidul zise: *A te lăsa descoperit este o invitaţie pentru moarte.* Comutând înapoi pe vocea sa obişnuită, droidul spuse: Totuşi, îmi pare rău. Nu am vrut să te rănesc. A fost un accident.

Cuvintele droidului îl surprinseră pe Maul. Droidul nu îl imitase niciodată Sidious şi nici nu îi ceruse scuze lui Maul. Nimeni nu-i mai ceruse vreodată scuze lui Maul.

— Voi fi mai atent data viitoare, spuse Maul. Apoi se uită la fotoreceptorii roşii şi adăugă: Ai un nume? Am învăţat de pe computer că mulţi droizi au nume.

Droidul răspunse cu un sunet cotcodăcit care suna ca ceva între ticăitul echipamentelor şi râset.

— Am fost programat şi proiectat pentru antrenament şi disciplină. Denumirea mea este TD-D9. Dacă vrei, poţi să-mi spui D9.

— Mulţumesc, Maestre D9,

Droidul vorbi din nou.

— Nu. Doar D9.

— Oh. Maul fu brusc curios. Ai fost întotdeauna pe Mustafar, D9?

— Nu, am vizitat alte lumi. Am fost pe Coruscant, Naboo şi... Droidul îşi fixă fotoreceptorii spre Maul şi spuse: Uită că am spus asta. Nu ai auzit-o de la mine.

— N-o să spun nimănui.

— Bine. Acum poţi să te îmbraci cu o cămaşă.

Maul coborî uşor de pe masă şi întinse mâna după cămaşa pe care o purtase mai devreme. Acum avea o gaură în ea, acolo unde cleştele droidului trecuse prin ţesătură, şi era pătată de sânge. Dar înainte ca Maul să poată lua cămaşa, droidul o smulse şi adăugă:

— Poţi îmbrăca o cămaşă *curată*.

Maul traversă sala de antrenament şi păşi printr-o uşă pentru a intra în camera lui. Fiind aproape de două ori mai mare decât fosta sa cameră, avea un sistem de iluminare pe care îl putea controla, o saltea de dormit cu cuvertură, şi un cufăr mic pentru depozitarea hainelor. Avea şi o uşă pe care o putea deschide din interior sau din exterior. Cu excepţia cazului în care Sidious sau droidul îl închideau, era, în general, liber să meargă oricând la sala de antrenament. Dar îi lipsea un lucru camerei sale. O fereastră. Fosta cameră a lui Maul nu fusese aproape deloc memorabilă, dar avusese o fereastră. Petrecuse multe ore privind stâncile de pe Mustafar şi *puricii de lavă*, dar amintirile sale de atunci păreau să slăbească din ce în ce mai mult. Pe atunci îşi dorise o vedere asupra unei lumi diferite. Acum se întrebă dacă va mai vedea vreodată lava curgând în marea aprinsă.

Căută în cufăr şi scoase o cămaşă neagră curată. Se gândi

că era ciudat ca droidul să-i sugereze că ar trebui să poarte o cămaşă curată. Aflase despre prietenie dintr-o înregistrare educaţională, care arăta cum trăiau şi lucrau împreună unele creaturi, fără să se rănească reciproc. Se întrebă dacă droidul ar putea fi prietenul lui. Maul trase pe el cămaşa şi simţi un puseu de durere în partea stângă. Scrâşni din dinţi şi făcu o serie de respiraţii rapide şi superficiale pe nas, fiind atent să nu-şi extindă plămânii atât de mult încât să-l doară coastele. Se întrebă cât va dura până să i se vindece coastele. În timp ce ieşea din cameră, spuse:

— D9, când mi se vor vindeca...?

Se opri scurt când îl văzu pe Sidious stând lângă droid. Nu îl auzise pe Sidious intrând în sala de antrenament. Sidious ţinea cămaşa sfâşiată şi însângerată a lui Maul. Se uită de la droid la Maul şi spuse:

— Maul, spune-mi ce s-a întâmplat.

Maul aruncă o privire spre droid, apoi spuse:

— Mă antrenam, Stăpâne Sidious. Am fugit pe perete şi, când am sărit de pe el, D9 a scos un cleşte şi mi-a rupt două coaste. A fost un accident. D9 nu voia să-mi facă rău.

— Într-adevăr? spuse Sidious. Nu ştiam că droidul e capabil să facă ceva accidental. Sau că tu şi... D9 sunteţi familiarizaţi unul cu altul. Încă ţinând cămaşa sfâşiată, Sidious se uită la droid. Este adevărat? L-ai rănit pe Maul din întâmplare?

— Nu, Stăpâne Sidious, spuse droidul. Când Maul a sărit de pe perete, eu am ridicat cleştele ştiind că îi voi rupe coastele dacă nu îşi va ajusta corpul în aer.

— Cu alte cuvinte, ai minţit?

— Da, Stăpâne Sidious. Am minţit.

Sidious se uită înapoi la Maul.

— Ai învăţat ceva din asta, Maul?

Maul se uită fix la droid. Se simţea trădat şi supărat. Nu-i venea să creadă avusese încredere în droid. Uitându-se înapoi la Sidious, spuse:

— Da, Stăpâne Sidious. Am învăţat că nu trebuie să am încredere în nimeni. Trebuie să fiu gata tot timpul să atac şi să mă lupt.

— Excelent, spuse Sidious aruncând cămaşa ruptă pe masa de metal. Şi pentru că *în orice moment* include şi *acum*,

vei repeta exerciţiul pe care îl făceai cu droidul. Numai că de data asta, vei evita să-ţi rupi alte coaste. Sidious făcu un semn către cel mai apropiat perete. Începe imediat.

Droidul făcu un zgomot cotcodăcit, apoi spuse:

— Îmi cer iertare, Stăpâne Sidious, dar vă sugerez să permiţi să se vindece coastele lui Maul înainte să încerce să...

— Nu-mi amintesc să fi cerut părerea cuiva, spuse Sidious, păstrându-şi ochii asupra lui Maul. Mai ales opinia cuiva care a admis că este mincinos.

Droidul nu oferi niciun răspuns.

— Deci, Maul, continuă Sidious, ceea ce *ai spus* este absolut adevărat. *Trebuie* să fii gata să ataci şi să lupţi în orice moment. Dacă oasele ţi-ar fi rupte în timpul unei lupte cu un inamic real, crezi că inamicul ar aştepta să te vindeci înainte să te atace din nou?

— Nu, Stăpâne Sidious.

Sidious făcu din nou un semn spre perete.

— Droidul va sta aproape în timp ce tu alergi pe perete şi sari înapoi pe podea. În orice moment, droidul te-ar putea ataca. Şi droidul nu se va abţine pentru că eşti deja rănit. Înţelegi?

— Da, Stăpâne Sidious.

Aruncând o privire spre droid, Sidious adăugă:

— Înţelegi?

— Da, Stăpâne Sidious.

Droidul se apropie de perete şi aşteptă ca Maul să fugă pe el. Maul se duse direct spre zid. Încercă să ignore coastele rupte, dar la fiecare pas, simţea cum durerea ascuţită se intensifica. Nu gemu. Nu îi va oferi nici Maestrului său, nici droidului, satisfacţia de a-l auzi plângându-se. Era supărat pe amândoi, mai ales pe droid. Lăsă mânia să se hrănească cu durerea lui, lasă furia să-i hrănească puterea. Alergă pe perete mai mulţi paşi înainte de a reveni pe podea, ţinându-şi braţul stâng aproape de corp pentru a împiedica droidul să-l lovească din nou în cutia toracică.

Nu crezuse că droidul va ataca la prima sa săritură de pe perete. Era încă în aer, când droidul lovi cu violenţă. Maul simţi cum braţul stâng se rupe în timp ce lovitura droidului îl aruncă de-a lungul camerei. Se izbi de peretele opus şi apoi totul deveni întunecat.

Când deschise din nou ochii, stătea întins pe salteaua de

dormit din camera sa. Braţul stâng îi era puternic bandat. Se împinse cu grijă în sus. Îl durea fiecare parte a corpului. Ducându-şi mâna dreaptă spre cea stângă, simţi că bandajele erau umede de sânge. Şi apoi observă o umbră familiară căzând pe podea, dinspre uşă.

— Stăpânul Sidious este foarte nemulţumit, spuse TD-D9 în timp ce păşea în camera lui Maul. Foarte nemulţumit de amândoi.

Maul observă că droidul purta o cutie cu medicaţie. Îşi mută privirea de la droid şi privi spre perete.

— Pleacă şi lasă-mă în pace.

— Bandajele tale trebuie schimbate.

— Am spus să pleci!

— Dar dacă nu aplici bacta, rănile tale nu se vor vindeca. Se vor infecta şi...

— Ia-ţi ghearele de pe mine! Voi avea singur grijă de mine!

Droidul scoase un oftat mecanic, apoi aşeză trusa pe podea, lângă salteaua lui Maul. Dar, în timp ce droidul se retrăgea spre uşă, se opri şi spuse:

— Vreau să-ţi spun ceva, Maul. Vreau să ştii că eu...

— Nu-mi pasă ce ai de spus, îl întrerupse Maul. Eşti un mincinos.

— Aşa este, am minţit, spuse TD-D9. Dar nu te-am minţit pe tine. L-am minţit pe Stăpânul Sidious.

Maul îl ascultă atent.

— Când i-am spus Stăpânului Sidious că te-am minţit, aia a fost o minciună. Adevărul este că ţi-am rupt accidental coastele. Dar dacă i-aş fi spus Stăpânului Sidious adevărul, m-ar fi distrus.

Maul îşi întoarse privirea de la perete şi se încruntă la droid.

— Şi vrei să-mi spui că ruperea braţului meu a fost tot un... accident?

— Nu, Maul. Am făcut asta intenţionat. A fost singura modalitate de a termina imediat exercitiul. Nu am vrut să-ţi prelungesc durerea. Nu am vrut să te rănesc. Te-am lovit atât de tare, încât să te bag în inconştienţă, pentru că nu voiam ca Stăpânul Sidious să te rănească şi mai mult.

— Mi-ai rupt braţul!

— Îmi pare rău pentru asta. Dar cred că Maestrul Sidious ar fi făcut mai mult rău.

Maul se gândi la asta, apoi spuse:

— Ce te face să crezi că nu-i voi spune Maestrului Sidious că l-ai minţit?

— Dacă o faci, mă va înlocui cu un alt droid. Poate că mă va înlocui cu un droid căruia îi place să provoace durere. Droidul oftă din nou. Ţi-am spus că îmi pare rău. Bandajele tale trebuie într-adevăr schimbate.

— O voi face eu, spuse Maul supărat. Nu vreau să mai vorbesc cu tine.

Droidul ieşi prin uşă, lăsând cutia cu medicaţie în urmă.

Maul se uită la ea şi se întrebă dacă Maestrul său sau droidul le-au făcut ceva bandajelor, astfel încât să aibă şi mai multă durere după ce le aplica.

Privi peretele care era vizavi de uşă. Se gândi la tapiseriile care decorau pereţii din camera lui Sidious şi cum una dintre tapiserii ascundea pasajul către sala de antrenament. Se întrebă dacă ar putea fi ascuns vreun pasaj secret în spatele zidului din faţa lui. Fiind prea slăbit pentru a merge, se târî lângă perete şi îşi apăsă mâna dreaptă pe el. Zidul nu cedă presiunii sale, dar când îşi luă mâna de pe suprafaţa lui, văzu că lăsase urme de sânge. Uitase că îşi atinsese mai devreme zona rănită.

Îşi aminti cuvintele pe care Maestrului său i le spusese pe Tosste: *A trăi fără să laşi ceva în urma ta este un lucru teribil*. *A muri uitat este şi mai rău*.

Maul duse din nou mâna la rană, apoi întinse degetul arătător şi trase o urmă verticală de sânge direct pe perete. Apoi desenă o altă linie verticală la dreapta celeilalte şi adăugă două linii orizontale care se conectau cu liniile verticale pentru a forma un dreptunghi. Apoi Maul se concentră pe zona din interiorul dreptunghiului. I-au trebuit ceva mai mult de douăzeci de minute pentru a umple dreptunghiul cu un desen din ceea ce îşi amintea despre Mustafar din imaginile văzute prin fereastra vechii sale camere. Până când termină, se simţea foarte obosit. Maul se târî înapoi pe salteaua de dormit şi se întinse din nou, poziţionându-şi capul, astfel încât să poată privi desenul pe care îl făcuse cu propriul său sânge. Îşi dorea să poată sări în desen şi să fugă. Încă se uita la desen atunci când adormi.

Când se trezi, încă era în camera sa, dar avea bandaje

proaspete. Îşi dădu seama că TD-D9 trebuie să fi avut grijă de el în timp ce dormea. De asemenea, observă că toţi pereţii fuseseră curăţaţi şi că desenul său fusese şters complet.

TD-D9 apăru în prag. Maul se încruntă la droid. TD-D9 spuse:

— Stăpânul Sidious m-a instruit să te aduc acum la el.

Maul decise că era mai bine să nu menţioneze desenul. Credea că îl va durea atunci când se va ridica, dar se simţea surprinzător de bine, faţă de cum se simţise anterior. Bănuia că droidul îi dăduse medicamente în timp ce dormise. Plecând din camera sa, îl urmă pe droid prin sala de antrenament şi mai departe prin pasajul care ducea spre camera privată a lui Sidious. În timp ce mergeau, Maul spuse:

— D9, ştii dacă Maestrul Sidious intenţionează să mă omoare?

— Nu cred, răspunse TD-D9. A investit atât de mult timp în antrenamentul tău încât bănuiesc că vrea să rămâi în viaţă. Dar nu cred ar fi trebuit să desenezi acea imagine pe perete.

Paşii lui Maul nu şovăiră în timp ce continua să-l urmeze pe droid, dar mintea îi funcţionă brusc cu viteză mare. Se întrebă ce consecinţă ar putea suferi din cauza desenului.

— Maestrul Sidious a văzut desenul? întrebă el.

— Nu ştiu. L-am şters imediat după ce ai adormit.

— Atunci cum ar şti despre desen… dacă nu i-ai spune tu?

— Nu este nevoie să-i spun, zise TD-D9. Ar trebui să ştii deja, copile… Sidious ştie totul.

Înainte ca Maul să-i poată pune mai multe întrebări droidului, ieşiră din pasaj. L-au găsit pe Sidious stând lângă globul care plutea. Maul observă că globul fusese reaprovizionat cu peşti vii. Îi văzu cei doi supravieţuitori ai menajeriei anterioare care se ascundeau în partea de jos a globului. Peştele cenuşiu mare nu se uita la Maul, dar cel mic, cu dungi roşii şi negre, avea un ochi galben fixat pe băiat. Peştele cu dungi crescuse de ultima dată când îl văzuse Maul.

Sidious se uită la Maul, apoi se încruntă.

— Spune-mi, crezi că am fost dur cu tine?

— Nu, Stăpâne Sidious.

— Înţelegi că instruirea ta are un scop mai important?

— Da, Stăpâne Sidious.

Sidious zâmbi.

— Bănuiesc că alţii ar putea pune la îndoială metodele mele de predare, dar mă bucur că tu nu o faci. Te pot asigura că eşti un elev excelent. Nu ai gemut niciodată în timpul exerciţiilor tale recente. Niciodată. Eşti un băiat excepţional de puternic şi devii tot mai puternic în fiecare zi.

— Mulţumesc, Stăpâne Sidious, spuse Maul în timp ce se înclina, ignorând durerea din coaste.

Sidious ridică sprâncenele.

— Acum, a apărut o altă problemă în atenţia mea. Evident, nu eşti pe deplin mulţumit de camera ta. Ţi-e dor de imaginea pe care ai avut-o cândva despre Mustafar. Este corect?

Maul răspunse fără ezitare.

— Nu gândeam clar atunci când am desenat imaginea de pe peretele meu, Stăpâne Sidious.

— Nu ai dorinţa să te întorci în fosta ta cameră?

— Nu, Stăpâne.

Sidious zâmbi din nou.

— Nici nu credeam că ai vrea să te întorci în cutia aceea mică. Dar dacă ţi-e dor de vederea lui Mustafar, ar fi trebuit să-mi spui. La urma urmei, să vezi Mustafarul este ceva ce poate fi uşor aranjat.

Sidious flutură un deget către TD-D9. Droidul răspunse prin tragerea unei săgeţi tranchilizante în gâtul lui Maul. Maul se prăbuşi pe podea. TD-D9 nu încercă să-i amortizeze căderea.

* * *

Pe Maul îl trezi un vuiet puternic. Tuşi când inspiră fumul fierbinte şi acru, iar ochii îl usturară când îi deschise. Văzu că era întuneric deasupra capului şi, pentru moment, crezu că se afla într-o peşteră. Dar apoi observă că întunericul era mişcător şi viu de la dansurile stelelor roşii aprinse. Şi ştiu brusc la ce se uita cu adevărat. Nori întunecaţi. Şi cenuşă în derivă, arzătoare.

Se ridică. Se afla pe o lespede mare de piatră de pe suprafaţa Mustafarului. Sunetul puternic venea dintr-un orificiu din stânca din apropiere, care arunca lavă. Nu ştia de cât timp era afară sau cât de departe era de sediul lui Sidious. Dar ştia că nu ajunsese aici de unul singur. Se uită în jur. Nu văzu niciun semn de TD-D9, Sidious, sau vreun fel de adăpost. Deşi nu-i luaseră hainele şi bandajele, nu-i lăsaseră niciun fel de provizii.

Dar avea un avantaj. Avea pregătirea de partea sa.

Maul nu se sperie. Se simţi liber. Ar fi putut trăi sau pieri pe această lume ostilă, fără să-i spună cineva ce să facă. Şi apoi îşi dădu seama că nu era în niciun fel dornic să moară. Deveni hotărât să supravieţuiască. Ar face orice era necesar pentru a rămâne în viaţă. Văzu o formă întunecată trecând pe lângă gura de lavă. Ghemuit jos la pământ, ignorând durerea din coaste şi braţul stâng, privi mirat Mustafarianul înalt, mascat, care călărea un *purice de lavă* masiv, cu şase picioare. Îl urmau alţi doi Mustafarieni, călare pe *purici*.

Maul habar n-avea unde se îndreptau Mustafarienii, dacă mergeau într-o tabără minieră sau înapoi în satul lor îndepărtat. Îi va urmări, le va găsi mâncarea şi o va fura. Dacă va trebui să-i ucidă pentru a-şi asigura propria supravieţuire, va aduna pietre pentru a-i lovi până mor sau îi va sugruma cu propriile pansamente şi oase rupte. Şi apoi va găsi drumul înapoi la Sidious şi îi va demonstra că era într-adevăr un băiat puternic. Îi va dovedi că nu se temea de nimic.

Va câştiga respectul Maestrului său.

Cei trei Mustafarieni plecară mai departe. Maul îi urmă.

Capitolul 6

— Ah, te-ai întors, îi spuse Sidious lui Maul, care stătea în faţa lui, în camera decorată cu tapiserii din clădirea de pe Mustafar.

Sidious ţinea în mână un recipient mic cu mâncare, pe care o elibera uşor în globul care plutea, pentru a hrăni peştii. Capul lui Maul era acoperit cu funingine şi murdărie, iar pe corp avea o armură Mustafariană care nu i se potrivea, pătată de sânge. Privind armura, Sidious zâmbi.

— Văd că ai fost ocupat în timpul micii tale plimbări.

Droidul cu picioare de păianjen, TD-D9, stătea la mică distanţă în spatele lui Maul. Piciorul drept, din faţă, al lui droidului, lipsea, iar unul dintre picioarele stângi era mutilat.

— L-am găsit afară, Stăpâne Sidious, spuse TD-D9, nu departe de pista de aterizare. Aranjase o capcană. Am intrat direct în ea. Ridicând unul dintre braţele cu cleşte, droidul întinse rămăşiţele sfărâmate ale piciorului drept din faţă. Maul ar fi putut să mă distrugă.

Sidious lăsă deoparte mâncarea pentru peşte şi se uită la Maul, sceptic.

— Este adevărat? Ai fi putut distruge droidul?

— Da, Stăpâne Sidious, răspunse Maul.

— Atunci de ce nu ai făcut-o?

Maul îşi înclină bărbia spre droid.

— Pentru că nu am vrut să-l aduc înapoi, în bucăţi.

Sidious zâmbi din nou.

— Maul, ştii cât ai fost pe suprafaţa lui Mustafar?

Maul se strâmbă.

— Nu sunt sigur, Stăpâne Sidious. Am adormit de două ori în timpul cât am fost afară.

— Ei bine, îţi spun eu, atunci. Ai supravieţuit afară timp de şaptesprezece zile standard. Mă îndoiesc că mulţi băieţi de vârsta ta – şi asta îi include şi pe tinerii Mustafarieni – ar putea realiza aşa ceva fără o mulţime de provizii şi echipamente de urgenţă. Te apreciez.

Maul se înclină, ţinându-şi braţul stâng departe de corp, în

timp ce făcea asta. Sidious observă unghiul braţului lui Maul.

— Nu te-ai vindecat corect. Braţul trebuie rupt din nou şi reaşezat. Te doare?

— Da, Stăpâne Sidious, spuse Maul calm, fără ca tonul să-i trădeze măcar puţin disconfortul extrem.

Din colţul ochiului, spionă peştele cu dungi roşii şi negre, cu ochi galbeni, care înota lângă cel mare şi gri, în partea de jos a globului care era suspendat deasupra mesei rotunde. Peştele cu ochi galbeni părea să fi crescut din nou.

Sidious se uită la TD-D9 şi spuse:

— Du-l pe Maul în sala de antrenament. Ai grijă de braţul lui. Curăţă-l. Şi apoi, adu-l înapoi la mine.

— Da, Stăpâne Sidious, spuse droidul, apoi adăugă: După aceea, doriţi să-mi repar singur picioarele?

— Da, desigur, spuse Sidious.

Plecând de la Sidious, TD-D9 se deplasă după Maul în sala de antrenament. Nu vorbiră deloc, nici măcar în timp ce droidul reaşeza braţul rupt al lui Maul. Treizeci de minute mai târziu, s-au întors în camera lui Sidious. Maul purta haine noi. Braţul său stâng era înfăşurat într-o atelă de bacta. Sidious era aşezat la masa pentru mâncat, sub globul apos. Pe masă erau tacâmuri fine, farfurii pentru cină şi pahare pentru băut. Privind la TD-D9, Sidious spuse:

— Poţi să te repari după ce ne aduci cina.

— Da, Stăpâne Sidious, spuse droidul, ieşind din nou din cameră.

Sidious se uită la Maul în timp ce îi făcea semn tânărului să se aşeze pe scaun în faţa lui. Maul fu surprins. Maestrul său nu îl mai invitase niciodată să ia masa în cameră. Şi pentru că era extrem de flămând, se simţi, de asemenea, recunoscător. Maul se înclină în faţa Maestrului său înainte să se aşeze. Peştii care înotau în globul de deasupra capului, făceau umbre strălucitoare pe suprafaţa mesei.

— Este o ocazie importantă, spuse solemn Sidious în timp ce trecea cu degetul în jurul marginii paharului. Pentru că prezenţa mea este din ce în ce mai necesară pe alte lumi, am aranjat ca tu să intri la Academia de pe planeta Orsis. Este o instituţie pentru instruirea paramilitarilor, pentru guvernele planetare. De asemenea, formează agenţi de informaţii, mercenari, asasini şi, totodată, furnizează combatanţi

profesionişti pentru arene de gladiatori. Este o şcoală foarte exclusivistă. A fi cadet pe Orsis se consideră a fi o onoare.

Maul fu uimit. Perspectiva de a părăsi Mustafarul şi de a se înscrie la o şcoală cu alţi elevi, era aproape copleşitoare.

— Directorul Academiei, continuă Sidious, este un Falleen pe nume Trezza. Este cam scund şi are aproape două sute de ani, dar nu lăsa asta să te păcălească. Este foarte dur şi trucurile mentale nu vor funcţiona cu el. Dar există câteva provocări minore. Trezza nu îmi cunoaşte numele şi nu îl va afla niciodată. Şi, pentru a-mi proteja identitatea, voi purta o deghizare. Ai înţeles?

— Da, Stăpâne, spuse Maul, deşi nu-şi putea imagina de ce Maestrul său ar fi vrut să-şi protejeze identitatea.

— Poţi să-ţi foloseşti numele, dar există o singură problemă şi este foarte importantă. Nu ai voie să-ţi foloseşti puterile Forţei pe Orsis, decât dacă eşti singur cu mine şi dacă îţi acord eu permisiunea. Când voi avea timp, voi continua să te instruiesc în căile Forţei, în timp ce eşti pe Orsis, dar nu trebuie să-ţi foloseşti niciodată puterile împotriva altor studenţi sau membri ai academiei, indiferent de circumstanţe. Nici măcar nu trebuie să vorbeşti despre puterile tale cu oricine altcineva de pe Orsis. Dacă nu respecţi acest ordin, consecinţele vor fi cele mai grave. Ai înţeles?

— Da, Stăpâne.

Ştia ce înseamnă *grav*.

Sidious turnă un lichid mat în paharul pus în faţa lui Maul şi apoi în al lui. Ridicându-şi paharul către Maul, Sidious spuse:

— Pentru viitoarele aventuri.

În timp ce Sidious şi Maul beau, TD-D9 se întoarse în cameră purtând o tavă care conţinea platouri acoperite de capace în formă de cupolă. Droidul aşeză platourile acoperite în faţa persoanelor aşezate, apoi spuse:

— Aţi terminat cu mine, Stăpâne Sidious?

— Cu siguranţă, spuse Sidious.

Ţinându-şi ochii asupra lui Maul, Sidious făcu un semn cu mâna spre droid. TD-D9 se ridică de pe podea, zbură de-a lungul camerei şi se izbi de perete. Impactul fu atât de puternic, încât Maul observă mici undele de şoc pe suprafaţa globului suspendat. Fotoreceptorii droidului se dezactivară, în timp ce trupul său distrus se prăbuşi cu un zgomot puternic.

Maul nu tresări. Se gândi la tot timpul pe care îl împărţise cu droidul, cum îl crescuse şi îl pedepsise şi cum nu se aşteptase niciodată ca Maestrul său să îl distrugă. Nu va avea şansa să-şi ia rămas bun sau să-l distrugă el însuşi pe droid. Toate aceste gânduri îi trecură rapid prin minte, dar nu tresări.

Fumul începu să se ridice din capul spart al droidului. Sidious rânji.

— Nu este cel mai eficient mod de a elimina un droid vechi, de care nu mai avem nevoie, dar *mi-a plăcut*. Acum, să vedem ce avem la cină. Ignorând droidul care mocnea în cealaltă parte a camerei, Sidious ridică capacul de pe platou şi dezvălui că nu era nimic în el. Oftă. Oh, ei bine, oricum nu eram prea flămând. Tu ce faci, Maul? Ce ai pe platou?

Maul habar nu avea ce fel de joc juca Maestrul său. Speră că va găsi mâncare, dar se pregăti să fie dezamăgit. Ridică capacul pentru a dezvălui peştele cu dungi roşii şi negre pe care îl urmărise crescând în ultimii patru ani. Întins pe o parte, peştele se uită fix la el cu un ochi. Maul îi văzu branhiile mişcându-se şi îşi dădu seama era încă în viaţă.

Nu tresări.

Ochiul peştelui se mişcă pentru a privi fosta sa casă, globul de deasupra mesei, unde ceilalţi peşti continuau să înoate. Maul se îndoia că Sidious se aştepta ca el să ridice peştele şi să-l introducă înapoi în glob.

— Continuă, spuse Sidious. Mănâncă.

Maul se supuse. Rupse peştele, începând de la cap. În timp ce mânca, Sidious spuse:

— Vom pleca spre Orsis diseară. Ai ceva întrebări?

— Da, Stăpâne, spuse Maul printre îmbucături. Care va fi deghizarea ta pe Orsis?

— Bineînţeles, spuse Sidious, mă voi prezenta ca un om total lipsit de viziune.

Capitolul 7

— Bine aţi venit la Academia Orsis, şuieră masculul Falleen scund, un reptilian umanoid cu pielea verde, în timp ce se îndepărta de biroul său masiv pentru a-i saluta pe cei doi, un bărbat şi un băiat, care tocmai intraseră. Eu sunt Trezza, directorul Academiei.

— Vă mulţumim că ne-aţi primit, spuse bărbatul, care purta un set vechi de ochelari cibernetici voluminoşi, cu un suport metalic încărcat cu senzori care îi ascundeau complet ochii şi cea mai mare parte a frunţii. Strângea un baston într-o mână şi avea cealaltă mână aşezată pe umărul tânărului său tovarăş, care purta haine negre, largi. Permiteţi-mi să vi-l prezint pe Maul.

Trezza observase deja coarnele băiatului şi faţa tatuată şi înţelesese că era un Zabrak. Se înclină uşor şi spuse:

— Salutări, Maul. Poţi să-mi spui Maestrul Trezza.

Maul se înclină adânc.

— Sunt onorat, Maestre Trezza.

Întorcându-şi atenţia asupra omului cu ochelari de protecţie, Trezza spuse:

— Şi cum să mă adresez dumneavoastră, domnule?

Sidious oftă.

— Cu tot respectul, prefer să rămân fără nume. Pentru scopuri practice.

— Foarte bine, răspunse Trezza cu un zâmbet fin, fiind evident că nu era străin de clienţii care apreciau intimitatea mai presus de orice. Deci, aţi venit aici să discutăm...?

Sidious zâmbi.

— Aşa cum am menţionat în holomesajul pe care vi l-am trimis, sunt un om de afaceri modest. Dar anticipez că afacerea mea se va extinde foarte mult în anii următori şi că va creşte şi competiţia. Voi avea nevoie de un bodyguard foarte dedicat. Unul cu un set bun de ochi. Poate aţi observat că sunt, oarecum, handicapat ocular. Sidious îşi ridică bastonul şi bătu cu mânerul de două ori pe lateralul ochelarilor cu senzori. Vederea lui Maul este excepţional de bună, iar loialitatea sa este dincolo de orice

îndoială.

Trezza îi aruncă din nou o privire lui Maul, apoi îşi readuse atenţia asupra omului cu ochelari.

— Aveţi un anumit interval de timp pentru când vă aşteptaţi ca Maul să fie... suficient de *crescut* pentru o astfel de slujbă?

Sidious chicoti.

— Mintea mea este destul de hotărâtă în legătură cu Maul. Îmi permit să aştept. Sper că aţi primit creditele pe care le-am trimis pentru înregistrarea şi şcolarizarea sa?

— Da, şuieră Trezza. Luă un datapad şi examină afişajul. Plata dumneavoastră este în regulă. Cu toate astea, Maul trebuie să treacă un standard de examinare fizică. De asemenea, vârsta sa nu este indicată pe înregistrare. Administraţia noastră ar dori să ştiţi asta, precum şi alte date, pentru scopuri de plasare şi evidenţă generală.

— Din motive de confidenţialitate, spuse Sidious cu blândeţe, aş prefera să nu se divulge vârsta lui Maul. De asemenea, cer să nu fie cercetat de vreun droid medical, cu excepţia cazului în care primeşte leziuni care necesită o atenţie imediată. Am făcut deja o contribuţie în plus faţă de celelalte taxe, dar sunt chiar dispus să plătesc şi mai mult pentru a-i asigura... intimitatea.

— Nu va fi necesar, spuse Trezza. Contribuţia dumneavoastră a fost extrem de generoasă şi foarte apreciată. Dacă dorinţa este aceea de a nu ţine nicio evidenţă a înscrierii băiatului, vă garantez personal că nu vor exista înregistrări. Cu toate astea, trebuie să abordăm un subiect. Chiar dacă suntem departe de Coruscant, Ordinul Jedi interzice Academiei Orsis instruirea utilizatorilor Forţei.

Nici Sidious, nici Maul nu tresăriră. Sidious zâmbi şi răspunse:

— Eşti foarte perspicace, Maestre Trezza.

Trezza se bătu pe nas.

— Eu şi nasul nostru suntem pe-aici de mult timp şi am întâlnit toate tipurile. Simt mirosul utilizatorilor de Forţă. Suspectez că sunteţi conştient de regulile şi regulamentele Ordinului Jedi, care se aşteaptă de la mine să le raportez orice solicitanţi sensibili la Forţă. Dar iată un alt fapt. Mie chiar nu-mi pasă prea mult de Jedi. În felul în care văd eu lucrurile, dacă un

cadet este sensibil la Forţă, asta e treaba cadetului. Dar nu trebuie să o facă să devină *a mea*. Se uită la Maul. Nu ştiu ce fel de puteri ai, fiule, dar cât timp ce eşti pe proprietatea mea, nu foloseşti Forţa. Dacă nu te descurci, vei fi expulzat. M-ai înţeles?

Maul se înclină.

— Da, Maestre Trezza.

— Sunteţi foarte îngăduitor, spuse Sidious cu o aplecare politicoasă a capului.

— Vom avea o foarte mare grijă de Maul.

Sidious se strâmbă.

— Nu aş vrea să-i arătaţi vreun favoritism.

— Desigur că nu, spuse Trezza. Spuneam doar că va primi chiar cea mai bună educaţie în artele luptei. Trezza îşi îndreptă privirea spre Maul. Ai vrea să arunci o privire prin şcoală?

— Da, Maestre Trezza.

Sidious zâmbi în timp ce îl bătea pe umăr pe Maul.

— Cred că mă voi alătura.

În timp ce ieşeau din biroul lui Trezza, Sidious îşi mută bastonul dintr-o parte în alta, bătând în podeaua din faţa lui.

* * *

Academia Orsis era un complex extins. Mărginită de un zid înalt care era acoperit cu senzori de securitate şi plasamente automate de arme, şcoala era formată din nouă clădiri interconectate, trei curţi mari, deschise, şi un câmp deschis lângă o platformă de aterizare a navelor spaţiale. Crucişătorul lui Sidious se odihnea pe platformă, lângă o navă de transport care tocmai sosise de pe foarte potrivit numita *Staţie Orbitală Orsis*, marea staţie spaţială care călătorea pe orbită geosincronă cu planeta. În plină zi, staţia era vizibilă ca un punct de lumină aflat într-o poziţie fixă pe cer. În timp ce Trezza îi îndruma pe Maul şi pe Sidious către o pasarelă largă care se întindea între două clădiri, Maul văzu o scară care ducea la o plajă, de-a lungul malului mării. Simţi un fior de emoţie în timp ce admira priveliştea. Încă îi era greu să creadă că Maestrul său îl adusese pe Orsis, că anii lui de izolare pe Mustafar ar putea fi uitaţi cu totul. Maul îi aruncă o privire Maestrului său. Sidious îi explicase că ochelarii cu senzor erau o deghizare necesară pentru că nu voia să fie recunoscut pe Orsis. Maul se întrebă: *De ce l-ar*

recunoaşte cineva aici pe Maestrul Sidious?

Trezza îi conduse pe Maul şi pe Sidious de-a lungul pasarelei, care dădea spre una dintre curţile deschise.

— Acordăm la fel de multă importanţă abilităţilor pe computer, spuse Trezza, ca şi în ceea ce priveşte tehnicile de producere a otrăvurilor şi cele de asasinare. Iar Orsis oferă multe oportunităţi pentru programe de instruire dincolo de zidurile Academiei. Pe măsură ce cadeţii se maturizează şi progresează, învaţă să lupte şi supravieţuiască în munţi, păduri, în deşert şi pe mări. Avem terenuri de vânătoare şi...

Din curtea de dedesubt se auzi un zgomot puternic. Sidious se opri scurt cu Maul şi spuse:

— Ce este vacarmul ăsta?

— Unii dintre cadeţii noştri mai tineri fac exerciţii cu bastonul de luptă, îi explică Trezza. Dacă vă apropiaţi de balustradă, îi puteţi vedea... Aducându-şi aminte de ochelarii cu senzor ai oaspetelui său, adăugă: O, vă rog să mă iertaţi.

— Este în regulă, spuse Sidious, cu gura zvâcnindu-i într-un zâmbet, în timp ce întindea mâna pentru a-şi regla ochelarii. De obicei văd formele suficient de bine, doar că nu sunt prea multe detalii.

Trezza îi făcu semn lui Maul să-l ghideze pe Sidious mai aproape de balustradă. Maul se uită în jos şi văzu câteva zeci de cadeţi, majoritatea adolescenţi umanoizi, mânuind bastoane de luptă, din lemn, unul împotriva altuia. Mulţumită studiilor sale pe Mustafar, putea identifica specia fiecărui cadet. O pereche de băieţi Rodiani cu ochi multifaţetaţi păreau să fie cei mai zgomotoşi cu armele lor. Ambii Rodiani îşi testau bastoanele împotriva unei fete Nautolan, o amfibiană cu plete asemănătoare tentaculelor, care se extindeau de pe capul ei. Nautolana se mişca repede şi părea să fie foarte capabilă să se apere.

— Chiar acum, spuse Trezza, avem puţin peste cinci sute de cadeţi. După cum ştiţi, oferim programe pentru vârste de peste opt ani. Majoritatea s-au înscris pentru programe de patru sau opt ani. Avem, de asemenea, un număr mare de flotanţi, studenţi temporari care vin aici pentru a-şi rafina abilităţile. Absolvenţii se întorc şi ei, din când în când, din acelaşi motiv.

— Vânători de recompense aveţi? întrebă Sidious.

— Ocazional. Aveţi ceva de obiectat?

— Deloc. Dimpotrivă, am întâlnit câţiva vânători de recompense foarte buni, la vremea mea. Sidious îşi mângâie gânditor bărbia. Am auzit că printre instructorii dumneavoastră este un Mandalorian care a luptat cândva cu Jedii. Cred că numele lui este Krakko. Meltch Krakko. Este adevărat că este cel mai bun?

Trezza se uită întrebător la ochelarii lui Sidious, apoi se uită înapoi la cadeţii de jos.

— Este, încă, *printre* cei mai buni, dar regret să vă spun că informaţiile dumneavoastră sunt depăşite. Comandantul Krakko ne-a părăsit acum ceva timp. S-a întors în clanul său. După cum ştiţi, Mandalorienii sunt implicaţi într-un război civil.

— O, asta este regretabil, spuse Sidious în timp ce îl bătea pe umăr pe Maul. Sperasem cu adevărat că băiatul ar putea primi instruire de la un Mandalorian. Ştiţi, Maul ştie ceva lupte, dar... ei bine, poate fi un pic prea sălbatic. Îi lipseşte fineţea. Trebuie să înveţe cum să facă să conteze fiecare mişcare. Presupun că nu mai aveţi niciun alt Mandalorian?

Maul fu surprins şi jenat de descrierea făcută de către Maestrul său, dar îşi păstră expresia neutră. Aproape că rată iritarea din vocea lui Trezza în timp ce Falleenul răspundea:

— Comandantul Krakko a fost singurul nostru instructor Mandalorian. Dar sunt încrezător că încă îl putem învăţa pe tânărul Maul câteva lucruri pe care nu le poate învăţa nicăieri altundeva. Trezza se uită la Maul. Am fost deja de acord să renunţ la examinarea fizică standard pentru tine, Maul. Dar acum, când ştiu că *ai participat la câteva lupte*, aş aprecia o demonstraţie a abilităţilor tale.

Maul se uită la Sidious. Sidious îşi aranjă ochelarii şi spuse:

— O demonstraţie? Presupun că ăsta este un mod practic pentru a-l evalua pe Maul.

Trezza îi conduse pe Maul şi Sidious la un lift şi coborâră pe teren. Când Maul ieşi la acelaşi nivel cu cadeţii, îşi dădu brusc seama că toţi erau mai înalţi decât el. Absolut toţi. Văzându-l pe Trezza, cadeţii îşi opriră exerciţiile, îşi coborâră bastoanele de luptă şi se închinară în faţa lui. Trezza făcu un semn spre Maul şi spuse:

— Avem un nou cadet. Se numeşte Maul. Mi se spune că poate lupta.

Unul dintre Rodiani râse în hohote. Trezza îi aruncă o

privire îngheţată. Rodianul îşi închise botul. Trezza îşi drese glasul.

— Caut un voluntar. Vrea vreunul dintre voi să lupte cu noul cadet?

Maul nu se aştepta ca toţi cadeţii să ridice un braţ, tentacul sau altceva echivalent, în aer şi să strige la unison cu ceilalţi:

— Mă ofer voluntar, Maestre Trezza!

Trezza se uită la Maul.

— Aminteşte-ţi ce am spus despre regulile ce trebuie respectate pe proprietatea mea, fiule.

— Da, Maestre Trezza.

Maul se uită la Sidious. Sidious îşi ajustă ochelarii, se aplecă aproape de Maul şi îi şopti:

— Alege-l cel mai mare şi mai musculos student. Prezintă-te. Răneşte-l. Nu-l ucide.

În timp ce Maul privea cadeţii, îşi scoase cămaşa neagră, expunându-şi corpul slab şi tatuat. Era conştient de mulţi ochi care priveau modelele îndrăzneţe, roşii şi negre, de pe pielea lui goală. Îşi aşeză cămaşa cu grijă pe pământ. Îndepărtându-se de Sidious şi Trezza, auzi un cadet şoptind:

— Uită-te la coastele lui.

Maul trecu pe lângă Rodianii cu miros urât şi se opri înaintea unui adolescent Abyssin, un nativ uriaş de pe planeta Byss. Având un cap mare, cu un singur ochi cu o pupilă în fantă, peste un nas mare şi cărnos şi o gură plină de dinţi ascuţiţi, Abbysinul avea o înălţime de aproape doi metri. Maul îşi lăsă capul pe spate, îşi ridică privirea spre ochiul Abbysinului şi spuse:

— Eu sunt Maul. Tu ai prima mişcare.

Nasul Abbysinului zvâcni, apoi clipi din ochi, neîncrezător. Când se oferise voluntar să lupte cu băiatul cu mai puţin de un minut mai devreme, nu îşi imaginase niciodată că băiatul îl va alege chiar pe el. Ochiul îi zbură spre Trezza. Trezza aprobă din cap. Abbysinul îşi depărtă picioarele. Maul rămase pe loc. Toţi ceilalţi cadeţi se dădură înapoi, lăsându-le loc combatanţilor.

Abbysinul lansă o lovitură de picior care îi zbură picioarele lui Maul şi apoi îl lovi dur cu braţul musculos, în timp ce Maul încă era în aer. Maul zbură prin curte şi se prăbuşi la pământ. Ambii Rodiani urlară de râs. Trezza nu îi mustră.

Abbysinul sări înainte, aterizând pe picioarele sale puternice la mică distanţă de adversarul său şi aşteptă ca Maul să se ridice. Maul clătină din cap de parcă se asigura că totul era în regură, în timp ce se împingea încet în sus de la pământ. Odată ce se ridică în picioare, se întoarse din nou cu faţa către Abbysin. Maul aruncă o lovitură în coapsa stângă a Abbysinului, chiar deasupra genunchiului său.

Dacă Abbysinul simţise lovitura, nu o arătă. Pivotă pe un picior şi lovi cu celălalt, prinzându-l pe Maul în stomac. Sunetul impactul îi făcu pe câţiva cadeţi să tresară. Maul fu din nou ridicat de pe picioare. Lovind pământul, corpul său se rostogoli ca o păpuşă ruptă pe lângă câţiva cadeţi, până când se opri lângă picioarele femelei Nautolan. Nautolana privi în jos spre spatele mic, tatuat, al lui Maul, apoi se întoarse cu faţa spre Trezza şi spuse:

— Cu tot respectul, Maestre Trezza, asta nu este o luptă corectă.

— Ce s-a întâmplat? spuse Sidious în timp ce bătea cu bastonul pe sol. A făcut Maul ceva nedrept?

— Deloc, spuse Trezza. A ales, pur şi simplu, să lupte cu un cadet mai bătrân.

— Are spirit, spuse Sidious. Apoi mormăi: Blestemaţi fie ochelarii ăştia de protecţie. Nu văd nimic.

Maul sprijini o palmă de pământ. Braţul îi tremură în timp ce se ridica în picioare. Abbysinul se apropie de Maul, venind în spatele lui. Acesta începu să se întoarcă cu faţa către Abyssin, dar apoi i se împleticiră picioarele şi se prăbuşi. Îşi strânse ochii, apoi îi redeschise. Se uită la norul de deasupra capului, apoi îşi mişcă privirea pentru a se uita la Abbysin.

— Care e numele tău? icni Maul.

Abbysinul clipi spre băiat câteva secunde, dar în cele din urmă îi răspunse:

— Dalok.

Maul îşi răsuci gâtul de la Abbysin şi coarnele i se înfipseră în sol. Pieptul i se cutremură şi apoi membrele i se relaxară. Întoarse din nou capul, iar ochii i se rostogoliră în cap, înainte să revină înapoi pentru a privi în direcţia Abbysinului.

— Numele tău, repetă Maul. Te rog... spune-mi... cum te cheamă?

Ceilalţi cadeţi veniră în linişte în jurul Abbysinului pentru a

arunca o privire mai atentă la băiatul învins. Văzând că Maul era bătut, Abbysinul îngenunche lângă el, se aplecă peste faţa lui şi spuse:

— Tocmai ţi-am spus. Numele meu este Dalok. Eşti în re...

Maul apucă capul lui Dalok, îi trase faţa spre a sa şi îşi înfipse dinţii în nasul lui cărnos. Abbysinul ţipă surprins. Cu dinţii şi un braţ, Maul se ţinu strâns de capul lui Dalok în timp ce îşi mişca cealaltă mână pentru a-i apuca gâtul. Cadeţii din jur se retraseră. Dalok încercă să-l îndepărteze pe Maul, dar Maul rămase pe el, lovind şi înfigându-şi genunchii în punctele nervoase de pe umerii Abbysinului. Dalok căzu pe spate în timp ce se convulsiona, braţele căzând inutile pe lângă el, apoi leşină. Maul se ridică, rămânând lângă corpul inconştient al lui Dalok. Întorcându-se încet, se uită la fiecare dintre cadeţii din jur, lăsându-i să vadă sângele Abyssinului picurându-i pe bărbie şi să observă că nici măcar nu respira prea greu. Crezu că putea mirosi frica femelei Nautolan care încercase să anuleze lupta. Nu ştia câţi ani avea, dar remarcă faptul că era ceva mai înaltă decât el. Când privirea lui cu ochii galbeni căzu pe Rodianii care râseseră de el, scuipă pe pământ.

Trezza, uimit, se uită la omul cu ochelari de lângă el.

— Aţi spus Maul a fost *în câteva lupte*. Ce înseamnă acest *câteva*?

— Nu sunt prea sigur, spuse Sidious ridicând din umeri. Evident, eu nu am văzut niciodată vreuna dintre luptele sale. Spune-mi, a câştigat-o pe aceasta?

— Aproape că şi-a bătut adversarul până la moarte.

— Chiar aşa? chicoti Sidious în timp ce îi dădea un cot lui Trezza. *Ţi-am spus* că e cam sălbatic.

Nautolana trecu pe lângă Maul şi unul dintre tentaculele ei se frecă de braţul lui. Îngenunche lângă Dalok şi îi verifică pulsul. Privind la un alt cadet, care stătea cu gura căscată, în apropiere, spuse:

— Nasul i se va vindeca, dar are nevoie de echipament medical.

Când cadetul plecă după echipament, Nautolana se întoarse spre Maul. Maul îşi putu vedea propria reflexie în ochii negri şi mari ai Nautolanei. Deşi nu putu înţelege de ce, nu voia ca ea să se teamă de el. Păstrându-şi ochii fixai pe Maul, Nautolana spuse:

— *Ai ştiu* că Dalok este un Abbysin, nu? Că Abbysinii au abilităţi regenerative?

De fapt, Maul era deja conştient de acest lucru, dar acea parte a cunoştinţelor nu-i trecuse deloc prin minte când îl provocase pe Abbysin. Pur şi simplu îl selectase pe cel mai mare şi mai musculos student, aşa cum îl instruise Sidious. Maul îşi întoarse privirea de la Nautolană şi îşi lăsă privirea să se mişte între boturile celor doi Rodiani.

— Nu, minţi el. Nu am ştiut.

Rodienii se cutremurară.

Maul ştiu atunci că se va bucura de timpul petrecut la Academia Orsis.

Capitolul 8

— Vreau să merg la înot, spuse Nautolana, al cărei nume era Kilindi Matako.

Maul nu ştia de ce îi vorbea Kilindi. Era la Academia Orsis de aproape trei ani, iar ceilalţi cadeţi se păstrau întotdeauna la distanţă de el, în timpul orelor de recreere. El continuă să-şi treacă lama vibratorie de-a lungul muchiei ramurii lungi pe care o cioplea într-o suliţă. Dar când Kilindi nu se îndepărtă, îşi dădu seama că s-ar putea să aştepte un răspuns de la el, aşa că spuse:

— Atunci ar trebui să mergi să înoţi.

Se aflau în curtea deschisă, cea mai apropiată de mare, a Academiei Orsis, aproape de o poartă către o potecă care ducea în jos, către plaja stâncoasă. Pe partea îndepărtată a curţii, un grup de cadeţi se pregătea pentru o viitoare competiţie de arte marţiale împotriva unei şcoli militare rivale.

— M-am gândit că poate vrei să vii cu mine, spuse Kilindi.

— De ce? spuse Maul, surprins, aruncându-i o privire lungă.

— Nu ştiu. M-am gândit că ai vrea. M-am gândit că poate îţi place să înoţi.

Fălcile lui Maul se încordară în timp ce amintirile îi reveniră la Mygeeto, o planetă de gheaţă şi zăpadă din teritoriile Inelului Exterior. În timpul unei pauze de la Academie, Maestrul Sidious îl adusese pe Mygeeto pentru a-şi exersa puterile Forţei. Se plimbaseră pe lângă un lac acoperit de o peliculă de gheaţă întunecată. Chiar dacă Maul purta haine grele, protectoare, vânturile îngheţate tăiau ca laserele pe pielea lui. Tocmai finalizase o serie de exerciţii care îl făcuseră să alerge pe pante îngheţate şi apoi să coboare cât de repede putea. Ştia că performase bine şi sperase că Maestrul său l-ar putea lăuda. În schimb, Sidious ridică o mână şi folosi Forţa pentru a ridica trupul mic al lui Maul, aruncându-l în mijlocul lacului.

Maul se prăbuşi prin gheaţă şi se scufundă, hainele şi cizmele grele trăgându-l în jos. În timp ce apa îngheţată îi muşca faţa şi îi răcea sângele, se temu că va muri. Şi apoi auzi

cuvintele Maestrului său... *Transformă-ţi frica în furie*. Fu uşor pentru Maul să fie supărat, mai ales pe Maestrul său. Partea întunecată se aprinse şi îi alimentă furia. Era înfuriat pe apa îngheţată şi pe întreaga planetă Mygeeto. Se luptă să iasă la suprafaţă, lovind şi zgâriind şi izbind gheaţa. Şi, după ce sparse gheaţa, în timp ce încă înghiţea apă rece şi se străduia să-şi păstreze faţa deasupra ei, îşi văzu Maestrul pe ţărm. Maestrul său nu făcu nicio mişcare pentru a-l ajuta.

Furia lui Maul fu incredibilă. Îi propulsă braţele şi picioarele, făcându-l să lovească apa, să dea din picioarele cu ghete şi să înoate până la mal. Partea întunecată aprinsese un foc interior pentru a-l ţine în viaţă, dar îşi dădu repede seama că focul nu îi ţinea şi de cald. Atunci când ajunse înaintea Maestrului său, tremura înverşunat. Şi, chiar şi atunci, Sidious nu îl lăudă, ci doar continuă să meargă pe malul lacului, cu Maul clătinându-se pe lângă el, urând frigul şi apa.

— Ei bine, spuse Kilindi, atunci ne vedem mai târziu.

Se întoarse dinspre Maul şi începu să meargă spre poarta curţii.

— Aşteaptă, spuse Maul. Îşi opri lama vibratorie şi o aşeză lângă suliţa la care lucrase. Îmi place să înot, spuse el.

* * *

Maul se minună de modul în care Kilindi se mişca prin mare, cu capul ei cu plete lungi care îi pluteau în urmă. Se gândi că este şi mai graţioasă în apă decât era pe uscat. Nu că i-ar fi spus-o vreodată. El stătea în mare, nu departe de ţărm, până la talie, cu braţele goale întinse rigid pe lângă corp. Kilindi înota la vreo treizeci de metri de el, picioarele ei puternice tăind prin apă fără niciun efort evident. O urmări scufundându-se şi fu surprins când, doar câteva secunde mai târziu, ea ieşi la suprafaţă la un metru distanţă de el.

Privindu-l pe Maul cu ochii ei mari şi întunecaţi, Kilindi spuse:

— Este ceva în neregulă?

— Nu, spuse Maul.

— Dar ai spus că îţi place să înoţi şi tu doar stai acolo.

— A trecut mult timp, se strâmbă Maul, de când am intrat în apă ultima dată.

— Oh. Kilindi aruncă o privire spre ţărm. Vrei să te întorci?

— Nu. Maul îşi mişcă mâinile înainte şi înapoi prin apă. Îmi... place să fiu aici.

Kilindi îşi coborî corpul, astfel încât să aibă doar capul şi umerii deasupra apei.

— Şi mie îmi place aici. Nu sunt mări ca asta acolo unde am crescut.

— Nu înţeleg, spuse Maul. Eşti Nautolană. Lumea ta natală este Glee Anselm. O planetă oceanică.

— Dar nu am crescut acolo, spuse Kilindi categoric. Ştiai asta, nu?

Maul clătină din cap. Pentru că el nu crescuse pe Iridonia sau Dathomir, se simţea aiurea pentru că presupusese că Kilindi venea de pe lumea ei natală.

— Am crezut că este ceva bine ştiut, spuse Kilindi. Am auzit alţi cadeţi vorbind despre asta, aşa că ar fi trebuit să afli. Înainte să vin la Academie, am fost pe Orvax 4. Am fost sclavă.

Deşi sclavia era interzisă în lumile Republicii, Maul ştia că exista în toată galaxia. Mintea i se umplu brusc de mai multe întrebări despre trecutul lui Kilindi, dar nu spuse nimic, pentru că nu avea motiv. Nu avea nevoie de Maestrul său pentru a-i spune că viaţa fetei nu ar trebui să fie interesantă pentru el. Şi totuşi era.

— Dar totul a rămas în trecut, acum, continuă Kilindi în timp ce-şi înclină capul înapoi şi ridică privirea spre cer. Proprietarii mei sunt morţi.

Fără să gândească, Maul izbucni:

— I-ai ucis?

Kilindi coborî capul, pentru a-l privi din nou pe Maul.

— Da. Erau o familie mare. I-am omorât pe toţi.

Maul se gândi: *Bine*.

— A fost uşor să-i omor, dar mai greu să părăsesc Orvax. Mă vânau o mulţime de sclavagişti. Dar Maestrul Trezza a auzit despre crime şi, ei bine, m-a găsit înaintea lor. El este motivul pentru care sunt la Academie. Sunt pupila lui. Ştiai *asta*, nu?

— Ştiam că eşti pupila Maestrului Trezza, spuse Maul. Doar atât.

— Acum ştii şi despre mine. Şi tu? De unde eşti?

Maul se uită în jos şi privi cum apa îi curgea pe vârful degetelor.

— Nu pot spune.

Kilindi îşi ridică curioasă capul.

— Pentru că nu poţi spune sau pentru că nu vrei?

— Ambele, spuse Maul, apoi clătină din cap. Nu putem vorbi despre... mine.

Kilindi ridică din umeri, mişcarea făcându-i capul să zvâcnească.

— Nu contează. Nu îţi voi mai pune niciodată întrebări personale. Dar am ceva sfaturi pentru tine.

— De ce ar trebui să vreau sfatul tău? spuse Maul simţindu-se brusc iritat.

— Pentru că ştiu de ce îţi faci propria suliţă de lemn.

Asta îi atrase atenţia lui Maul.

— Ascult.

— Maestrul Trezza te-a invitat la o vânătoare de kaabore[3] sălbatice, cu el, şi ţi-a spus că e o tradiţie a Academiei Orsis ca fiecare cadet să-şi facă propria suliţă de lemn pentru prima lui vânătoare de kaabore. Dar, de fapt este un test pentru a vedea dacă eşti pregătit pentru ceva neaşteptat. Bănuiesc că te va duce direct la o haită de chargrecki[4] cu armură. Asta mi-a făcut mie, la prima mea vânătoare. Vezi cicatricile astea? Ridicându-se astfel încât partea superioară a corpului să fie deasupra apei. Kilindi se întoarse spre Maul, arătându-i cele trei urme zimţate de pe spatele umărului stâng. Un chargreck a făcut asta. Suliţa ta din lemn va fi inutilă.

Maul o privi suspicios pe Kilindi.

— Maestrul Trezza va fi foarte supărat pentru că mi-ai spus asta, nu?

— Foarte, aprobă Kilindi din cap.

— Atunci de ce? De ce mi-ai spus?

Kilindi rânji.

— Pentru că sper că îmi vei spune care a fost faţa Maestrului Trezza atunci când o să treci testul.

Şi apoi Kilindi se aruncă spre înapoi, alunecând în apă şi lansându-se departe de Maul, fiind atentă să nu-l stropească în timp ce se îndepărta. Maul îşi lăsă corpul în apă până la gât, apoi îşi ţinu respiraţia şi ţinu ochii deschişi când se lăsă sub

---

[3] Kaabore – creaturi native de pe Orsis, care erau foarte uşor de vânat.

[4] Chargrecki – patrupede cu armură puternică, cu ţepi, originare de pe planeta Orsis.

suprafaţă. O putea vedea clar pe Kilindi, luminată de razele soarelui în timp ce ondula pe lângă un banc de peşti. Încă ura apele lui Mygeeto, dar decise că marea de pe Orsis nu era în întregime neplăcută. Se gândi la ceea ce spusese Kilindi. Aşteptase nerăbdător expediţia de vânătoare cu Trezza, dar acum o dorea şi mai mult.

* * *

Patru zile mai târziu, Maul era cu Trezza într-o regiune din nordul Academiei Orsis, când Trezza arătă spre pământ şi şopti:

— Uită-te acolo. Urmele de kaabore sunt proaspete. Bănuiesc că e unul chiar dincolo de acei copaci.

Maul îşi mişcă suliţa lungă în mâini în timp ce privea spre copaci. Ţinându-şi vocea scăzută, spusă:

— Să încerc să-l scot din ascunzătoare, Maestre Trezza?

— Eşti invitatul meu, zâmbi Trezza.

Ţinând suliţa cu o mână, Maul trecu pe lângă copaci, coborî panta domoală, şi trecu de câţiva arbuşti înalţi, înainte să-i vadă pe cei cinci chargrecki blindaţi care îl aşteptau, exact aşa cum anticipase Kilindi. Corpul fiecărui chargreck era protejat de plăci segmentate, incredibil de puternice, căptuşite cu ţepi ascuţiţi.

Maul întinse mâna liberă spre centură şi apucă un pachet mic. Toate animalele şuierară şi se aruncară asupra lui în acelaşi timp. El aruncă pachetul spre ele, în timp ce sărea înapoi pe spate. Încă se arcuia prin aer în timp ce pachetul explodă cu un sunet slab şi se desfăşură într-o plasă mare de electroşocuri. Chargreckii se loviră de plasă şi fură ameţiţi instantaneu. Căzură la pământ cu o fracţiune de secundă înainte ca Maul să aterizeze în picioare. Maul aruncă o privire în spatele lui. Nu era nici urmă de Trezza. Îşi lăsă suliţa deoparte şi se mişcă rapid. Dezactivă plasa, pe care o luase din camera muniţiilor de la Academie, apoi o îngrămădi într-o minge strânsă şi o îndesă între ramurile unui arbust. Apoi îşi luă suliţa, merse înapoi pe deal şi trecu pe lângă copaci, înainte să-l găsească pe Trezza.

— Ai găsit ceva? spuse Trezza.

— Nu era niciun kaabore, Maestre Trezza, spuse Maul dezinvolt. Doar câţiva chargrecki.

Privirea reptiliană a lui Trezza se înfipse în ochii lui Maul.

— Chargrecki? Aici? Eşti sigur?

— Cred că da, Maestre Trezza. Adică, *arătau* ca nişte chargrecki.

— Ce s-a întâmplat? Au fugit?

— Oh, nu, Maestre Trezza. Maul îşi mută suliţa dintr-o mână în alta. I-am ucis. Pur şi simplu, nu m-am gândit la asta, pentru că mă uitam după kaabore.

Trezza aruncă o privire spre suliţa lui Maul şi apoi se întoarse la faţa băiatului pentru a vedea dacă minţea.

— I-ai ucis? Cu suliţa aia? spuse Trezza.

— Nu, Maestre Trezza. I-am omorât cu mâinile goale.

Nasul lui Trezza zvâcni şi păru foarte confuz, atunci când spuse:

— Nu ai folosit Forţa. Ţi-aş fi simţit mirosul.

— Ştiu că l-ai fi simţit, Maestre Trezza.

Maul abia aştepta să-i spună lui Kilindi cum folosise plasa cu electroşocuri şi, de asemenea, despre reacţia lui Trezza. Dar nu îi va spune ce spusese Trezza despre Forţă. Ţinea întotdeauna minte avertismentul Maestrului său, că nimeni altul decât Trezza nu putea şti despre puterile sale, pentru că dacă ar afla cineva...

Consecinţele vor fi extrem de grave.

Capitolul 9

Ghemuită în spatele trunchiului masiv al unui copac antic, Kilindi Matako rămase în umbra lui în timp ce privea panta abruptă a stâncii de la marginea pădurii. Îi aruncă o privire lui Maul, care era ghemuit lângă ea, şi şopti:

— Eşti gata?

Maul aprobă din cap. Trecuseră şase ani de la sosirea sa pe Orsis. Fiind mai înalt şi mai puternic, tot nu-şi cunoştea propria vârstă, dar, pe baza observaţiilor sale asupra altor humanoizi similari, presupusese că avea vreo treisprezece ani. Deşi era deja considerat un maestru în numeroase arte marţiale, tot avea dificultăţi în a lucra ca parte a unei echipe. Cu excepţia cazului în care era partener cu Kilindi.

Kilindi se mişcă prima, aruncându-se departe de copac, rostogolindu-se pe frunzele moarte şi oprindu-se în spatele unui alt copac. O explozie bruscă de blaster lovi pământul dintre cei doi copaci. O a doua explozie lovi partea opusă a copacului în spatele căruia se mutase Kilindi. Traiectoria salvelor de blaster indicau faptul că împuşcăturile veniseră din vârful stâncii, cam la şase metri deasupra poziţiei lui Kilindi. Se uită înapoi la locul de unde plecase, dar Maul dispăruse deja. Aşteptă.

Doar zece secunde mai târziu, Kilindi auzi un ţipăt îngrozitor de pe stâncă. Un blaster trase şi apoi, pe deasupra pădurii, se auzi un al doilea urlet. Când urletul se opri, o a treia voce strigă:

— Misiune îndeplinită. E liber.

Cea de-a treia voce era a lui Maul. Kilindi ieşi din spatele copacului şi apăru la vedere, îndreptându-se spre baza stâncii. Îi trebui aproape un minut întreg pentru a escalada zidul stâncii. În timp ce urca, văzu cele trei sfere telecomandate care pluteau deasupra pădurii şi se ridicau în aer. Ştia că îi aparţineau Maestrului Trezza şi că le folosea pentru a urmări cadeţii în timpul exerciţiilor. Când Kilindi ajunse în vârful stâncii, îl găsi pe Maul în picioare la mică distanţă de doi cadeţi colegi, Rodianii Hubnutz şi Fretch. Rodianii se ţineau de braţele lor drepte, întinse pe pământ alături de bucăţile sfărâmate ale puştilor

blaster.

— Mulţumesc mult, Maul, pufni sarcastic Hubnutz. Frumos din partea ta că doar ne-ai fracturat braţele, de data asta.

Un motor repulsorlift răsună deasupra capetelor lor, iar Kilindi şi Rodianii ridicară ochii pentru a vedea naveta Maestrului Trezza apropiindu-se de Academia Orsis. Cele trei sfere telecomandate alunecară spre navetă şi se fixară pe suporţi, în reţeaua de senzori a navei.

— O, nu-i aşa că-i grozav? spuse Fretch. Acum va trebuie să-l ascultăm pe Trezza spunându-ne cum am dat greş.

— Da, Maul, eşti un adevărat prinţ, spuse Hubnutz în timp ce naveta ateriza.

Maul îi ignoră pe Rodiani şi naveta în timp ce stătea la marginea stâncii, privind pe deasupra şi dincolo de pădure, în direcţia lanţului muntos îndepărtat care era spart de Defileul Blackguard, unde Sidious cumpărase o cetate veche pentru a fi folosită ca loc privat atunci când vizita Orsis. Cu permisiunea lui Trezza, lui Maul i se permitea să călătorească cu un speeder spre cetate, unde Maestrul său continua să-l antreneze în căile Forţei şi, de asemenea, în lupta cu sabia de lumină.

Maestrul meu este acolo, acum. Aşteptându-mă.

Fretch îl văzu pe Trezza ieşind din navetă, apoi îşi înclină botul spre Kilindi şi adaugă:

— Sper că te-ai distrat dându-te mare în faţa sclavei tale de companie.

— Nu sunt sclavă! spuse Kilindi, cu tentaculele capului plesnindu-i umerii în timp ce se întorcea cu faţa spre Fretch.

— Bravo, Fretch, spuse Hubnutz. Ai atins un punct sensibil al sclavei lui Maul.

Cei doi Rodiani râseră şuierat. Maul se uita în continuare către munţii de la orizont. Kilindi se încruntă. Se ştia deja că servise ca sclavă înainte să vină la Academia Orsis. Dacă ar fi avut vreo dorinţă să le răspundă Rodianilor care râdeau, se abţinu atunci când îl văzu pe Trezza venind spre ei. Hubnutz şi Fretch se ridicară în picioare, mormăind de durere, pentru braţele lor rănite. Kilindi observă că Maul nu se clintise, că încă se uita la pădure. Îi şopti:

— A venit Maestrul Trezza.

Maul se întoarse şi îşi îndreptă privirea spre Trezza, care purta un datapad. Trezza se opri lângă Rodiani, iar cei patru

cadeţi se închinară. Trezza înclină uşor capul, apoi spuse:

— Hubnutz şi Fretch. Nu aţi reuşit să apăraţi stânca.

— Maul ne-a rupt din nou braţele, se plânse Hubnutz.

Trezza se încruntă dezamăgit la Rodiani.

— Dacă nu vă puteţi apăra împotriva unui adversar pe care îl cunoaşteţi deja, cum vă aşteptaţi vreodată să vă descurcaţi cu un necunoscut? Trebuie să fiţi...

— Dar Maul nu este ca toţi ceilalţi! protestă Fretch.

Fruntea verde a lui Trezza se încreţi.

— Dacă mă întrerupi din nou, tinere Fretch, te vei trezi la izolare timp de o săptămână.

Fretch se înclină.

— Iartă-mă, Maestre Trezza.

— Aşa cum v-am spus de prea multe ori înainte, trebuie să fiţi mai atenţi. Trebuie să învăţaţi să gândiţi ca duşmanul vostru, pentru a anticipa fiecare acţiune cu o contraacţiune. Dacă nu sunteţi pregătiţi pentru necunoscut, necunoscutul vă va omorî.

— Da, Maestre Trezza, spuseră Rodianii la unison.

Întorcându-se spre Maul şi Kilindi, Trezza spuse:

— Pe voi trebuie să vă felicit pentru camuflajul vostru. Mărturisesc că nu v-am putut urmări. Sferele mele telecomandate v-au pierdut după ce aţi evitat cea de-a treia patrulă din canion, înainte să ajungeţi în pădure. Ştiu bine canionul acela. V-aţi abătut printr-o peşteră?

— Da, Maestre Trezza, răspunse Kilindi.

— De ce?

Kilindi îi aruncă o privire lui Maul. Maul spuse:

— Pentru că sferele telecomandate ne descopereau poziţia în faţa adversarilor noştri. Înainte de exerciţiu, i-am auzit pe Hubnutz şi Fretch vorbind. Au pus dispozitive de urmărire pe sfere.

— Nu ne-ai fi putut auzi, spuse Fretch. Eu şi Hubnutz eram singuri în cazarmă când am vorbit.

Şi apoi Fretch îl observă pe Trezza fulgerându-l cu privirea.

— A fost ideea lui Fretch! spuse Hubnutz.

Trezza rânji la Rodiani.

— O să mă ocup de voi doi mai târziu. Revenind cu atenţia la Maul şi Kilindi, le spuse: Veniţi cu mine. Avem o programare foarte specială.

Trezza începu să meargă înapoi spre naveta sa.

Programare specială? Expresia lui Maul rămase pasivă, dar mintea lui alerga, întrebându-se ce voia Trezza cu el şi cu Kilindi. Începu să meargă cu Kilindi, urmându-l pe Trezza şi era la jumătatea drumului spre navetă când spuse:

— Am uitat ceva.

Se întoarse la Rodieni. Văzându-l pe Maul apropiindu-se, Fretch spuse:

— Mulţumim că ne-ai dat de gol.

— Da, spuse Hubnutz. Eşti un adevărat prieten.

— Nu înrăutăţi lucrurile, spuse Maul. Trezza vrea să ne vadă că dăm mâna.

— De ce?

— Nu a spus.

În timp ce Fretch întindea cu grijă mâna braţului fracturat, aruncă o privire spre navetă şi spuse.

— Dar Trezza nici măcar nu se uită la noi.

Maul apucă trei dintre degetele lungi, verzi, ale lui Fretch şi le răsuci brusc. Zgomotul oaselor care se rupeau foarte rapid îl făcu pe Fretch să icnească şi pe Hubnutz să se înfioare. Fretch scoase un sunet bolborosit.

— Dacă vreunul dintre voi o mai numeşte vreodată sclavă pe Kilindi, spuse Maul, vă voi rupe braţele şi vă voi pune să le mâncaţi.

Maul eliberă degetele rupte ale lui Fretch şi se îndreptă înapoi spre naveta lui Trezza. Urcă în navetă şi se aşeză în compartimentul pentru pasageri, vizavi de Kilindi şi Trezza. Acesta consulta un calendar de pe datapadul său, neştiind ceea ce tocmai îi făcuse Maul lui Fretch. După ce naveta decolă, Maul nu fu deloc surprins să vadă că se îndreptau spre Defileul Blackguard[5].

Trezza îşi ridică privirea de pe datapadul său şi spuse:

— Kilindi, l-ai mai întâlnit pe stăpânul lui Maul?

— Nu, Maestre Trezza. Dar l-am văzut ocazional, când a vizitat Academia. Pot să întreb… mergem la cetatea lui?

— Da. Trezza se uită la Maul şi spuse: Sunt uimit că stăpânul tău a reuşit să obţină Castelul Gărzii Negre. Proprietarul anterior le-a arătat clar tuturor celor din sistemul Orsis că nu are intenţia de a-l vinde.

Dacă Trezza l-ar fi întrebat pe Maul cum a obţinut Maestrul

---

[5] Blackguard – Garda Neagră.

său castelul, Maul i-ar fi răspuns cu respect şi sinceritate că nu ştia. Deoarece comentariul lui Trezza nu fusese o întrebare, Maul rămase tăcut. Ştia că şi Kilindi se întreaba de ce merg să se întâlnească cu Maestrul său. Se uită la Kilindi, care privea printr-o fereastră spre pământul de mai jos.

Şerpuind printre stâncile periculoase a doi munţi acoperiţi de zăpadă, Defileul Blackguard era o vale lungă care fusese numită, potrivit legendei, după un pirat spaţial străvechi care folosise defileul ca ascunzătoare timp de zeci de ani. Singura structură din defileu era castelul, o cetate modestă care îmbrăţişa lespedea verticală a stâncii abrupte. Castelul era, în esenţă, invizibil cu ochiul liber, deoarece exteriorul său sălbatic se combina perfect cu culorile şi textura muntelui. Până şi platforma de aterizare, la prima privire, nu semăna decât cu o lespede larg de stâncă spartă.

Naveta lui Trezza atinse platforma de aterizare şi o piatră înaltă şi largă făcu un zgomot puternic, în timp ce se deplasa pe un mecanism antic, alunecând înapoi în peretele muntelui pentru a dezvălui un hangar ascuns. Ieşind din navetă, Kilindi fu prima care îl văzu pe stăpânul lui Maul. Stătea în intrarea spaţioasă a hangarului, ţinând un baston într-o mână şi purtând suportul senzorului care îi ascundea jumătatea superioară a feţei.

— Salutări, îi spuse Sidious grupului. Vă rog, veniţi cu mine. Oaspetele nostru aşteaptă înăuntru. Îşi lovi bastonul de platforma de aterizare, făcându-le semn celorlalţi să-l urmeze.

Oaspete? Maul era intrigat. Cu excepţia lui şi, ocazional, a lui Trezza, Maul nu ştia de nimeni care să-i viziteze vreodată Maestrul la castel. Crucişătorul lui Sidious era parcat pe partea îndepărtată a hangarului, care, de asemenea, găzduia o staţie tehnică, unelte şi consumabile asortate şi câteva containere goale de marfă. Pereţii erau din piatră solidă. Sidious rânji în mod neplăcut în timp ce îi conducea pe Trezza, Kilindi şi Maul spre centrul hangarului. Maul avu un sentiment ciudat în interiorul hangarului, sentiment pe care nu îl putea defini cu totul. *Aproape ca şi cum... suntem urmăriţi.*

— Nu le-ai spus despre oaspetele nostru, nu? îi spuse Sidious lui Trezza.

— Nu, spuse Trezza, mutându-şi datapadul, pe care acum îl ţinea la spate. Se uită la Maul şi Kilindi. Recent, eu şi

instructorii Academiei Orsis am realizat că avem o problemă. O problemă care vă priveşte pe voi doi.

Maul simţi că Kilindi era alarmată de anunţul lui Trezza. Îi venea greu să înţeleagă de ce nu putea măcar să pretindă că rămâne calmă.

— Poate că ar trebui să reformulez, continuă Trezza. Problema nu este cu voi, ci cu instructorii voştri. Mai sunt puţine lucruri pe care ar putea să vi le predea oricăruia dintre voi, despre tactici de camuflaj sau tehnici de luptă corp la corp, şi totuşi mai aveţi doi ani de stat la Academie. Pe scurt, aveţi nevoie de provocări mai mari decât ceilalţi cadeţi. I-am menţionat problema asta unui anumit om de afaceri, gesticulă Trezza spre stăpânul lui Maul, care zâmbi sfios. Maul, stăpânul tău a sugerat un fost instructor care abia recent a redevenit disponibil. Stăpânul tău a făcut, de asemenea, o donaţie generoasă pentru a permite Academiei Orsis să asigure serviciile acestui instructor. Şi acum, este onoarea mea să vă prezint pe amândoi...

Sidious îşi drese glasul cu voce tare. Întinzând mâna pentru a-şi regla consola senzorului, spuse:

— Scuzaţi-mă, Maestre Trezza, dar sunt foarte curios despre ceva. Mă întreb cum vor reacţiona Maul şi Kilindi dacă îl vor întâlni pe noul lor instructor *fără* să ştie mai multe detalii în prealabil.

— Dar, bineînţeles, spuse Trezza. De ce nu ne-am muta noi doi lângă crucişătorul dumneavoastră, ca să le oferim acestor tineri ceva spaţiu? Pot să vă îndrum?

Sidious bătu cu bastonul pe podea şi spuse.

— Este foarte frumos din partea ta, dar ştiu cum să mă descurc aici.

Lăsându-i pe Maul şi Kilindi în centrul hangarului, Sidious şi Trezza se duseră la crucişător şi se întoarseră cu faţa către cadeţi. Sidious se aplecă aproape de Trezza şi spuse:

— Anunţă-mă când se întâmplă ceva interesant.

Kilindi spuse:

— Nu îmi place deloc chestia asta.

Şi apoi icni şi se apucă de ceafă, cu genunchii cedându-i. Maul o prinse de talie şi o trase lângă el în timp ce se lansa în lateral, purtând-o cu el. În aer, mâna lui dreaptă mătură spatele lui Kilindi până când degetele lui atingură o săgeată mică din

omoplatul ei stâng. Lovi podea cu fata deasupra lui, absorbind impactul în timp ce îi smulse săgeata din umăr. Se rostogoli de lângă ea şi încă mai strângea săgeata în timp ce se ridica în picioare, privind în direcţia traiectoriei săgeţii.

Văzu o siluetă, un bărbat care purta o armură de culoare gri închis şi al cărui cap era ascuns de o cască cu vizor în T, distinctiv. Omul blindat ţinea un pistol pentru săgeţi într-o mână şi avea un lansator de rachete fixat pe spate.

Un *Mandalorian*.

Maul ştia despre Mandalorieni, a căror moştenire războinică data cu mii de ani în trecut. Ştia, de asemenea, că două facţiuni ale Mandalorienilor se luptaseră între ele într-un lung război civil şi că războiul se încheiase recent. Şi îşi aminti că propriul său Maestru, după sosirea lor pe Orsis, acum şase ani, vorbise cu Trezza despre un fost instructor al Academiei, un Mandalorian care se luptase cândva cu Jedii.

Maul fu suficient de rapid pentru a vedea apropierea incredibil de rapidă a Mandalorianului. De asemenea, fu suficient de rapid pentru a evita prima lovitură care veni spre capul său. Dar nu fu suficient de rapid încât să oprească pumnul lui Meltch Krakko să-l lase inconştient.

Capitolul 10

Alergând repede de-a lungul versantului muntelui vulcanic de pe Orsis, Maul scrâşni din dinţi, în timp ce un alt proiectil de blaster, cu energie scăzută, sfâşie ţesătura subţire a costumul său utilitar şi îl lovi în spate. Ignoră durerea şi continuă să alerge. Urmăritorii săi erau Meltch Krakko şi cei doi cadeţi Rodiani, Hubnutz şi Fretch, iar scopul exerciţiului era capturarea lui Maul. Krakko şi Rodianii purtau costume mimetice, haine de energie care le permiteau să se camufleze aproape perfect în orice mediu. De la întoarcerea lui Krakko la Academia Orsis în urmă cu doi ani, nu numai că se interesase în mod deosebit de instruirea Rodianilor în urmărire şi tragere la ţintă, dar îl şi chinuise pe Zabrakul în vârstă de cincisprezece ani.

Pentru Maul, exerciţiul actual era doar o încălzire pentru provocarea cea mai mare de pe Orsis, un ritual de absolvire al Academiei, numit Gora. Numit după localizarea provocării, un imens crater vulcanic umplut cu păduri dense, mlaştini vaste şi fiare însetate de sânge, Gora cerea unui cadet să traversează craterul în şapte zile, supravieţuind fără hrană sau echipament, cu excepţia unei singure lame vibratorii. Din cele auzite de Maul, faptul că era urmărit de vânători camuflaţi nu era nimic în comparaţie cu supravieţuirea în Gora.

Maul se apropia de marginea văii muntelui, unde apa glaciară şi vântul sculptaseră un labirint de formaţiuni înalte şi stâncoase. Sări în labirint, fără să se oprească deloc să-şi recapete răsuflarea. Mai multe proiectile de blaster trecură pe lângă corpul lui. Dacă blasterele urmăritorilor săi ar fi fost setate să ucidă, ar fi fost mort deja, fapt care îl înfurie. Dar, pentru că Sidious şi Trezza îi interziseseră să-şi dezvăluie puterile Forţei către instructorii şi cadeţii de pe Orsis, era obligat să-i lase pe urmăritorii săi să-l împuşte ocazional. Dacă ar fi evitat *fiecare* lovitură de blaster, ar fi avut suficiente motive să-l suspecteze că era utilizator de Forţă.

Fără să arunce o privire înapoi, îşi scoase propriul blaster, care era şi el fixat la putere neletală şi deschise focul înapoi. Îşi simţi furia crescând pe măsură ce îşi rata deliberat atacatorii.

Deşi costumul mimetic îi făcea pe Krakko şi pe Rodiani practic invizibili, Maul nu avea nicio dificultate să le simtă poziţiile exacte din spatele lui. Ar fi putut să-i împuşte pe fiecare cu ochii închişi, dar asta ar fi fost împotriva regulii pe care o stabiliseră Sidious şi Trezza. Şi aşa, se prefăcea că îi ratează pe Krakko şi pe Rodiani, lăsându-i să creadă că este un Zabrak obişnuit şi uneori le permitea să îl lovească.

Un proiectil de blaster îl izbi în gambă şi altul în umărul drept. Durerea nu îl încetini pe Maul, dar se prefăcu oricum că se poticneşte, totul în efortul continuu de a-şi ascunde puterile. Dar, în timp ce alerga înainte, văzu că este îndrepta direct spre o prăpastie adâncă. Deşi era încrezător forţa lui şi agilitatea incredibilă i-ar fi permis să sară în celălaltă parte a prăpastiei, ştia că ar fi fost o greşeală să facă un astfel de salt de faţă cu Krakko şi Rodianii. Totuşi, era şi hotărât să se sustragă urmăritorilor săi, pentru a le arăta că era mai îndrăzneţ decât puteau ei să-şi imagineze vreodată.

Le voi câştiga respectul.

Maul continuă să alerge până la marginea superioară a prăpastiei, apoi îşi aruncă trupul în gol, vizând nu marginea opusă, ci zidul de sub ea. Folosi Forţa pentru a-şi amortiza impactul de perete, apoi extinse braţele pentru a-şi prinde mâinile de un afloriment aflat la câţiva metri sub margine. Cu picioarele atârnând în aer, sub el, făcea ca orice mişcare să pară disperată, chiar dacă nu se temea deloc.

Simţi mişcare deasupra şi ştiu că Krakko şi Rodianii căutau un decalaj mai îngust, astfel încât să-l poată urmări peste prăpastie. Reuşiră după mai puţin de un minut, iar Maul ridică ochii pentru a-i vedea aplecându-se peste margine. Presupuse că exerciţiul se terminase, iar ei vor coborî o frânghie pentru al ridica.

O piatră îi lovi capul cu coarne, iar alta, umărul. Auzi un zgomot de sus şi îşi dădu seama că urmăritorii lui aruncau pietre peste margine. Când una dintre pietre lovi partea din spate a mâinii cu care se ţinea agăţat de perete, ştiu că nu-şi câştigase respectul.

Încearcă să mă omoare.

Maul încetă să-şi mai ascundă puterile şi să se prefacă că este ceea ce nu e. Invocând Forţa, se lansă din prinderea cu o mână şi zbură în sus şi afară din prăpastie. Sărise cu capul

înainte şi se răsuci în aer, răsturnându-şi trupul dincolo de cei trei vânători camuflaţi, astfel încât să aterizeze în picioare, cu faţa spre spatele lor. Uimiţi, Krakko şi Rodianii se întoarseră repede. Maul îşi scosese deja blasterul şi deschise focul către ei, de la mică distanţă.

Krakko mârâi şi Rodianii strigară de durere în timp ce proiectilele blasterului îi loveau. Săriră şi se rostogoliră de pe marginea prăpastiei, tragând înapoi spre Maul. Pentru o clipă, se mişcară de parcă costumele lor mimice încă le-ar fi oferit avantaj faţă de prada lor. Maul folosi Forţa pentru a evita să fie lovit în timp ce strângea şi elibera rapid trăgaciul blasterului, mişcându-şi braţul înainte şi înapoi pentru a ţinti şi a trage asupra fiecăreia dintre ţintele sale încremenite. Nu rată nici măcar o dată.

Hubnutz şi Fretch încercară să găsească un adăpost. Maul trase în picioarele lor şi continuă să-i împuşte şi după ce ei căzuseră şi începuseră să ţipe. Krakko îşi dezactivă propriul costum mimetic, astfel încât să fie pe deplin vizibil. Privindu-l pe Maul, strigă:

— Încetează!

Maul trase asupra lui Krakko.

— Încetează!

Maul se prefăcu că nu îl aude pe Krakko peste sunetul blasterului. Simţi că blasterul începe să se supraîncălzească, dar continuă să tragă. Şi apoi, se auzi o voce amplificată, de sus.

— *Încetează focul!*

Maul îşi coborî blasterul în timp ce ridica privirea. Văzu apropiindu-se un speeder aerian. Trezza se afla la comenzile aeronavei. Expresia Falleenului era revoltată. Maul ştia că Maestrul Sidious va fi şi mai puţin mulţumit.

* * *

— Nu eşti pe deplin vinovat pentru ceea ce s-a întâmplat, zise Sidious, cu faţa pierdută în umbră, sub mantia lui de un albastru închis.

Maul stătea în faţa Maestrului său, pe podeaua de piatră din sala principală, cavernoasă, a cetăţii din Defileul Blackguard. După ce Trezza îi tratase rănile lui Maul şi îl informase că stăpânul său ajunsese deja pe Orsis pentru a observa exerciţiul,

călătorise cu speederul de la academie spre cetate. Pentru că i se spusese în repetate rânduri să nu-şi dezvăluie puterile, ştia că pedeapsa va fi cumplită.

— Partea întunecată s-a interesat serios de tine, continuă Sidious. Şi te cântăreşte dacă ai putea fi un recipient adecvat al puterii sale. Căutând manifestarea şi dispreţuind reţinerea, partea întunecată ne testează încontinuu, concurând cu voinţa şi cu nevoia noastră de a păstra secretul.

— Da, Stăpâne, spuse Maul. Am fost copleşit.

— *Copleşit?*

Ochii lui Sidious străluciră sub glugă. Maul privi în jos pe podeaua rece din piatră.

— Am spus că eşti *întru totul* de vină, spuse Sidious amărât. Dorinţa părţii întunecate de a coopera la demonstraţia ta jalnică nu te exonerează de încălcarea jurământul faţă de mine şi de faptul că îmi pui în pericol planurile.

Maul nu voise să-şi dezamăgească Maestrul. Voia să-şi ceară scuze şi iertare, dar ştia că dacă o va face, pedeapsa lui va fi chiar mai rea. Şi apoi se gândi la cât timp suferise pe Orsis pentru că nu i se permisese să-şi folosească puterile şi îşi simţi ruşinea transformându-se în furie. Îşi ridică ochii spre Sidious şi era pe cale să vorbească, dar Maestrul său făcu un gest de ciupire. Maul îşi simţi gâtul strângându-se. Sidious se îndepărtă la câţiva paşi de Maul înainte de a elibera controlul asupra gâtului lui Maul. Privind înapoi la Maul, continuă:

— Ai atras o atenţie nedorită asupra ta. Jedii au continuat să-l hărţuiască pe Trezza pentru crearea de asasini şi de armate, aşa că gândeşte-te ce s-ar fi putut întâmpla dacă ar fi fost prezent un Jedi în timpul exerciţiului. Un Jedi nu ar fi înţeles doar că eşti puternic în Forţă, ci şi că ai primit instruire în artele întunecate, punându-mi în pericol poziţia.

Maul se simţi zdrobit. Se gândi la toţi anii de antrenament, la constantul său efort de a-i face pe plac Maestrului său. Reflectă asupra exerciţiului care se încheiase la prăpastie, încercând să-şi imagineze că scăpa de tormentorii săi *fără* să folosească Forţa, dar ştia că gândurile astea erau inutile. Nu putea să desfacă ceea ce făcuse.

— Acum, spuse Sidious, ce voiai să mă întrebi mai devreme?

Vorbind ezitant, Maul spuse:

— Cât timp trebuie să fiu cineva aici şi altcineva dincolo? Antrenat în Forţă aici şi instruit să mă descurc fără, acolo? Ce planuri ai pentru mine, Stăpâne? Ce *sunt* eu pentru tine?

Sidious pufni.

— Eşti elevul meu, Maul, şi într-o zi s-ar putea să devii ucenicul meu.

În ciuda a tot ceea ce îl învăţase Maestrul său, Maul nu ştia practic nimic despre Sidious. Cum îşi obţinuse Sidious averea şi cum câştigase atât de multă cunoaştere a Forţei? Era un mister pentru Maul. Din câte ştia, Sidious putea fi un lord războinic, un vrăjitor, un monarh sau chiar un Maestru Jedi renegat.

Maul spuse calm:

— Ucenicul tău.

— Poate. Dar dacă este menit să se întâmple acest lucru, va fi la sfârşitul multor încercări care le vor face pe cele de până acum să pară nesemnificative. Plecat din adăpostul de pe Orsis, vei începe să înţelegi că Republica este construită pe înşelăciune şi că supravieţuieşte doar pentru că Ordinul Jedi doreşte asta. Va trebui să fii hotărât în fidelitatea ta faţă de partea întunecată a Forţei.

Maul aprobă din cap.

— Înţeleg, Stăpâne.

— Nu, spuse Sidious. Doar crezi că da.

Din faldurile robei sale întunecate, scoase două săbii de lumină. Aruncă una către Maul, apoi aprinse arma care rămase în mâna lui. Maul îşi aprinse sabia. După privirea Maestrului său, ghici că arsurile pe care urma să le primească vor fi mult mai dureroase decât cele pe care le primise din blasterul lui Meltch Krakko.

Ghici bine.

* * *

O săptămână mai târziu, majoritatea rănilor lui Maul se vindecaseră în timp ce se pregătea pentru Gora. Se afla în cazarma Academiei, modificând generatorul de vibraţii cu ultrasunete al lamei de luptă, când intrară Kilindi şi o altă femelă cadet, Daleen. Daleen era om, cu părul negru, ceva mai tânără decât Kilindi şi se zvonea că era prinţesa unei case regale.

— A venit să te caute Meltch, spuse Kilindi.
Maul aruncă o privire spre prag.
— Unde este acum?
— Sus, cred, spuse Daleen.
Maul ştia că *sus* însemna Staţia Orbital Orsis. Ştia, de asemenea, că nu era neobişnuit ca Meltch Krakko să fie acolo, că instructorul Mandalorian se întâlnea ocazional cu alte persoane din afara staţiei. Dar în ultima săptămână, Maul începuse să se întrebe dacă Sidious şi Trezza nu conspiraseră împotriva sa, dacă nu l-au încurajat pe Krakko să-l împingă dincolo de limitele sale, totul într-un efort de a afla dacă Maul îşi va încălca acordul şi va folosi Forţa. Acum, se întreba dacă Sidious şi Krakko se întâlniseră vreodată pe Staţia Orbitală Orsis.
— Vrei sfaturi despre cum să ai grijă de tine în Gora? spuse Kilindi.
Maul clătină din cap, în timp ce îşi readuse atenţia asupra modificării lamei vibratorii.
— Mă voi descurca.
Kilindi râse.
— Asta am spus şi eu şi uite ce am păţit.
Întorcându-se, îşi mută tentaculele capului pentru a-i arăta un set relativ recent de cicatrici care îi încrucişau braţele şi umerii musculoşi. Deşi tratamentul bacta i-ar fi şters toate cicatricile, Kilindi le păstra drept dovadă a experienţei ei.
Rânjind la Maul, Daleen spuse:
— Să nu te pierzi pe acolo. Întinse mâna şi îi frecă uşor ceafa, având grijă să nu-l atingă coarnele. Pregătim o surpriză pentru întoarcerea ta.
Kilindi şi Daleen ieşiră din cazarmă, lăsându-l pe Maul să se întrebe ce ar fi putut fi. În general, lui Maul nu-i plăceau surprizele, deoarece puţine din viaţa lui fusese plăcute. Dar oricât aşteptase cu nerăbdare Gora, acum aştepta cu şi mai multă nerăbdare să le vadă pe Kilindi şi Daleen când se termina Gora.

* * *

Prima zi în Gora a fost deosebit de intensă. A doua zi fu şi mai brutală. A treia, a patra, a cincea şi a şasea zi au fost din ce

în ce mai sângeroase. Iar Maul se simţea cel mai bine, de când se născuse. Nenumăraţii prădători sălbatici l-au ţinut constant atât ocupat, cât şi nedormit. Cu excepţia simţurilor sale sporite şi a forţei fizice, nu folosi Forţa într-un mod evident. Cu lama vibratorie mai mult în mână decât în teaca prinsă pe partea superioară a piciorului, se mişca precum un animal de junglă, prin pădurile şi mlaştinile ierboase care umpleau craterul enorm, ucigând unele fiare în autoapărare, altele pentru mâncare şi altele doar pentru sport.

Niciodată nu cunoscuse o asemenea libertate. După ani de zile în care îi ascultase pe alţii în timp ce-şi stăpânea furia, acum reuşea să alerge, să vâneze şi să omoare după bunul plac. În ziua a şaptea, aproape că regreta că expediţia sa prin Gora avea să se termine.

Şi apoi lovi furtuna. Norii păreau să se rostogolească de nicăieri. În câteva minute, aversele torenţiale şi vânturile de uragan loviră jungla, transformând pământul în noroi şi smulgând copacii din pământ. Gora fusese suficient de periculoasă, cu creaturi însetate de sânge peste tot, iar acum, Maul începuse să se întrebe dacă nu cumva natura însăşi încerca să-l omoare.

Mergând peste copaci căzuţi şi străbătând mlaştinile inundate, îşi făcu drum printr-o pădure de spini până la un avanpost rustic, ultima sa destinaţie în Gora. Odată ajuns în avanpost, putea apela un speeder care să-l ducă la Academie. Era nerăbdător să le vadă din nou pe Kilindi şi Daleen. Furtuna începu să se oprească atunci când Maul părăsi pădurea de spini şi intră într-o savană largă. Ştia că avanpostul nu era departe, chiar dincolo de pajiştile care se întindeau în faţa lui. Dar când începu să străbată savana, auzi paşi în pădure.

Fiare Llian, hotărî el. Llianii erau creaturi mari, cu cozi spinoase, şi, deşi nu călătoreau în turme, se părea că cel puţin trei creaturi se îndreptau acum direct spre el. În timp ce îşi scotea lama vibratorie, scană păşunile, căutând o bucată de lemn, astfel încât să poată improviza rapid o lance. Dar ne se vedea niciun astfel de lemn.

Patru lliani apărură din pădure, iar Maul fu surprins să vadă că fiecare fiară avea un călăreţ. Călăreţii purtau haine humanoide subţiri, roşii, cu glugă. Fiecare era înarmat cu câte un arc şi suliţe energetice.

Maul nu îi recunoscu pe călăreţi, dar ştiu dintr-o privire că erau războinici redutabili. Deşi simţea că partea întunecată a Forţei se umfla în interiorul său, nu îşi invocă puterile pentru a se apăra. Bănuia că Maestrul Sidious îi trimisese pe războinici pentru a-i testa loialitatea. Llianii se strânseră în jurul lui Maul.

Trei războinici îşi pregătiră arcurile energetice şi traseră săgeţi strălucitoare către Maul, dar nu pentru a-l lovi, ci pentru a-l conduce înapoi spre un al patrulea războinic călare, care venise în spatele lui. Maul se feri de săgeţi, dar fu lovit înapoi de o forţă invizibilă şi apoi apucat de picioare, aşa încât era suspendat cu capul în jos, în aer, la un metru deasupra pământului. Lama vibratorie îi căzu din mână.

Răsturnat şi imobilizat, îl văzu pe cel de-al patrulea războinic descălecând. Din perspectiva sa cu susul în jos, văzu o femeie înaltă, cu ochi argintii, cu faţa palidă care era împodobită cu tatuaje negre, unghiulare. Sub gluga ei roşie înaltă, un medalion hexagonal asemănător unui scut părea să fie lipit de fruntea ei neobişnuit de înaltă. O mulţime de talismane şi amulete îi atârnau în jurul gâtului subţire. În timp ce se îndrepta spre Maul, panglicile conice se unduiau în spatele robei ei, mişcându-se ca nişte tentacule vii.

— Nu opune rezistenţă, Maul, *Frate al Nopţii*, spuse ea.

Vocea ei era profundă, cu un accent foarte neobişnuit. Maul îi simţi Forţa. Era sigur că era mână în mână cu Sidious, posibil o ucenică. Înainte ca el să poată răspunde, ea făcu un gest cu mâinile şi apoi întinse un deget lung pentru a-l atinge pe frunte. Maul plonjă în inconştienţă.

* * *

Se trezi agitat, simţindu-se epuizat, de parcă i-ar fi fost furată Forţa.

După zgomotul şi vibraţiile din jurul său, ştiu că se află într-o navă spaţială mică. Îndreptându-şi degetele către partea superioară a piciorului, simţi teaca goală care îi confirmă faptul că lama vibratorie dispăruse.

Deschise ochii. Stătea întins într-un scaun accelerator, în cabina principală a unei nave de transport. Împingându-se în sus, o văzu pe femeia care îl lăsase inconştient. Se părea că femeia şi colegii ei războinici erau atât de încrezători în forţele

lor, încât nu se deranjaseră să-l lege sau să-i pună cătuşe.

— Eşti priceput, Maul, spuse femeia de pe locul ei, dar poate că nu atât de priceput pe cât am fost făcută să cred.

Maul râse.

— Cam asta pare a fi opinia comună în ultima vreme.

Ochii femeii se măriră uşor.

— Foarte revelator. Acum câteva clipe mă gândeam că am greşit venind atât de departe şi riscând atât de mult ca să te readuc la fraţii tăi de clan. Şi, totuşi, simt că eşti puternic în Forţă.

— Eu nu am fraţi, spuse Maul tăios, de parcă ar fi găsit cuvântul dezgustător.

— Ah, ba da. Şi odată ajuns printre ei, viaţa ta va fi foarte diferită. Pe Dathomir, vei fi hrănit şi instruit aşa cum au dorit *Zeiţa Înaripată* şi *Zeul cu Colţi*. Când va fi momentul potrivit, vei trece prin echivalentul Fraţilor Nopţii al testelor de *Furie, Noapte şi Înălţare*. Şi, dacă treci peste aceste încercări, s-ar putea să ai norocul să fii transformat într-un războinic extraordinar. Puterea ta va fi sporită de zece ori, iar acele coarne micuţe care îţi stau pe cap în prezent vor deveni lungi şi letale.

Maul încetă să mai asculte imediat ce femeia menţionase *Dathomir*. Sidious îi spusese despre *Surorile Nopţii*, vrăjitoarele care foloseau Forţa şi care conduceau lumea aceea. Se gândi la cea mai recentă întâlnire cu Maestrul său, cu o săptămână înainte de Gora, când Sidious îl avertizase că *fiinţe de toate felurile* vor încerca să-l înşele, să-i umple capul cu minciuni. Nu avu nicio îndoială în mintea lui că vrăjitoarea care îl capturase era asociată cu Sidious, că îl testa fie în mod deliberat, fie fără să vrea. Refuză să devină un pion în jocul lor.

— Nu voi merge pe Dathomir.

Vrăjitoarea ridică o sprânceană.

— Nu ai niciun interes să-ţi vezi lumea natală sau să te întâlneşti cu membrii clanului tău de Fraţi ai Nopţii?

— Nici una, nici alta.

Vrăjitoarea se încruntă.

— Eşti destinat să ne slujeşti, Maul, într-un fel sau altul. Întotdeauna a fost aşa.

Privind dur la vrăjitoare, Maul spuse:

— Eu servesc un singur Stăpân.

Vrăjitoarea zâmbi fără veselie.

— Falleenul pe care îl serveşti va trebui să găsească pe altul.

Falleen? Maul era confuz. Ea avea impresia că Trezza era singurul său Maestru sau se juca cu el? Se gândi să menţioneze numele lui Sidious, dar se hotărî să tacă.

O Soră a Nopţii, îmbrăcată în roşu, păşi în cabină. Era înarmată cu un arc şi o sabie energetică băgată în teacă, o armă cu lamă fixă care semăna cu o sabie de lumină. Maul o recunoscu ca fiind una dintre războinicele care îl atacaseră în Gora. La fel ca vrăjitoarea aşezată, avea pielea palidă şi faţa tatuată, dar Maul observă că era mai tânără şi nu avea o frunte atât de înaltă.

— Mamă Talzin, ne apropiem de staţie, spuse Sora Nopţii.

Talzin încuviinţă din cap, dar se uită la Maul.

— Pot să am încredere în tine că o să te comporţi frumos cât timp ne transferăm pe nava noastră sau doreşti, pur şi simplu, să te trezeşti la bord?

Maul aruncă o privire asupra armelor tinerei Surori.

— Pentru moment, eşti în avantaj. Nu voi face probleme.

— Bineînţeles că nu, spuse Talzin liniştitor.

Maul privi printr-o fereastră şi văzu că se apropiau de Staţia Orbitală Orsis. O clipă mai târziu, nava se cutremură în timp ce o undă de tractare se fixa pe ea. În timp ce fasciculul undei tractoare aducea nava într-una dintre calele de andocare ale staţiei, Maul se gândi la opţiunile sale limitate.

Ştia că nodurile de marfă şi de pasageri ale staţiei erau legate între ele, în câteva puncte, prin coridoare presurizate. Dacă s-ar putea desprinde de Surorile Nopţii şi să ajungă la o altă navă, s-ar putea întoarce pe Orsis înainte ca cineva de la Academie să-şi dea seama că părăsise Gora. Îi va dovedi lui Sidious că nu era un prost.

Nava de transport ateriză în cala slab luminată a staţiei spaţiale. În timp ce Maul mergea cu Talzin şi cele trei Surori ale Nopţii în jos, pe rampa de îmbarcare, a navei, fu lovit de un sentiment brusc de reţinere. Talzin trebuie să fi simţit şi ea ceva, pentru că se întoarse să-l privească, de parcă el ar fi fost cauza îngrijorării ei.

Maul spuse doar:

— Probleme.

Capitolul 11

Simţind că era urmărit de forme de viaţă ascunse, Maul scană colţurile umbrite ale calei cu pereţi înalţi. Fără niciun îndemn din partea lui Talzin, cele trei Surori ale Nopţii îşi scoaseră săbiile şi porniră arcurile energetice. Talzin se îndepărtă de grupul ei, mergând spre mijlocul calei de marfă, de parcă nu ar fi fost nici măcar îngrijorată.

— Rămâneţi exact acolo unde vă aflaţi şi coborâţi armele, lătră o voce aspră în difuzoarele din incintă.

Şi apoi, din umbre, apărură forme de viaţă. Weequay cu haine de piele, stăteau printre Siniteeni cu capete mari, toţi fiind înarmaţi cu puşti de tip blaster care erau ridicate spre Maul şi Surorile Nopţii. O siluetă falnică, îmbrăcată din cap până în picioare într-o armură de luptă ţipătoare, apăru în mijlocul ucigaşilor. Era un Vollick, originar din Rattatak, o lume de pe Inelul Exterior renumită pentru meciurile ei mortale cu gladiatori. La şold avea prins un blaster incredibil de mare. Fiecare dintre braţele lui părea să cântărească mai mult decât trupul lui Maul.

— Nu te vei întoarce pe Dathomir, Mamă Talzin, spuse Vollickul. Voi cinci veţi fi oaspetele mele pe Rattatak, unde veţi deveni, în cele din urmă, membri ai armatei mele de elită. Îşi scoase enormul blaster din tocul său şi trase un foc în tavanul înalt al calei. Armele noastre sunt puse pe neutralizare, dar vom trage pentru a ucide dacă decideţi să-mi refuzaţi invitaţia.

Maul se întrebă cum ştiuseră lordul războinic Vollick şi soldaţii săi că Talzin avea să sosească pe staţia spaţială şi apoi se întrebă dacă Vollick ar putea fi complicele lui Talzin. Talzin nu spuse nimic. Îşi ridică mâinile de parcă voia să se predea, apoi îşi întinse degetele. Maul fu surprins să vadă cum se materializară zeci de Surori ale Nopţii războinice de pe lângă pereţii laterali şi de la nivelurile superioare ale calei de andocare. Cu toate astea, simţi instantaneu că nu aveau substanţă, că nou sositele nu erau nimic altceva decât o puternică iluzie a Forţei, creată de Talzin. Lordul războinic şi soldaţii săi se lăsară păcăliţi. Îşi resetară rapid comutatoarele

selectorului blasterelor de pe neutralizare pe putere maximă, îşi luară armele de pe Talzin şi deschiseră focul către apariţii. Salvele de blaster veritabile şi săgeţile iluzorii începură să străbată cala de andocare. Adevăratele Surori ale Nopţii îşi scoaseră arcurile energetice şi începură să lanseze mai mult săgeţi adevărate către Weequayi şi Siniteeni. Doborâră câţiva soldaţi înainte ca iluzia conjurată de Talzin să se evapore pe neaşteptate. Maul aruncă o privire spre Talzin, văzându-i expresia de frustrare, şi se întreba dacă deţinea controlul complet al puterilor ei.

— Încetaţi focului! ţipă Vollick uimit. Încetaţi focul!

Dar cei care erau cu el îl ignorară şi îşi întoarseră armele asupra adevăratelor Surori ale Nopţii care rămăseseră în cală. În timp ce Maul se ascundea, văzu un Weequay împuşcând una dintre Surorile Nopţii în acelaşi moment în care un Siniteen trase o lovitură care nimeri coapsa lui Talzin. Surora Nopţii îşi scăpă arcul energetic în timp ce se prăbuşea. Talzin se împiedică şi căzu pe punte la câţiva metri distanţă de Maul.

Maul se gândi să fugă înapoi în navă, dar se îndoia că aceasta avea suficientă putere pentru a scăpa de unda tractoare a calei. Şi, uitându-se la Talzin cum era întinsă pe punte, începu să se întrebe dacă Sidious o voia moartă. *Dacă ăsta este un test, este unul serios*, gândi el.

Alergă spre femeia căzută, sărind şi aruncându-se peste punte până când ajunse la arcul ei energetic. Nu trebuia să se uite la ea ca să ştie că era moartă. Luându-i arma, se repezi spre nava de transport, se ascunse în spatele unuia dintre piloanele trenului de aterizare şi începu să tragă înspre ciracii lordului războinic. Talzin era încă întinsă pe punte. Cele două Surori ale Nopţii rămase veniseră lângă ea şi dezlănţuiră un baraj de săgeţi către adversarii lor.

Maul scană încărcătura. Reamintindu-şi planurile staţiei spaţiale de la vizitele anterioare, vizualiză cel mai scurt traseu către o cală vecină, unde spera să găsească o altă navă. Încă mai lucra la planul său de a se întoarce pe Orsis înainte să descopere cineva că lipseşte. Cu toate că ar fi putut realiza mai uşor acest obiectiv dacă ar fi folosit Forţa, nu voia să-l dezamăgească din nou pe Maestrul său. Era pe cale să fugă spre cea mai apropiată trapă, când o auzi pe Talzin strigându-i:

— Nu ne părăsi, Maul!

Talzin era în picioare, sprijinită de una dintre Surorile Nopţii, în timp ce cealaltă îi acoperea. Salvele de blaster zburau peste ele.

— Maul! strigă Talzin.

Maul nu ştia ce să facă. Se aştepta Sidious să arate simpatie? Chiar era Talzin una dintre agentele lui Sidious? Indiferent de asta, cum ar servi mai bine partea întunecată a Forţei? Ajutându-le pe Surorile Nopţii, sau lăsându-le să moară?

Maul înjură printre dinţii strânşi. Îşi agăţă arcul energetic de umărul drept, apoi fugi printr-o grindină de salve de blaster pentru a ajunge la Talzin. O ridică de pe punte, o aruncă peste umărul stâng şi alergă spre intrarea unui coridor cilindric care ducea spre siguranţa unei cale adiacente. Cele două Surori ale Nopţii îl urmară, trăgând săgeţi asupra lordului războinic şi a soldaţilor lui, în timp ce se mişcau după Maul. Se aflau la cincizeci de metri de intrarea conectorului când o grindină de salve de blaster îi tăiară calea. O duse pe Talzin la adăpost în spatele unui container mare de marfă, apoi o sprijini pe puntea, lângă container. Sosiră şi celelalte două Surori ale Nopţii, îşi poziţionară corpurile pentru a o proteja pe Talzin şi deschiseră focul. Maul se uită la Talzin.

— Magia noastră nu funcţionează în acest loc steril, spuse Talzin amărâtă, în timp ce proiectilele de blaster ricoşau din container. De aceea nu am putut susţine iluzia.

— Iluzia care aproape că ne-a ucis pe toţi, spuse Maul.

Talzin tresări când îşi mişcă mâna peste rana adâncă de pe exteriorul coapsei.

— Pe Dathomir, aş fi putut să mă vindec singură.

— Nu ţi-a cerut nimeni să vii aici, spuse Maul, dar apoi se gândi că poate răspunsese unei invitaţii a lui Sidious.

— Am venit de dragul tău.

— Asta este o minciună.

Ochii argintii ai lui Talzin se aprinseră.

— Nu reuşeşti să înţelegi că aparţii unui moşteniri importante, Maul. Că faptul că ai fost luat de pe Dathomir nu modifică ceea ce eşti, un Frate al Nopţii şi că soarta ta este unită cu a noastră.

Maul pufni.

— Toată lumea are planuri pentru mine.

Fruntea lui Talzin se încreţi, apoi spuse:

— Nu înţeleg.

Maul o ignoră în timp ce încerca să găsească o cale de ieşire. Privind spre zona dintre containerul de marfă şi soldaţi, văzu o duzină de droizi automaţi pentru ridicarea mărfurilor. Fiind aparent indiferenţi la lupta care se desfăşura, droizii transportau containerele similare de marfă în diferite zone ale calei.

Containerele veneau încet de cală, prinse de razele tractoare puternice ale unei nave de marfă care era prea mare pentru a putea intra. Maul ştia suficiente lucruri despre tehnologia navelor spaţiale pentru a deduce că un computer aflat în camera de control de la nivelul superior al calei, conducea droizii şi raza tractoare. Privind în sus, găsi fereastra camerei de control.

— Avem o singură şansă să trecem prin conector şi să ajungem în zona pasagerilor, spuse Maul. Se uită la Talzin. O să am nevoie de una dintre săbiile de energie.

— Nu ai nicio pregătire în utilizarea acelei arme, spuse Talzin.

Maul îşi coborî arcul energetic de pe umăr.

— Va trebui să improvizez.

Talzin luă o sabie energetică de la una dintre Surorile Nopţii şi i-o întinse lui Maul. Luând sabia, el sări peste containerul de marfă, ateriză pe punte, apoi alergă spre peretele camerei de control. Soldaţii îşi întoarseră armele şi deschiseră focul asupra lui Maul. Apucând sabia energetică cu ambele mâini, el sări de pe punte, lansându-se spre camera de control. Lovi cu sabia prin fereastra camerei de comandă, creând o gaură verticală, apoi îşi smuci corpul pentru a lovi fereastra cu piciorul şi a o sfărâma. Când ateriză în camera de control, soldaţii traseră mai multe salve de blaster după el, iar proiectilele ricoşau din pereţii camerei.

Un proiectil rătăcit lovi partea laterală a braţului drept al lui Maul, făcându-l să sângereze. Ignorând durerea, Maul sări pe podeaua camerei de control până ajunse la comenzile principale de control. Educaţia sa la Academia Orsis inclusese şi cum să suprascrie comenzile computerelor, aşa că reprogramă rapid gama de raze de tractare din incintă. Aproape instantaneu, containerele de marfă care se deplasau încet prin cală, prinseră brusc o viteză mai mare. Deşi creşterea vitezei nu avu niciun

efect asupra navei de marfă parcată în afara staţiei spaţiale, containerele începură să se îngrămădească în interiorul calei mai repede decât erau în stare să se descurce droizii care mutau marfa. Grămada se acumulă rapid într-un perete de containere care separa soldaţii de Surorile Nopţii, dar le lăsa Surorilor Nopţii un pasaj liber către conectorul care ducea spre puntea pentru pasageri a staţiei spaţiale.

Ridicându-se pentru a privi peste pervazul camerei de control, Maul aruncă o privire în jos pentru a vedea câţiva soldaţi care încercau să alerge în partea opusă a calei înainte să le fie taiată calea de containere. Containerele se mişcau mai repede decât puteau alerga soldaţii şi îi zdrobiră. Soldaţii rămaşi se retraseră.

Maul sări din camera de control şi se întoarse la Talzin şi cele două Surori ale Nopţii. Îşi înfăşură braţul în jurul taliei lui Talzin şi o ajută să se ridice în picioare. Surorile Nopţii îi urmară pe Maul şi Talzin spre coridor.

Cu Surorile Nopţii venind în urma lor, cei doi se grăbeau spre intrarea în coridorul cilindric. Maul văzu trapa sigilată a intrării, dar pentru că nu voia să o scape pe Talzin, folosi Forţa pentru a deschide trapa. După ce intrară cu toţii prin trapă, Talzin folosi Forţa pentru a sigila trapa în urma lor, iar perechea de Surori ale Nopţii îşi declanşară arcurile energetice pentru a distruge panoul de control al trapei. O alarmă începu să sune. Maul o ignoră şi continuă să meargă mai departe.

Lucrând ca o echipă, repetară acţiunile pe măsură ce treceau de următoarele câteva trape până ajunseră pe puntea de pasageri a staţiei. Maul nu era sigur ce părere avea Sidious despre folosirea Forţei, dar când intrară în centrul pentru pasageri, deveni absolut sigur că Maestrul lui îl testa. Era atât de sigur încât se opri în loc.

— Ce aştepţi? spuse Talzin. Nava noastră nu este prea departe.

— Poţi să nu te prefaci, spuse Maul.

Aparent confuză, Talzin clătină din cap.

— Despre ce anume?

— Despre Dathomir, Fraţii Nopţii şi restul. Ştiu că ai fost trimisă de Stăpânul meu. Ştiu, pentru că îl simt. Stăpânul meu este aici.

Trecând printr-o zonă de întreţinere pentru a-i evita pe

soldaţi, Maul, Talzin, şi Surorile Nopţii ajunseră în cele din urmă în hangarul care adăpostea nava lui Talzin. Maul se aşteptase să găsească soldaţii lordului războinic staţionaţi în hangar pentru a o împiedica pe Talzin să ajungă la nava ei, dar nu se aşteptase să găsească peste o duzină de Weequay zăcând morţi pe puntea hangarului.

Deşi niciunul dintre corpurile Weequaylor nu avea răni evidente, Maul ştiu imediat cum muriseră şi identitatea ucigaşului lor. Lăsând-o pe Talzin cu Surorile Nopţii, merse prin hangar pentru a privi într-o nişă întunecată. Se opri, căzu într-un genunchi şi îşi plecă capul.

— Stăpâne.

Sidious ieşi din nişă. Purta o robă întunecată şi faţa îi era ascunsă de umbrele glugii adânci. Talzin şi Surorile Nopţii se dădură un pas înapoi. Evident, putură simţi puterea omului în partea întunecată a Forţei. În timp ce Surorile Nopţii îşi ţineau arcurile energetice îndreptate spre punte, Sidious se întoarse uşor spre ele, făcu un semn spre Maul şi spuse:

— Locul lui nu este pe Dathomir. Este al meu.

— Atunci nu l-ai abandonat doar în grija Falleenului, spuse Talzin.

— Dimpotrivă, spuse Sidious.

Talzin îi aruncă o privire lui Maul.

— L-ai antrenat bine.

Sidious făcu un semn spre nava lui Talzin.

— Veţi găsi corpul Surorii căzute la bordul navei

Talzin dădu din cap în semn de recunoştinţă. Sidious îşi încrucişă mâinile în mânecile opuse ale robei şi spuse:

— Acum, plecaţi de aici înainte să mă răzgândesc.

Talzin nu era obişnuită să primească ordine, dar făcu un semn către Surorile Nopţii să urce la bordul navei. Surorile Nopţii trecură pe lângă Maul, care încă era îngenuncheat, cu capul plecat. În timp ce Talzin şchiopăta pe lângă Maul, îşi lăsă ca din întâmplare mâna stângă să atingă rana însângerată care fusese deschisă în partea superioară a braţului său drept. Apoi continuă să urce pe rampă. Nici Maul, nici Sidious, nu o observară trecându-şi mâna stângă peste unul dintre talismanele care atârnau la gâtul ei şi apăsând sângele lui Maul pe talisman, înainte să intre în navă. Nava lui Talzin se ridică de pe punte şi alunecă din hangar. Sidious se duse la o fereastră de

observaţie cu vedere spre Orsis. Maul îl urmă ascultător, apoi coborî într-o postură îngenuncheată şi aşteptă ca Maestrul său să-i vorbească.

Privind pe fereastră, Sidious spuse în cele din urmă:

— Te-ai descurcat bine, Maul. Mă bucur că ai arătat reţinere şi nu ai trădat nimic din antrenamentul tău în partea întunecată a Forţei.

Maul înclină capul.

— Am făcut-o în speranţa că într-o zi voi deveni ucenicul dumneavoastră.

Sidious aruncă o privire înapoi spre Maul.

— Atunci consideră-te cu un pas mai aproape.

— Mulţumesc, Stăpâne.

Sidious se îndepărtă de fereastră.

— A sosit timpul să înveţi anumite lucruri despre natura activităţii noastre. După cum ţi-am spus, am pus în mişcare etapele unui Mare Plan, un plan în care poţi juca un rol, dacă vei continua să demonstrezi demnitate şi loialitate. Ar trebui să ştii, totuşi, că acest plan este, de fapt, în pregătire de aproape un mileniu. Izvorăşte din mintea multora care au slujit o mare tradiţie. Se opri să se uite la Maul. O tradiţie de o importanţă mult mai mare decât ce ţi-a spus, cu siguranţă, Talzin, despre Frăţia de pe Dathomir. Este tradiţia unui Ordin străvechi cunoscut sub numele de Sith.

Surprins, Maul îşi mişcă ochii.

— Mi-ai spus despre Sith când eram tânar, Stăpâne.

— Ceea ce ţi-am ascuns atunci este că eu sunt un Lord Sith, *Darth* Sidious. Maestrul meu m-a numit şi mi-a conferit titlul şi, la discreţia mea, s-ar putea ca eu să îţi acord într-o zi aceeaşi onoare.

Maul înghiţi cu greu.

— Mă voi strădui să îmi arăt valoarea, Stăpâne.

— Da, aşa vei face, spuse Sidious. Din acest moment voi începe să te instruiesc în căile Sith. Suntem opozanţi ai Republicii şi ai duşmanilor juraţi din Ordinului Jedi. Va fi sarcina noastră să o vedem pe prima doborâtă şi pe cei din urmă eradicaţi din galaxie. În timp ce eu voi rămâne mâna călăuzitoare, va fi sarcina ta să execuţi misiunile care ar putea reprezenta un risc pentru poziţia mea dacă ar fi descoperit adevăratul scop al actelor noastre.

De ani de zile, Maul se întrebase care era scopul întregii sale pregătiri. Acum îl ştia. Inima îi bătea tare.

— Doar perfecţiunea va fi suficientă, Maul, spuse Sidious. Înţelegi?

Maul înclină din nou capul.

— Înţeleg, Stăpâne.

— Atunci ar trebui să testăm asta, nu-i aşa?

Maul ridică privirea.

— Un alt test?

Fruntea lui Sidious se încreţi.

— Un altul?

— Aşa cum m-aţi testat cu Mama Talzin?

Sidious rânji slab.

— Ce s-a întâmplat pe Orsis şi la bordul acestei staţii nu a fost pus în mişcare de mine, Maul. De fapt, ai fost trădat de cineva care i-a spus lui Talzin unde să te găsească, apoi a ajutat-o şi i-a susţinut planul de a te captura.

Ochii lui Maul se măriră de surprindere, apoi simţi un val de furie.

— Pot să ştiu identitatea trădătorului, Stăpâne?

Sidious se uită o clipă la tavan, în timp ce se gândea la cererea lui Maul, apoi răspunse:

— Meltch Krakko.

Krakko?! Maul se încruntă, întrebându-se de cât timp complota Mandalorianul împotriva lui.

— Trezza ştia despre asta, Stăpâne?

Sidious clătină din cap.

— Trezza nu ştia nimic. Cu toate astea, mă tem că s-ar putea să nu putem muşamaliza daunele care au fost făcute. Nu putem risca să se audă vorbe despre dispariţia ta şi despre tot ceea ce a urmat. Îşi mângâie bărbia, gânditor. Mă voi ocupa eu de lordul războinic Vollick. Dar va fi sarcina ta să te ocupi de Trezza şi de ceilalţi de la şcoală.

Ceilalţi? Maul se gândi la Trezza, care îl tratase întotdeauna cu un respect pe care Sidious nu i-l arătase niciodată. Se gândi la Kilindi şi Daleen, care îi arătaseră bunătate. Şi apoi, inima care îi bubuia, se prefăcu în piatră şi spuse:

— Trăiesc pentru a-ţi îndeplini porunca, Stăpâne.

Sidious aprobă din cap.

— Şi, atâta timp cât o vei face, vei continua să trăieşti, spuse Sidious. Fii discret.

* * *

Părăsind staţia spaţială, Maul zbură cu o navă de transfer înapoi pe Orsis. Pe drum, vizualiză ceea ce trebuia să facă. Ştia fiecare clădire a Academie, fiecare intrare şi ieşire. Se gândi la toate lucrurile pe care le ura în legătură cu locul acela, în special regulile care îi interziceau utilizarea Forţei.

Noaptea căzuse demult până să ajungă în perimetrul Academiei şi se simţea foarte diferit de cadetul care fusese atunci când plecase pentru a începe Gora. Acum, educaţia lui părea la veacuri depărtare în urma lui. Simţea că era una cu partea întunecată a Forţei. Se mişcă repede şi liniştit prin curţi şi clădiri. Mai întâi, ucise santinelele Academiei, apoi agenţii de securitate postaţi în afara sălilor de instruire şi a barăcilor. Folosi Forţa atunci când era mai eficientă şi mâinile goale ori de câte ori îi plăcea. Ştiind că majoritatea cadeţilor dormeau deja în cazarmă, trecu fără zgomot, dintr-o cameră întunecată în alta, lăsând morţii în urmă.

Intră în camera împărţită de Kilindi şi Daleen. Patul lui Kilindi era gol. A lui Daleen nu. Daleen sforăia uşor. O clipă mai târziu, ea murea şi Maul ieşea pe uşă. Nu se mângâie cu absenţa lui Kilindi. Ştia că o va găsi. Când ajunse la siluetele adormite ale Rodianilor Hubnutz şi Fretch, îi trezi înainte să le rupă gâtul. Nu dormeau toţi cadeţii. Maul găsi un grup de cadeţi mai în vârstă practicând artele marţiale într-o sală de antrenament. Încuie uşile, stinse luminile şi se mişcă printre ei ca o fiară de pradă, furioasă.

Acoperit cu sânge, merse în clădirea în care se aflau propriile camere ale instructorilor. Apropiindu-se de uşa biroului lui Trezza, auzi voci înăuntru. Recunoscu vocile. Kilindi şi Trezza. Kilindi îi cerea explicaţii lui Trezza de ce nu se întorsese Maul din Gora. Părea îngrijorată şi supărată. Dar, în ceea ce-l privea pe Maul, ea vorbea despre altcineva, despre cineva pe care el nu-l cunoştea.

Maul deschise uşa şi păşi în birou. Trezza era aşezat în spatele masivului său birou. Kilindi stătea în faţa lui. Şi Meltch Krakko stătea în partea îndepărtată a camerei, lângă un

şemineu deschis. Kilindi icni la vederea trupului plin de sânge al lui Maul. Maul se uită fix la Krakko şi se îndreptă direct spre el. Chiar dacă Maul nu avea nicio armă, Krakko îşi scoase blasterul şi trase asupra lui. Maul îşi smuci corpul spre stânga, evitând proiectilul şi continuă să meargă spre Krakko. Krakko mai trase încă două focuri. Maul le evită şi apoi îi apucă braţul cu pistolul cu o mână şi gâtul cu cealaltă. Krakko borborosi furios. Ceea ce făcu Maul în continuare, îl făcu pe Trezza să icnească şi pe Kilindi să-şi acopere gura cu mâinile.

Maul se uită la Trezza în timp ce arunca trupul neînsufleţit al lui Krakko în şemineu. Trezza ridică mâinile pentru a arăta că nu are arme şi spuse:

— Maul, te rog, calmează-te. Putem discuta despre asta.

Păstrând mâinile ridicate, se uită îngrijorat la Kilindi. Maul simţi anxietatea lui Trezza şi ştiu că încerca doar să tragă de timp şi să-l distragă. Nu fu surprins să vadă cuţitul plat, din metal, apărând din mâneca lui Trezza. Prinzând cuţitul între degete, Trezza îl aruncă asupra lui Maul. Mâna stângă a lui Maul zbură în faţa lui pentru a prinde cuţitul de mâner, apoi îl aruncă înapoi, cu o viteză orbitoare, spre partea superioară a pieptului lui Trezza. Trezza icni, se apucă de piept şi se prăbuşi pe birou. Maul se uită la Kilindi. Se uita fix la el, dar radia teamă, ca un copil în prezenţa unui monstru enorm. Maul merse spre ea. Nu se opri să se întrebe cum ar fi putut fi viaţa lui dacă nu şi-ar fi dezvăluit puterile Forţei în faţa lui Meltch Krakko. Nu se opri deloc. Singurul său scop era să-şi slujească Maestrul.

Kilindi nu fugi. Încercă să zâmbească şi spuse:

— Cred că nu eşti interesat de surpriza pe care ţi-am pregătit-o, Daleen şi cu mine.

— Nu, spuse Maul.

* * *

La scurt timp după distrugerea Academiei Orsis, Maul află de ce Sidious fusese atât de protector cu propria identitate timp de atâţia ani. Evident, Sidious menţinuse mult timp o altă identitate, ca persoană publică, Senator al planetei Naboo. Sub masca sa senatorială, pe Coruscant şi în alte lumi ale Republicii Galactice, Sidious era cunoscut sub numele de Palpatine. Majoritatea care îl cunoscuseră pe Palpatine îl considerau ca

fiind un om politicos, liniştit, la fel de modest pe cât era de inofensiv.

Maul se mută cu Sidious pe Coruscant, unde acesta păstrase de mult timp un bârlog secret într-un zgârie-nori dintr-o zonă industrială. Maul îşi petrecu următorii doi ani îndeplinind o serie de misiuni secrete pentru Maestrul său. Misiunile fuseseră concepute pentru a-l ajuta pe Sidious să câştige putere fără ca alţii să ştie vreodată de existenţa lui. Până la sfârşitul celor doi ani, Maul dovedise în repetate rânduri că era la fel de puternic pe cât era de rapid şi că nu se va opri niciodată. De asemenea, simţi cum controlul său asupra întunericului care alimenta Forţa, era aproape perfect.

Capitolul 12

Sidious şi Maul se întorseseră pe Mustafar. Timp de paisprezece zile, Sidious îl supusese pe Maul unei serii de teste fizice istovitoare. Maul se apără împotriva unor droizi care manevrau săbii de lumină, în sala de antrenament. Arunca pumnalele, cu ochii legaţi, asupra ţintelor robotizate, care aruncau pumnale înapoi spre el. Fu din nou legat la ochi, înainte să urce într-un simulator de zbor al unei nave spaţiale, cablat cu electrozi disciplinari. Purtă un costum de privare senzorială când fugi printr-un labirint cu pereţii căptuşiţi cu lame care tăiau ca briciul şi, de asemenea, când fu trimis într-o peşteră de pe Mustafar, care nu fusese explorată anterior. În camere închise, fu expus la temperaturi extreme şi lipsit de hrană. Pentru fiecare test, îşi trăgea puterea din partea întunecată a Forţei.

Când trecură cele paisprezece zile, Maul era epuizat. Întregul său corp îl durea, în timp ce stătea în faţa lui Sidious în sala de şedinţe. Nu numai că trecuse fiecare test, le distrusese chiar. Cu toate astea, Maestrul său se aştepta întotdeauna la mai mult de la el, aşa că nu fu pe deplin surprins când Sidious îi spuse:

— Pentru că ai supravieţuit preliminariilor, poţi continua cu testul propriu-zis pentru a deveni un Sith Lord.

Maul îşi forţă trupul să rămână în picioare.

— Te trimit pe o planetă din Inelul Exterior, continuă Sidious. Este alcătuită din trei tipuri de teren: deşert, mlaştină şi munţi. Vei avea cel puţin trei partide pe fiecare teren. Am trimis o trupă de droizi asasini să te atace. Fiecare este programat cu strategii diferite. Unii vor lucra împreună, alţii vor lucra singuri. Toţi sunt programaţi să omoare.

Maul se întoarse cu faţa către Maestrul său. Deşi rămase tăcut, focul din ochi îi trăda surpriza. Şi emoţia. Sidious observă reacţia lui Maul.

— Ai auzit bine. Sunt pregătit să pierd ceea ce apreciez cel mai mult. La fel trebuie să faci şi tu pentru a deveni un Sith. Trebuie să fii pregătit să-ţi pierzi propria viaţă pentru a câştiga.

Maul dădu din cap.

— Înţeleg, Stăpâne.

— Va trebui să supravieţuieşti o lună, adaugă Lordul Sidious. Vei avea doar un kit de supravieţuire.

În ciuda epuizării sale, Maul se simţea exaltat. Era hotărât să demonstreze că era cel mai bun ucenic din istoria Sith.

Sidious nu îl însoţi pe Maul în crucişătorul pilotat de un droid care părăsi Mustafar şi nici nu îl informă pe Maul despre destinaţia crucişătorului. Dar, în timp ce crucişătorul călătorea prin hiperspaţiu, Maul folosi consola de navigaţie şi o accesă, apoi sparse codul coordonatelor care îi identificau destinaţia ca fiind Hypori, o planetă din sectorul Ferra al teritoriilor Inelului Exterior. Nu mai fusese niciodată pe Hypori, dar nu se aşteptase ca Maestrul său să-l trimită într-o lume cu care era familiarizat. Pilotul droid ieşi din cabină şi îl observă pe Maul examinând consola de navigaţie.

— Nu cred că Stăpânul Sidious va fi încântat să afle că aţi accesat date restricţionate din navicomputer, spuse droidul.

Fără a-şi ridica privirea, Maul replică.

— Când Maestrul Sidious va afla că ai folosit coduri de criptare datate pentru coordonatele destinaţiei, te va trece prin tocător timp de o săptămână întreagă.

— Oh, spuse pilotul droid. Dacă mă scuzaţi, îmi voi şterge amintirile pentru minutul care a trecut.

Bună idee, gândi Maul în timp ce droidul se întorcea în cabină. Dar apoi îi trecu prin minte că pilotul droid ar putea fi de fapt un droid asasin. Îşi putea imagina câţi droizi asasini îl aşteptau deja pe Hypori şi era posibil ca droidul pilot să-l livreze direct într-o ambuscadă masivă.

Crucişătorul ieşi din hiperspaţiu în raza vizuală a lui Hypori. Aceasta era o lume mică şi norii împrăştiaţi erau vizibili în atmosfera superioară. Chiar şi din spaţiu, Maul putea distinge câteva zone largi de deşert, oceane mici şi lanţuri montane, care erau în concordanţă cu descrierea lui Sidious a terenului variat.

Crucişătorul coborî prin atmosfera planetei. Maul luă kitul de supravieţuire pe care i-l dăduse Sidious şi îl prinse la spate. Se aplecă în cabină, se uită prin fereastră şi văzu că se înclinau peste un corp de apă, îndreptându-se spre o plajă stâncoasă.

Droidul îşi roti ochii mecanici spre Maul şi spuse:

— Vă rog să nu mă întrebaţi unde vom ateriza. Nu sunt

autorizat să vă spun.

Ignorând droidul, Maul examină citirile navei pentru a vedea viteza de zbor şi altitudinea, apoi aruncă o privire finală prin fereastră, observând distanţa până la plajă, înainte să iasă din cabină. În timp ce calcula mental apropierea crucişătorului de plajă, se lăsă ghemuit lângă trapa principală, îşi înfăşură un braţ strâns în jurul picioarelor, astfel încât genunchii să-i fie strânşi de piept şi îşi folosi mâna liberă pentru a lovi pârghia pentru ieşirea de urgenţă.

Trapa explodă. Maul îşi ţinu capul apăsat de genunchi în timp ce ieşea din crucişător, la cincizeci şi cinci de metri deasupra nivelului mării. Căzu prin aer, motoarele crucişătorului urlând departe de el în timp ce se întorcea pe cer.

Recalculându-şi automat coborârea, se răsuci de mijloc înainte să se îndrepte şi să-şi întindă picioarele spre cer. Cu pumnii întinşi în faţa lui, intră în apă.

Apa era rece. Ţinându-şi respiraţia, Maul se asigură că avea kitul de supravieţuire încă asigurat la spate, apoi începu să înoate spre ţărm, rămânând sub suprafaţa apei. Bănuia că pilotul droid îi va spune lui Sidious despre saltul de pe crucişător, dar asta nu-l preocupa. Testul îi cerea să supravieţuiască o lună pe Hypori. Sidious nu-i spusese niciodată să rămână pe crucişător până când ateriza. Când Maul se apropie de ţărm, scoase la suprafaţă gura şi nasul, dar îşi ţinu corpul sub apă. Se întinse cu simţurile. Nu putu detecta nicio mişcare pe plaja stâncoasă, dar ştia că era doar o chestiune de timp până să-l găsească droizii asasini.

Şi l-au găsit.

* * *

Droizii asasini erau neobosiţi. Fiind programaţi să lupte până la moarte, aveau blastere încorporate în piept şi mâini. Oricât de mult ar fi încercat Maul să se ascundă pe sine sau taberele sale improvizate cu disperare, droizii îl găseau. Nu dormeau niciodată, şi nu îi permiseră nici lui Maul să doarmă prea mult, neezitând niciodată înainte să îl atace. Când Maul reuşea să se odihnească şi să se recupereze, adormea *ştiind* că va fi trezit de un alt atac.

Droizii îl conduseră prin munţii îngheţaţi şi peste

deşerturile arzătoare. Kitul de supravieţuire al lui Maul îi fusese smuls de pe spate şi pierdut într-o luptă.

Şi, după douăzeci de zile, Maul îşi dădu seama că riscă să mai piardă ceva. Minţile. Pentru că atacurile nu se opreau niciodată.

Maul trecuse dincolo de paranoie. Avea motive să creadă că fiecare sunet, fiecare formă şi fiecare umbră de pe Hypori reprezenta o potenţială ameninţare.

Slăbise şi puterea lui începu să scadă. Se hrănea cu mâncare atunci când putea. Era puţină viaţă pe Hypori, dar găsi câteva animale mici, pe care le ucise şi le mâncă crude, pentru că nu îndrăznea să rişte să facă un foc care putea atrage şi mai mulţi droizi.

În timp ce încerca să mănânce o şopârlă cu pielea tare, la baza unei stânci, îl atacară doi droizi. Maul îi învinse pe amândoi, dar primi o rana de blaster la coapsă. Şchiopătând într-o râpă, găsi o peşteră mare şi îşi trase trupul în ea. Maul ştia că trebuia să-şi revină înainte de a putea lupta din nou. Dar, fără kitul de supravieţuire, nu avea bacta sau bandaje vindecătoare.

Rana i se infectă. Durerea era orbitoare. Asculta dacă se apropie droizi, dar nu auzi niciunul. Zilele se înceţoşau, iar Maul era aproape sigur că trecuse o lună întreagă de când ajunsese pe Hypori. Pe măsură ce intra şi ieşea dintr-un somn agitat, Maul începu să se întrebe dacă Maestrul său nu cumva îl uitase.

Rana i se agravă. Durerea era mai mult decât chinuitoare. Nu avea nicio îndoială că moartea va veni în curând. Crezu că halucina atunci văzu o siluetă în mantie apărând la gura peşterii. Era Sidious.

Maul nu-şi putea crede ochilor. Simţi nu numai uşurare să-l vadă pe Maestrul său, ci fu cu adevărat bucuros. Maestrul său îl va ajuta. Sidious intră în peşteră. Se opri lângă Maul. Zâmbind în timp ce se uitat în jos la ucenicul său, spuse:

— Acum este timpul pentru lupta finală, spune el.

Maul se întrebă dacă auzise corect. Ştia că Maestrul său putea, cu siguranţă, vedea clar că nu era apt să stea în picioare. Şi totuşi ştia că Maestrul său nu ar fi tolerat niciodată o astfel de slăbiciune. Maul se agăţă de zidurile peşterii şi se trase în sus. Echilibrul îi era precar. Durerea tăioasă îl săgeta prin picior în timp ce înainta.

Sidious îi întinse lui Maul o sabie de lumină. Maul bâjbâi

după armă şi o activă. Pereţii peşterii sclipiră de lumină.

Maul nu îşi dăduse seama cât de uscat îi era gâtul până când strigă:

— Unde este droidul asasin, Stăpâne?

Întorcându-se de la Maul, Sidious îşi scoase propria sabie de lumină şi aprinse lama roşie.

— Eu voi fi adversarul tău.

Maul se uită fix la Maestrul său, neîncrezător. Şi apoi, neîncrederea i se preschimbă în furie. Invocă partea întunecată a Forţei. Simţi o senzaţie de arsură cum pâlpâie şi creşte în el, un firicel de Forţă. Făcu un pas spre Maestrul său.

Sidious râse.

— Nu poţi fi atât de jalnic pe cât arăţi.

Îşi ridică sabia de lumină şi atacă. Maul opri lovitura şi i-o întoarse, lovind spre Sidious din partea opusă. Dar Sidious dispăruse deja, lăsându-l pe Maul să se arunce asupra aerului gol. Când Maul îşi pierdu echilibrul, corpul său se lovi de peretele peşterii.

— Retractez, spuse Sidious din spatele lui Maul. Chiar eşti jalnic. Eşti slab. Nu eşti demn să fii un Lord Sith. Te-am judecat greşit.

Furia lui Maul se transformă în mânie. Se întoarse repede şi îşi roti din nou sabia, dar din nou nu reuşi să-l lovească pe Sidious, care se mişca mai repede decât putea el vedea. Se lovi de peretele opus şi icni după aer. Sidious urlă de râs.

— Mă aşteptam la eşecul tău. Ţi-am văzut slăbiciunile de mult timp. Îndoielile tale cu privire la propriile abilităţi. *Lipsa de credinţă* în învăţătura mea. *Incapacitatea* ta de a îmbrăţişa partea întunecată. Şi, de aceea, în toţi aceşti ani lungi, am pregătit în secret un alt ucenic. Maul se uită urât la Sidious.

— O, săracul Maul. Tot ce şi-a dorit vreodată era un prieten. Îţi face plăcere să ştii că mai am un ucenic? Te face să te simţi mai puţin singur?

Încercând încă să-şi recapete răsuflarea, Maul spuse:

— Mai mult de un ucenic... este împotriva regulilor Sith.

— Ai dreptate, spuse Sidious cu un rânjet. În sfârşit, o scânteie de inteligenţă. Făcu semn spre gura peşterii. Al doilea ucenic este pe cealaltă parte a planetei. A distrus toţi droizii asasini trimişi după el. Abia dacă are o julitură. Este sănătos şi puternic. Nu ca pateticul ăsta slab pe care îl am în faţa mea.

Maul îşi dădu seama că adversarii săi nu fuseseră cu adevărat asasinii droizi. Se gândi la toată suferinţa pe care o suportase în ultima lună şi la pedepsele nesfârşite ale întregii sale vieţi. Se gândi la adevăratul său adversar, adversarul nevăzut, ales de Sidious pentru a deveni un Lord Sith. Se simţit jefuit de trecutul şi viitorul său. Şi apoi, o furie diferită de orice mai simţise vreodată înainte, se umflă prin el. Furia fu atât de copleşitoare încât se gândi că ar putea să-l consume.

Nu. *O pot stăpâni*. *Furia mea îl va distruge pe duşman*. *Îmi va distruge Maestrul*.

Holbându-se la Sidious, Maul văzu adevărata faţă a duşmanului său.

Sidious chicoti.

— Poţi să faci următoarea deducţie logică? Încearcă să te concentrezi, Maul. Dacă poate fi doar un singur ucenic, atunci unul dintre voi trebuie să moară. Pe cine crezi că am ales să moară, Maul?

Maul îşi simţi furia curgându-i prin vene, pompând energie în fiecare muşchi. Se simţea atât de puternic încât credea că poate realiza orice. Şi, mai mult decât orice altceva, dorea sângele Maestrului său. Maul ţâşni spre Sidious. Sidious abia scăpă de prima lovitură a lui Maul, o lovitură ascendentă care urmărea să-l taie pe Sidious în jumătate. Maul atacă din nou, dar Sidious devie lovitura şi se retrase. În timp ce Maul mergea pe podeaua aspră a peşterii, sudoarea îi înţepă ochii, dar el nu se împiedică. Se repezi prin aer, cu sabia rotindu-se în întuneric.

Sidious îşi ridică sabia de lumină pentru a para lovitura următoare, care fu atât de puternică, încât în făcu să dea înapoi. Când Maul lovi din nou, se gândi: *O să-l omor.* Sidious para fiecare lovitură, dar Maul putea să-şi dea seama că Maestrul său se chinuia să-l ţină la distanţă. În timp ce Sidious se sprijinea de perete, spuse:

— Vrei să mă omori? Vrei să-ţi omori Stăpânul?

— Da, mârâi Maul.

— Mă urăşti?

— Da! strigă Maul printre dinţii încleştaţi.

Sidious se preschimbă într-o umbră lichidă, manevrând în jurul ucenicului său. Maul fu lipit brusc de perete, gâfâind ca să respire, în timp ce vederea i se tulbură. Puterea i se evaporă. Se întoarse repede pentru a-l vedea pe Sidious. Acesta izbi dur cu

sabia sa de lumină. Maul pară lovitura, dar apoi sabia îi zbură brusc din mână. În timp ce Maul îşi auzi sabia dezactivându-se şi căzând zgomotos pe podeaua peşterii, Sidious îşi ridică sabia şi avansă. Maul ştiu că urma să moară, dar nu se temu. În timp ce Sidious îşi rotea sabia, Maul sări înainte, îi apucă încheietura şi îşi înfipse dinţii în mână. Maul îi gustă sângele şi apoi îl scuipă spre Sidious.

Sidious aduse sabia de lumină spre Maul. Acesta aşteptă durerea şi şocul morţii. Fu surprins când lama sabiei de lumină îi ricoşă din umăr. Sidious chicoti vesel. Rămase în picioare şi se uită la Maul. Apoi aruncă sabia deoparte. Maul îşi dădu seama că Maestrul său folosise o sabie de antrenament inofensivă.

Se lăsă pe spate, sprijinindu-se de peretele peşterii. Stânca îi muşca din spate, iar el se concentră asupra durerii în timp ce Maestrul său continua să râdă fără milă. Când Sidious termină, îl privi pe Maul.

— Simţi ura?

Maul aprobă din cap.

— Este sursa puterii tale. Încă mă urăşti, spune el. Nu contează. Astăzi te-ai predat în mâinile mele. Am puterea vieţii sau a morţii asupra ta, Maul. Într-o zi, vei avea aceeaşi putere asupra altuia. Asta este onoarea pentru un Sith. Să te dedici ideii de dominaţie.

— Dar... cum rămâne cu celălalt ucenic?

— Nu există niciun alt ucenic.

Maul fu uimit. Nu ştia ce să spună.

— Ai trecut testul.

Maul putea simţi gustul sângelui Maestrului său pe buze, dar furia îi scădea rapid. Îşi mişcă picioarele şi îşi dădu seama că stătea cu piciorul pe sabia pe care o scăpase din mână. O luă şi o îndesă la brâu.

— De azi înainte, eşti un Lord Sith, spuse Sidious. Ai ales calea întunericului, calea puterii. Eşti Lord Maul. Tu eşti instrumentul meu.

— Da, Stăpâne.

Sidious zâmbi mândru.

— Furia aia a ta. Ţi-a plăcut? Ţi-a plăcut să vrei să mă omoare?

— Mi-a făcut mare plăcere.

Sidious râse din nou, dar nu era un râs batjocoritor.

— Te vei descurca bine, Lord Maul.

Maul îşi dădu seama că nu mai simte furie faţă de Sidious. Simţea doar... loialitate.

* * *

Sidious şi Maul se întoarseră pe Coruscant, unde un droid medical se ocupă de leziunile lui Maul. Acesta se simţise epuizat de încercările de pe Hypori, dar în numai câteva zile se simţi mai puternic ca niciodată. Acum, că era un Lord Sith, era încărcat cu senzaţia că avea un scop.

Se recuperase complet atunci când Sidious îl chemă în biblioteca sa privată.

Îl găsi pe Maestrul său examinând un holocron piramidal antic. Maul ştia din studiile sale că Holocronul era un artefact Sith, folosit pentru a păstra date.

Sidious îi aruncă o privire ucenicului său.

— Eşti un războinic redutabil. Lord Maul, îmi spune el. Acum ai nevoie de o armă pe măsură. Am petrecut multe ore cercetând arhivele Sith şi cred că am găsit ceva potrivit abilităţilor tale de luptă.

Îşi frecă degetele de-a lungul unei margini a holocronului şi, o clipă mai târziu, holocronul proiectă o hologramă a unei săbii de lumină cu două lame. Maul se uită fix la hologramă, fascinat de aspectul armei. Imaginându-şi pagubele pe care le-ar fi provocat, se simţi brusc dornic să mânuiască o astfel de sabie.

— Asta va fi arma ta, Lord Maul. Pentru a mă servi bine, trebuie să fii invincibil. Arătând spre hologramă, continuă: Trebuie să-ţi construieşti singur sabia, astfel încât să o ştii la nivel intim. Se va potrivi pe mâna ta, fiind echilibrată pentru lovitură. Te vei antrena cu ea până când va fi o parte din tine. Şi atunci, mi te vei alătura în cea mai mare misiune din câte au existat vreodată.

— Care anume, Stăpâne?

— Dominaţia întregii galaxii.

Capitolul 13

Maul făcea exerciţii în sala de antrenament de pe Coruscant şi tocmai finalizase o triplă întoarcere înapoi când auzi semnalul din comunicator.

Apăsă un buton şi auzi vocea Maestrului său.

— Camera de strategie. Acum.

Maul se îndreptă repede către un turbolift şi urcă în camera de strategie şi comunicaţii. Bănuia că Maestrul său vrea să-i facă o actualizare a planul său care îi implica pe Neimoidienii din Federaţia Comerţului. Deşi Maul nu cunoştea fiecare detaliu al proiectului actual al Maestrului său, era conştient că Sidious stabilise o alianţă cu lacomii Neimoidieni. Aceştia erau supăraţi pentru că Senatul Galactic introdusese impozite pe fostele Zone de Liber Schimb ale Republicii, din sistemele de la periferie, dar apoi Sidious le spusese Neimoidienilor cum ar putea ei forţa încetarea noilor reglementări, permiţându-le să culeagă profituri mult mai mari.

Sidious îi instruise pe Neimoidieni să-şi folosească navele de luptă pentru a institui o blocadă în jurul planetei Naboo şi apoi să desfăşoare droizi de luptă pentru a invada planeta. După invazie, Neimoidienii ar obliga-o pe Regina Amidala să semneze un tratat cu Federaţia Comerţului, tratat care avea să convingă Senatul Republicii că Neimoidienii îşi asumaseră în mod legal controlul asupra lui Naboo. Maul bănuia că acest proiect făcea parte dintr-o schemă mult mai mare şi că Maestrul său îi va explica totul în timp.

Ieşind din turbolift, îl găsi pe Sidious aşteptând în centrul camerei de strategie, în faţa staţiei de holocomunicaţii. Sidious purta roba lui cu gluga drapată, dată pe spate. Nu părea încântat.

— Neimoidienii îmi dau semnal, spuse Sidious, iritarea fiind evidentă în vocea lui. Vreau să auzi transmisia. Ridicându-şi gluga pentru a-şi ascunde faţa, continuă: Fără îndoială că m-au contactat din cauza unor probleme ridicole care i-au băgat în panică. Nu sta la vedere.

Maul se mută în lateral, păşind într-o nişă umbrită de

lângă consola de comunicaţii. Privi cum hologramele a doi Neimoidieni se materializau în aer, înaintea lui Sidious. Fiind humanoizi cu carne verde-cenuşie, noduroasă, şi ochi cu irişi orizontali, Neimoidienii erau Viceregele Nute Gunray, liderul Federaţiei Comerţului şi Daultay Dofine, căpitanul navei amiral a Federaţiei Comerţului. Nute se distingea printr-o tiară înaltă, cu creastă. Capul lui Daultay era acoperit de mitra gri a unui ofiţer comandant şi faţa lui purta o expresie deosebit de îngrijorată.

— Ce este? spuse Sidious.

— Planul tău a eşuat, Lord Sidious, răspunse Daultay tremurând. Blocada s-a sfârşit! Nu ne putem pune cu Cavalerii Jedi!

Jedi?! Maul îşi văzu Maestrul înţepenind de furie şi apoi o altă hologramă apăru în aer. Transmisă de Neimoidieni, holograma arăta o pereche de Jedi – un Maestru cu barbă şi mai tânărul său Padawan – aşezaţi într-o sală de şedinţe în cuirasatul Neimoidienilor.

Sidious rânji când spuse:

— Vicerege. Nu vreau să mai văd acest mâl nedospit în faţa ochilor.

Laşul Daultay se furişă şi dispăru din vedere. Cu faţa încă spre Nute Gunray, Sidious continuă:

— Turnura evenimentelor este nefericită, dar nu fatală. Trebuie să ne grăbim, Vicerege, începe imediat debarcarea trupelor.

Nute icni.

— Desigur, Lord Sidious, dar... este legală o asemenea acţiune?

— De legalitatea ei mă voi ocupa eu.

Fruntea cu cocoloaşe a lui Nute se încreţi.

— Şi Jedii?

— Cancelarul Suprem n-ar fi trebuit să-i amestece pe Jedi. Ucide-i acum. Imediat!

— Da. Da, Lord Sidious, spuse Nute ezitant. Uh... după cum doriţi.

Sidious întrerupse conexiunea şi hologramele dispărură. În mintea lui Maul se formă o întrebare. Ştia că trebuia să rămână tăcut, că întreruperea gândurilor Maestrului său avea aproape întotdeauna consecinţe dure.

Incapabil să aştepte, Maul spuse:

— Crezi că Neimoidienii sunt capabili să scape de Jedi, Stăpâne? Sunt proşti.

Sidious dădu din cap încet.

— Da, sunt proşti. Dar chiar şi proştii pot avea noroc.

Maul se întoarse în sala de antrenament. Trecu mâna peste un senzor de pe un peretele curbat şi panoul de perete alunecă înapoi pentru a oferi o vedere panoramică asupra Coruscantului. Oraşul părea să se întindă deasupra, dedesubt şi în jurul lui Maul. Soarele apunea şi el privi cerul cum devine roşiatic. În timp ce milioane de ferestre strălucitoare şi nave spaţiale reflectau culoarea cerului, Maul se gândi că întreaga lume arăta de parcă ar fi scăldată în sânge. Lui i se păru frumoasă.

Şi apoi se gândi la cei doi Jedi care se duseseră la blocada Neimoidiană a lui Naboo. Spera că Neimoidienii nu vor reuşi să-i omoare pe Jedi. Prin Forţă, *ştia* că vor eşua. Şi, după toţi anii de antrenament, va fi chemat în serviciu pentru a lovi cel mai mare duşman al Ordinului Sith. Maul se strâmbă. Îşi dădu seama că dorea ca Neimoidienii să eşueze. Dorea, de asemenea, ca ordinul Maestrului său să nu se îndeplinească. Lui Maul nu-i plăcea contradicţia asta, conflictul pe care îl prezenta. Nu voia să fie neloial, dar nu putea opri sentimentul care se acumula în el...

Jedii sunt ai mei. Eu îi voi vâna. Eu îi voi distruge.

Sentimentul nu era doar un egoism pur. Maul voia ca Maestrul său să vadă că el era un ucenic demn. În ceea ce-l privea pe Maul, toate testele anterioare fuseseră banale. Lupta cu Jedii ar fi primul său test adevărat. Testul *final*.

Din locul unde privea Maul, din vizuina lui Sidious, Templul Jedi nu era vizibil. Închise ochii şi vizualiză Templul în minte şi îl văzu ca pe o ruină fumegândă. Corpurile Cavalerilor Jedi căzuţi şi ale micilor Padawanii erau împrăştiate pe scări şi pe holuri. Se văzu stând în picioare, printre ruine, înconjurat de cadavrele Jedilor. Îşi imagină sosirea Maestrului său pentru a-l întâlni la faţa locului.

Iată ce am făcut pentru tine, Stăpâne.

Sunt multumit, Lord Maul.

Maul deschise ochii. Viziunea fusese atât de realistă încât putea simţi mirosul amestecat de fum şi sânge vărsat. Nu avea nicio îndoială că văzuse ceva mai mult decât un vis. Ştia că

întrezărise viitorul.

* * *

Nu trecu mult timp până când Sidious îl chemă din nou pe Maul în camera de strategie. Când sosi Maul, îşi găsi Maestrul purtând o mantie albastră matlasată, cu mâneci bufante, în stil Naboo. Sidious îşi dădu jos mantia şi îmbrăcă roba întunecată cu glugă. Cu faţa pierdută în umbrele glugii, îi aruncă o privire lui Maul făcându-i semn spre nişa întunecată aflată la mică distanţă în spatele singurului scaun al consolei de comunicaţii.

— Stai acolo, spuse Sidious. Rămâi în fundal. Poate am nevoie de tine. Cine ştie ce au mai reuşit de data asta să facă tembelii ăia?

Sidious se aşeză în faţa holoproiectorului şi iniţie o transmisiune către cuirasatul lui Nute Gunray. Maul privi din întunericul nişei cum holograma lui Nute şi a ataşatul său diplomatic Rune Haako se materializă în aer înaintea lui Sidious. Privindu-i pe cei doi Neimoidieni, Sidious spuse:

— Ce aveţi de raportat despre invazie?

— Controlăm toate oraşele din nord, răspunse Nute, şi căutăm orice alte aşezări.

— Şi Regina Amidala, a semnat tratatul?

— A dispărut, Lord Sidious, spuse Nute cu tristeţe. Un crucişător Naboo a trecut de blocadă.

Sidious mârâi.

— Vreau ca tratatul să fie semnat.

— Lord Sidious, este imposibil să localizăm nava. Este în afara razei noastre de acţiune.

— Nu şi pentru un Sith, spuse Sidious.

Cu o mişcare discretă a mâinii pe care numai Maul o putu vedea, Sidious îi făcu semn lui Maul să se apropie. Maul păşi înainte, aşa că acum stătea chiar în spatele Maestrului său. Îşi încrucişă braţele la piept şi se uită fix la hologramele Neimoidienilor. Sidious continuă:

— Acesta este ucenicul meu, Darth Maul. El va găsi nava pe care aţi pierdut-o.

Maul văzu surpriza şi consternarea pe feţele lui Nute şi Rune Haako în timp ce îşi îndreptau privirile de la Sidious către el. Gândi: *Da, proştilor. Suntem doi.*

Sidious întrerupse legătura cu Neimoidienii. Întorcându-se spre Maul, spuse:

— Incompetenţii ăia s-au comportat mai prost decât cele mai slabe aşteptări ale mele. Regina Amidala trebuie să semneze tratatul. Strânse apoi din dinţi. Jedii sunt în spatele acţiunilor ei, desigur. Devin o pacoste şi trebuie eliminaţi. Găseşte-i.

Maul se înclină.

— Îi voi găsi, Stăpâne. Nu voi da greş.

* * *

Sio Bibble, Guvernatorul de Theed şi preşedintele al Consiliul Consultativ Regal al Naboo, era printre mulţii cetăţeni capturaţi de Neimoidieni în timpul invaziei lui Naboo. Maul selectă înregistrările holografice de date pentru a reproduce vocea şi chipul lui Sio Bubble şi încropi un mesaj fragmentat din partea guvernatorul cu părul şi barba albe. Revăzând mesajul, Maul urmări asemănarea simulată a lui Bibble spunând cu voce urgentă: *...întrerupt toate aprovizionările cu alimente până când te întorci. Numărul morţilor este catastrofal. Trebuie să ne supunem dorinţelor lor. Trebuie să mă contactaţi*.

Planul lui Maul era să transmită mesajul şi să stabilească o urmă de conexiune pentru a identifica locaţia navei Reginei Amidala. Dirijă transmisiunea, astfel încât să pară că provine de la Palatul Regal de pe Naboo. Şi apoi, aşteptă. Nu dură mult până când Maul interceptă un răspuns, un scurt mesaj criptat care spunea că regina era în siguranţă şi că se va întoarce în curând pe Naboo. Răspunsul veni de pe o mică planetă deşertică din sectorul Arkanis, din Teritoriile Inelului Exterior. Numele planetei era Tatooine.

Maul l-a găsit pe Darth Sidious stând pe un balcon care se curba în jurul bârlogului lor secret de pe Coruscant. Sidious, era indiferent, în aparenţă, la navele care zburau pe lângă balcon în timp ce privea peste zgârie-norii care luminau noaptea. Când se apropie Maul, îl auzi pe Maestrul lui mormăind...

Mult deasupra, mult deasupra.
Nu ştim unde vom cădea.
Mult deasupra, mult deasupra.

Ceea ce odinioară era grozav acum este nimic.

Sidious îi aruncă o privire lui Maul. Maul îşi aminti versetul din copilărie şi se miră că Maestrul său îl recita, dar nu întrebă. Sidious începu să meargă pe balcon şi Maul merse lângă el.

— O cale de legătură sugerează că Regina este pe Tatooine, spus Maul. S-ar putea să se ascundă acolo în timp ce plănuieşte să-şi recupereze planeta.

Sidious clătină din cap.

— Nu este atât de curajoasă. Încă mai are încredere în puterea Senatului. Nu, nu ăsta este motivul pentru care au aterizat pe Tatooine. Motivul nu este preocuparea ta. Tu trebuie doar să-i găseşti.

— Tatooine este o planetă slab populată, spuse Maul. Dacă urma a fost localizată corect, îi voi găsi repede şi fără greutate, Stăpâne.

— Mai întâi ocupă-te de Cavalerii Jedi. După aceea nu vei avea nicio dificultate s-o aduci pe Regină înapoi pe Naboo, unde va semna tratatul.

Sidious se opri la marginea balconului. Maul se opri lângă el şi spuse:

— În sfârşit, ne vom arăta Cavalerilor Jedi. În sfârşit, ne vom lua revanşa.

— Ai fost bine pregătit, tânărul meu ucenic. Jedi nu-ţi pot face faţă.

* * *

Lăsându-şi Maestrul pe balcon, Maul se îndreptă spre hangarul care găzduia nava sa personală, Infiltratorul Sith pe nume *Scimitar*. Sidious îi dăduse nava, care era echipată cu un hipermotor puternic, arme şi un dispozitiv rar de camuflare care făcea nava complet invizibilă. Maul folosise nava în numeroase misiuni pentru Maestrul său, inclusiv în atacurile recente asupra organizaţiei criminale interstelare Soarele Negru şi a Asasinilor Bartokk de pe planeta Ralltiir.

După ce se îmbarcă, introduse coordonatele lui Tatooine în navicomputerul navei pentru a-şi trasa un curs prin hiperspaţiu, care l-ar face să părăsească Coruscantul pe Ruta Corelliană şi apoi să schimbe pe Ruta Comercială Triellus pentru

a ajunge în sistemul stelar binar al lui Tatooine, în sectorul Arkanis. Câteva minute mai târziu, aşezat în spatele comenzilor *Scimitarului*, se ridica de pe Coruscant şi îşi dădu seama că îl furnica întregul corp de nerăbdare.

Abia aştepta să-i omoare pe Jedii.

Capitolul 14

Scimitar ieşi din hiperspaţiu. Maul aruncă o privire printr-o fereastră ecranată pentru a vedea sorii gemeni ai sistemului Tatoo, apoi văzu un al treilea punct de lumină, atât de strălucitor încât ar fi putut fi confundat cu uşurinţă cu o stea mai mică. Maul verifică în consola navigaţională şi confirmă că al treilea corp luminos era Tatooine. Deşi Maul nu se aştepta să petreacă prea mult timp pe planeta deşertică, se informase despre ceea ce avea să găsească acolo. Republica nu avea o prezenţă funcţională pe Tatooine, care era, în esenţă, condusă de Hutti, fiinţe mari în formă de melc, ale căror afaceri criminale se întindeau prin toată galaxia.

Deoarece apa de pe Tatooine era atât de puţină, majoritatea coloniştilor erau fermieri de umezeală. Nativii indigeni includeau Jawa cu ochi strălucitori, gunoieri cu glugi care conduceau prin deşert şenilete de nisip uriaşe în căutare de fier vechi şi vehicule abandonate. Mai erau şi nomazii sălbatici mascaţi, numiţi Bandiţii Tusken, cunoscuţi de fermierii de umiditate ca Oamenii Nisipurilor, care călăreau pe creaturi mari, numite bantha. Din ceea ce adunase Maul despre Oamenii Nisipurilor, se îndoia că Regina Amidala şi Jedii ar fi căutat refugiu la ei. Toată lumea îi evita pe Oamenii Nisipurilor.

O lumină se aprinse pe consola de comunicaţii. *Scimitar* primise un semnal de primejdie de la o navă aflată în apropiere. Maul găsi nava pe ecranul de vizualizare, şi văzu că era un mic crucişător spaţial care se oprise pe o cale de navigaţie. Ignoră semnalul de primejdie, dar când trecu pe lângă navă, semnalul deveni mai puternic şi apoi o voce strigă din comunicator:

— Ajută-ne! Te rog, ajută-ne!

Maul văzu un transportor mare ieşind din hiperspaţiu şi presupuse că venise să asiste nava blocată. Dar apoi, motoarele navei blocate porniră şi zbură după *Scimitar* în timp ce cargobotul venea repede din cealaltă parte a lui Maul. Prin fereastră, Maul văzu panourile alunecând pe corpul navei de transport pentru a dezvălui lansatoare de torpile protonice.

Piraţii. Maul dădu cu pumnul în marginea consolei. Se

simţea prost şi furios pentru că îşi lăsase garda jos, pentru că îşi lăsase nava să fie văzută, pentru că se lăsase descoperit, ca să fie atacat. Nu voia niciun martor la sosirea sa pe Tatooine. Misiunea era prea importantă. Dar ştia că piraţii nu mai văzuseră niciodată o navă ca a lui, că erau pe deplin hotărâţi să o prindă. Nu îndrăznea să activeze dispozitivul de camuflare al *Scimitarului*, deoarece asta ar fi atras mai mult atenţia asupra existenţei navei. Piraţilor le-ar plăcea să pună mâna pe un dispozitiv de camuflare exotic şi, dacă nu puteau, ar fi vorbi fără îndoială despre navă şi vorbele lor ar putea ajunge la Jedii de pe Tatooine. Toate aceste gânduri îi trecură prin cap în doar câteva secunde. Maul ştiu că va trebui să-i omoare pe piraţi. Pe toţi.

Mări energia în scuturile deflectoare ale *Scimitarului* în timp ce se îndepărta de celelalte nave, dar ei virară după el şi îi tăiară calea, aşa cum se aşteptase. Apoi, crucişătorul spaţial deschise focul şi *Scimitarul* fu zguduit de o explozie, o lovitură de avertizare. Răspunse tăind puterea, lăsând scuturile deflectoare să cadă. *Scimitar* ajunse să se oprească complet în spaţiu.

Anticipând că piraţii vor urca pe *Scimitar*, se duse în spatele navei sale şi urcă într-o capsulă de evacuare îngustă. În timp ce trapa capsulei se sigilă cu un şuierat, consultă un monitor pentru a urmări cum se apropia transportorului. Un tub blindat de andocare se extinse din cargobot. Maul lovi mecanismul de eliberare al capsulei în timp ce-şi activa motorul, păstrându-l la putere redusă. Capsula se îndepărtă la mică distanţă de coca *Scimitarului* şi el manevră astfel încât nava să-i ascundă poziţia faţă de cargobotul care se apropia. Nu voia să lase pe cineva să revendice nava sa. Când fu sigur că piraţii se îmbarcaseră pe *Scimitar*, îndrumă capsula spre nava mai mare.

Transportorul era un model comun, doar o cutie enormă cu hipermotor. Maul văzu coca acoperită de murdărie şi praf spaţial, precum şi de arsuri de loviturile de tun. Cala de andocare era deschisă, aparent pregătindu-se pentru a primi *Scimitarul*. Maul îşi ghidă capsula micuţă în cala navei, care era suficient de mare pentru a primi atât *Scimitarul,* cât şi cealaltă navă a piraţilor. Iluminată de lămpi strălucitoare, cala de andocare era aglomerată de resturi şi grămezi de alimente putrezite. În timp ce căuta un loc liber pentru a ateriza, văzu doi piraţi. Erau togorieni, fiinţe înalte acoperite cu o blană mată, ale

căror braţe puternice se terminau cu gheare incredibil de ascuţite. Togorienii foloseau ghearele pentru a rupe lăzile mari de metal, iar Maul presupuse că lăzile fusese luate de la o victimă anterioară. Togorienii erau notorii ca fiind atât lacomi, cât şi ucigaşi.

Ambii Togorieni aruncară o privire spre capsula de evacuare, când ateriză cu grijă în cala aglomerată, apoi îşi îndreptară atenţia asupra deschiderii lăzilor.

Maul ştiu că ei presupuneau că un coleg pirat aterizase cu capsula. Deschise trapa, sări afară, îşi activă sabia de lumină şi îi atacă pe cei doi Togorieni. Un pirat scoase o lamă vibratorie, iar celălalt un vibro-topor. Maul evaluă imediat că cel cu lama vibratorie favoriza partea stângă şi că celălalt pirat era neîndemânatic. Pentru el nu însemnau nimic mai mult decât orice alte ţinte. Sări prin aer, iar lama sa trecu prin partea dreaptă a primului pirat. Braţul care ţinea lama vibratorie căzu pe punte cu zgomot, apoi Togorianul, uimit, se prăbuşi lângă el. Maul îşi conduse sabia prin pieptul piratului căzut, dar nu se opri să privească cum Togorianul se chirceşte şi moare. Alerga deja spre al doilea pirat, care era mai mare decât primul.

Dar, în loc să stea pe loc, Togorianul se îndepărtă de Maul şi fugi spre o staţie de comunicaţii aflată lângă o trapă din apropiere. Nevoind ca întrega navă să fie alertată de prezenţa lui, Maul invocă puterea părţii întunecate şi o concentră pe pirat. Togorianul fu smuls de pe picioare. Zbură pe lângă staţia de comunicaţii şi se izbi de pereţi. Maul intenţionase ca impactul să-l omoare pe Togorian, dar piratul, încă strângând vibro-toporul, se clătină înapoi şi urlă de furie în timp ce se întoarse cu faţa spre atacatorul său. Alergă spre Maul, dar acesta învârti sabia şi încheietura mâinii Togorianului se despărţi de braţ. Togorianul văzu mâna şi vibro-toporul căzând pe punte şi urlă. Lama lui Maul se învârti din nou şi se conectă cu gâtul Togorianului. Corpul piratului se prăbuşi. Pulsul lui Maul nu crescuse în timpul luptei. Respiraţia îi rămăsese constantă. Dezactivându-şi sabia, păşi printr-o trapă şi alergă pe un coridor murdar, plin cu gunoaie aruncate, îndreptându-se spre puntea navei. Spre deosebire de cala de andocare, puntea era întunecată, fiind iluminată în primul rând de aparatele senzorilor şi de ecranele de date. Maul clipi, lăsându-şi ochii să se ajusteze la întuneric, apoi pătrunse pe punte fără un sunet.

Deasupra capului, câteva cuşti mari din metal atârnau de tavan. Cuştile erau pline cu formele nemişcate ale mai multor creaturi, feţele lor având ochii larg deschişi, în agonie. Maul îşi dădu seama că fuseseră ucise, dar corpurile fuseseră prezervate, expresiile lor fiind îngheţate ca să ilustreze momentul morţii.

Fu dezamăgit că printre cadavre nu se afla niciun Jedi.

Sub cuşti, patru Togorieni se holbau la o consolă, uitându-se la monitorul care afişa un alt Togorian, care stătea în *Scimitar*. Blana îi era împletită în mod elaborat şi ornamentată cu obiecte sclipitoare. Prin comunicator, piratul din grupul de abordare raporta:

— Vă spun că nu este nimeni la bord!

Unul dintre cei patru Togorieni care stăteau în faţa monitorului purta un colier realizat din cranii asortate. Maul ghici că era căpitanul şi ştiu că avusese dreptate după felul în care Togorianul lătră:

— Ai căutat după compartimente ascuns?

Părând exasperat, Togorianul de pe monitor răspunse:

— Bineînţeles că am căutat compartimente ascunse, nu suntem proşti! Este o navă fără pilot. Cursul a fost stabilit pentru Tatooine. De aceea nu a răspuns la semnalul de primejdie. Ai văzut vreodată o navă ca asta? Eu nu!

Căpitanul păru să-şi cântărească opţiunile, apoi mârâi:

— Bine, idiotule. Aduceţi ambele nave în cala de andocare. Cala este încă deschisă. Dacă găsiţi pasageri, ucideţi-i.

Căpitanul întrerupse conexiunea şi monitorul se întunecă. Unul dintre ceilalţi piraţi mârâi:

— Hela-Tan este un prost. S-ar putea ascunde.

— Atunci îi vom găsi, spuse al doilea pirat.

— Sau ar fi putut scăpa, adăugă al treilea.

— Închide gura aia, pufni căpitanul Togorian. Ce mai contează? Avem nava.

Se întoarse de la ceilalţi. Maul se mişcă repede. Îşi activă sabia şi îl tăie pe cel mai apropiat Togorian în două. Togorianul nu strigă, dar zgomotul trupului său prăbuşit îi făcu pe colegii săi piraţi să se întoarcă. Căpitanul îl privi pe Maul, dezgolindu-şi colţii. Scoţând două vibro-topoare de la centură, căpitanul urlă:

— Pregăteşte-te să mori, gunoiule!

Maul se întrebă de ce atât de mulţi adversari se simţeau

obligaţi să-şi anunţe intenţiile, folosind ameninţări şi batjocuri. Hotărând să-l lase pe căpitan ultimul, sări peste punte, lovind cu piciorul în gâtul celui de-al doilea pirat şi apoi îşi trecu sabia prin pieptul piratului. Al doilea pirat căzu. Al treilea pirat scoase o lamă vibratorie. Maul îl atacă. În timp ce sabia lui Maul trecea prin ţintă, simţi cum căpitanul ţintea spre spatele lui. Sărind de lângă trupul mort al celui de-al treilea pirat, Maul trecu înapoi peste capul căpitanului, exact în momentul în care vibro-topoarele acestuia se ciocniră cu un sunet puternic, energetic, în locul care Maul stătuse cu doar o fracţiune de secundă mai devreme. Maul apucă barele unei cuşti şi apoi se lăsă să aterizeze în spatele căpitanului.

Ciocnirea vibro-topoarele făcu scântei, luminând rămăşiţele creaturilor din cuşti şi aruncând umbre ciudate peste toată puntea. Dezlipindu-şi vibro-topoarele unul de altul, căpitanul se întoarse din nou cu faţa către Maul. Sângele bubui în urechile lui Maul în timp ce-şi învârtea sabia, tăind armele căpitanului înainte de a-i da lovitura ucigaşă. Din consola de comunicaţii, scârţâi vocea unui Togorian:

— Ne apropiem de cala de andocare.

Maul se îndreptă spre consolă. Nu activă monitorul vizual, ci îşi coborî capul peste dispozitiv şi spuse:

— Veniţi pe punte.

Apoi îşi îndreptă atenţia asupra computerului navei. Ştia că piraţii Togorieni fugeau întotdeauna, imediat, de la locul crimei pentru a evita să fie capturaţi. Şi datorită pregătirii sale cu Sidious în domeniul mecanicii, dură doar câteva secunde pentru a interfaţa unităţile de propulsie ale cargoului cu torpilele protonice. În momentul în care Togorieni porneau motoarele, ar exploda întreaga navă.

Părăsind puntea, Maul fugi înapoi în cala de andocare. Auzi piraţii apropiindu-se şi se strecură pe un coridor lateral. Îi privi pe piraţi trecând pe lângă el, îndreptându-se spre punte. Se certau deja despre cum ar trebui să împartă prada din noua şi ciudata navă spaţială dobândită. După dispariţia Togorienilor, Maul se grăbi să traverseze cala iluminată. *Scimitarul* se odihnea lângă nava mai mică a piraţilor. Fugi pe lângă capsula de evacuare care îl adusese în cală. Hotărâse deja că nu avea timp să o recupereze. Rampa de îmbarcare a navei lui era coborâtă. Maul alergă pe ea şi aproape se ciocni cu Togorianul a

cărui blană era decorată cu obiecte sclipitoare. De aproape, Maul văzu că obiectele erau nişte lame ascuţite, şi că Togorianul acesta era mai mare decât ceilalţi. Mult mai mare.

Maul presupuse că piratul rămăsese pe navă ca să poată lua orice voia, înainte ca ceilalţi să aibă vreo şansă. Piratul ţinea două pumni de credite pe care Maul le păstra la bord pentru situaţii de urgenţă şi era pe cale să le depună într-o tolbă deschisă la picioarele lui. Maul văzu că tolba era plină şi deduse că piratul găsise, de asemenea, provizia de cristale pe care o păstra pentru lumile care nu acceptau credite. Îşi activă sabia de lumină. Piratul aruncă creditele deoparte şi îşi scoase vibro-toporul de la brâu. Cu ochii fixaţi pe Maul, piratul spuse:

— Iată-te. Îşi scoase limba groasă, purpurie, şi o târî peste buze. Crezi că poţi scăpa de mine? Mai gândeşte-te. Îmi voi termina treaba.

Maul fu iritat de tendinţa Togorienilor de a-l insulta înainte de a lovi. Era, de asemenea, dornic să părăsească nava, căci se aştepta ca ceilalţi piraţi să pornească motoarele în orice moment. Se învârti într-un arc prin aer şi lovi spre pieptul uriaş al Togorianului. În mod incredibil, piratul ocoli atacul. Vibro-toporul lui trecu pe lângă umărul lui Maul, dar se lovi în consola de comandă auxiliară a *Scimitarului*. Maul văzu că daunele erau minime, dar atacă furios. Sperând să poată preveni alte daune aduse navei sale, sări pe lângă pirat şi coborî pe rampa de îmbarcare a *Scimitarului*. Piratul îl urmă. Sărind pe puntea calei de andocare, piratul îşi scutură blana şi lamele sclipitoare, decorative, reflectară lumina din cală. Îl orbi momentan pe Maul, făcându-l să-şi piardă concentrarea în timp ce piratul îşi rotea vibro-toporul. Maul sări de lângă el, dar nu înainte ca lama vibro-toporului să-i prindă piciorul. Simţi cum lama pătrunse în carnea lui. Îşi dezveli dinţii de parcă ar fi muşcat chiar din durere. Se uită la adversar, apoi sări şi se răsuci în aer, rotind sabia spre pirat. Lama lui Maul tăie braţul piratului înainte ca el să aterizeze. Piratul se prăbuşi, iar Maul îl lovi din nou, dar nu cu o lovitură ucigătoare, pentru că nu dorea ca piratul să moară imediat. El voia să moară în agonie.

Ignorându-şi propria rană, Maul îşi dezactivă sabia, sări peste corpul piratului şi alergă înapoi pe rampa *Scimitarului*. Deşi îşi dorea să fie deja aşezat în spatele comenzilor de pe puntea superioară, nu îndrăzni să piardă cele câteva secunde

care erau necesare pentru ca liftul să-l ducă pe punte. În timp ce rampa de îmbarcare se retrăgea automat, merse direct la consola auxiliară de control pe care o lovise mai devreme Togorianul. Verifică dacă era pe deplin operaţională, când auzi un zumzet puternic în afara navei. Ştiu că zgomotul era al transportorului care efectua pornirea preliminară a motoarelor. Atinse comenzile consolei şi alimentă scuturile şi motoarele *Scimitarului*. O lumină de avertizare clipi. Rampa *Scimitarului* se retrăsese, dar trapa încă era deschisă. Maul auzi un hohot inuman din spate şi se întoarse să vadă că piratul uriaş – fără un braţ şi cu faţa acoperită de sânge – se proptise în trapa de îmbarcare, cu corpul fixat între uşile trapei. Ţinându-se de trapa interioară cu ghearele însângerate ale singurei mâini rămase, Togorianul nu voia să-şi dea drumul.

Picioarele piratului încă atârnau din trapă în timp ce Maul împinse motoarele *Scimitarului* la putere maximă şi au ieşi din cala transportorului. Alarmele urlau în timp ce aerul ieşea prin trapa deschisă. Când *Scimitarul* ajunse în spaţiu, Maul fu smucit de pe picioarele sale şi aruncat spre piratul prins în trapă.

Piciorul rănit al lui Maul se izbi de peretele din interiorul trapei. Aerul îi fu smuls din plămâni în timp ce degetele apucau o treaptă de metal. Faţa îi era la doar câţiva centimetri de Togorian şi putea vedea din expresia turbată a acestuia că avea intenţia să se asigure că Maul va muri odată cu el.

Maul îşi lovi capul cu coarne în craniul piratului. Strânsoarea mâinii piratul slăbi. Maul îşi răsuci corpul şi îl lovi cu piciorul în partea de mijloc a piratului. Acesta urlă şi îşi înfipse ghearele în rama interioară a trapei. Partea întunecată vui prin Maul, iar el îl lovi pe pirat cu piciorul în faţă. În spatele *Scimitarului*, nava piraţilor explodă, pulverizând în toate direcţiile combustibil aprins şi metal mărunţit. Unda de şoc rezultată zgudui *Scimitarul* şi Togorianul dispăru din trapă. Maul lovi butonul de urgenţă al trapei şi aceasta se sigilă instantaneu, trimiţându-l de-a rostogolul înapoi în *Scimitar*. Alimentarea de urgenţă cu aer inundă puntea inferioară. Maul gâfâi în timp ce se împleticea spre lift. Ajuns pe puntea superioară, nu şchiopătă în timp ce se ducea să se aşeze în scaun, în spatele comenzilor. Inspiră adânc. Se simţi bine să fie în viaţă după ce duşmanii lui muriseră.

Îndepărtându-se de epava navei pirat, îndrumă *Scimitarul*

spre Tatooine. Ştia că va trebui să-şi trateze rana cât mai repede, dar decise să aştepte până când ateriza. Între timp, durerea îi oferea ceva pe care să se concentreze.

Aştepta cu nerăbdare să găsească mai mulţi duşmani.

* * *

Din spaţiu, Tatooine arăta ca o sferă arsă, cu doar câţiva nori mici, împrăştiaţi. Senzorii *Scimitarului* îl îndreptară pe Maul către porturile spaţiale şi aşezările mai mari ale planetei şi fu încântat să vadă că era noapte peste acele zone.

Din experienţă, ajunsese să prefere aterizările pe timp de noapte, deoarece majorităţii aşa-numitelor fiinţe civilizate le plăcea să aibă lumini pe timp de noapte. Se dezvăluiau. Chiar şi Oamenii Nisipurilor şi Jawa se ştia că se înghesuiau în jurul focurilor aprinse după apusul celor doi sori.

Pe măsură ce *Scimitar* cobora spre emisfera întunecată a planetei de nisip, Maul începu să vadă luminile zonelor mai populate, precum şi fermele de umiditate solitare. Nava Reginei Amidala putea fi oriunde pe Tatooine, dar era încrezător că o va găsi. Ateriză pe o terasă. Nu părăsi *Scimitarul* până când nu fu sigur că niciun detector nu era îndreptat în direcţia lui şi că ajunsese neobservat. Luându-şi electrobinocularul şi având deja cu el legătura programabilă de pe încheietura mâinii stângi, coborî rampa şi păşi pe nisipul dur. Aerul era răcoros şi incredibil de uscat, şi câteva stele erau deja vizibile pe cerul serii. Maul se opri. De unde stătea, putea vedea luminile îndepărtate a trei aşezări. Electrobinocularul era echipat cu senzori pentru vedere pe timp de noapte şi componente puternice de colectare a luminii pentru scanarea la distanţă. Ridică electrobinocularul la ochi şi scană terenul din stânga lui. Conform datelor afişate, se uita la Mos Espa, unul dintre cele mai mari porturi spaţiale de pe Tatooine. Întorcându-se aproape complet, Maul privi oraşul Mos Taike, care se afla între Marea Dunelor de Nord şi o altă zonă largă a deşertului sterp, Xelric Draw. Întorcându-se spre stânga, văzut un alt port spaţial, Mos Entha.

Maul coborî electrobinocularul, bătu o comandă în legătura de pe încheietura mâinii pentru a-şi activa droizii sondă şi se întoarse cu faţa către *Scimitar*. Privi cele trei droide sonde negre, *Ochi Întunecaţi*, cum pluteau în afara trapei de la pupa

navei. Fiecare droid sondă încărcat cu senzori fusese programat să o caute pe Regina Amidala, nava ei şi pe cei doi Jedi care scăpaseră cu ea de pe Naboo.

Cei trei droizi sondă alunecară pe lângă Maul înainte de a se separa, fiecare virând spre una dintre cele trei zone populate. După ce dispărură, Maul se îndreptă spre *Scimitar,* ca să poată monitoriza progresul droizilor. Nisipul îi absorbea cizmele, forţându-l să facă eforturi la fiecare pas. Transpiraţia îi strălucea pe fruntea tatuată. Piciorul rănit urla, practic, după tratament. Dar, chiar şi după ce se întoarse în *Scimitar*, întârzie să se ducă spre echipamentul medical. Folosi durerea, manipulând-o, modelând-o în dorinţă. Dorea să se răzbune pe Jedi. Ei erau motivul pentru care venise pe Tatooine. Dacă nu ar fi fost ei, întâlnirea lui cu piraţii Togorieni nu s-ar fi întâmplat niciodată. Dorinţa de răzbunare crescu ca o pătură de întuneric în jurul lui. Abia după ce se simţi mistuit de furie, avu grijă şi de rana sa.

Maul rânji. Durerea nu era nimic în comparaţie cu ceea ce avea să le facă el Jedilor.

Capitolul 15

Maul îşi descărcă bicicleta speeder prin trapa inferioară a *Scimitarului*.

Era a doua zi după sosirea lui pe Tatooine, iar sorii gemeni aprinseseră cerul. Primise deja transmisiuni semnificative de la cei trei droizi sonde. Primul droid sondă văzuse un bărbat înalt, cu barbă, care purta o sabie de lumină, lângă Marea Arenă de Curse din Mos Espa, după o competiţie de navete. Al doilea droid sondă fusese distrus – posibil de o sabie de lumină – înainte să fi transmis o imagine a unui transportor uşor, degradat, numit *Dusty Duck*, care fusese, pur şi simplu, în locul nepotrivit, la momentul nepotrivit. Din fericire, al treilea droid sondă descoperise locaţia navei Reginei Amidala, în Xelric Draw. Acum, Maul aştepta ca primul droid să aducă un raport complet din Mos Espa. Şi îşi dorea bicicleta pregătită, în caz că avea nevoie de ea. Bicicleta era un speeder repulsorlift Razalon FC-20, personalizat, echipat cu un motor liniştit, dar puternic, ideal pentru misiuni clandestine şi atacuri fulgerătoare. Bicicleta nu avea arme, senzori sau scuturi încorporate, deoarece Maul credea că abilităţile sale şi sabia de lumină erau suficiente pentru a depăşi orice duşman.

Datorită combinaţiei dintre disciplina sa mentală şi puterile sale remarcabile de recuperare, Maul nu mai şchiopăta în timp ce mergea, folosind o mână pentru a împinge bicicleta prin aerul arid, departe de navă. Îşi tratase piciorul cu bacta şi îl înfăşurase în bandaje. Când va fi complet vindecat, nu va exista nici măcar o cicatrice care să dovedească lupta sa cu Togorianul. Dar piciorul încă îl durea. Mai devreme, după ce descoperise urme de bantha lângă *Scimitar*, avusese o scurtă întâlnire cu Oamenii Nisipurilor. Bănuia că intenţionaseră să-l atragă departe de nava lui şi să-l omoare. Se abţinuse să-i măcelărească pentru că o grămadă de morţi ar fi putut atrage o atenţie inutilă. Totuşi, alergarea înapoi spre *Scimitar* nu fusese bună pentru piciorul său.

Mă voi odihni după ce vor muri Jedii.

Maul îşi lăsă bicicleta planând în aer în spatele lui şi se

opri la marginea terasei. Se uită spre Mos Espa. Şi apoi văzu droidul sondă zburând peste nisip, apropiindu-se de el. Droidul se opri la mai puţin de un metru distanţă de faţa lui Maul. Rosti câteva cuvinte în limba sa proprie, dar Maul îl înţelese.

Un Jedi părăsise Mos Espa şi se întorcea la nava Reginei.

Maul se întoarse la bicicletă, urcă în şa şi părăsi terasa, lăsând droidul vigilent lângă *Scimitar*. Mantia neagră a lui Maul flutura în spatele lui în timp ce zbura peste deşert şi intra în Xelric Draw. Curând, văzu nava Reginei, încă odihnindu-se acolo unde o văzuse droidul său mai devreme. În ciuda stratului de praf, exteriorul argintiu foarte lustruit al navei strălucea sub cerul arzător al deşertului. Rampa de îmbarcare a navei era coborâtă.

Şi apoi, Maul văzu două siluete în faţa lui, ambele alergând spre navă. Cea mai apropiată, părea să fie un copil, un băieţel. Dincolo de băiat era Jediul cel înalt.

Maul simţi ceva în legătură cu băiatul. Părea să emane valuri în Forţă, dar valurile erau neconcentrate, necontrolate. Acest lucru îl surprinse pe Maul, dar nu-l distrase. Rămase concentrat asupra ţintei sale, Jediul. Dacă se întâmpla să-l omoare şi pe băiatul din calea lui, aşa să fie. Maul acceleră. Era aproape de băiat când Jediul se întoarse şi strigă, iar băiatul căzu imediat la pământ. Bicicleta lui Maul trecu peste corpul băiatului, iar Maul îşi dădu seama că Jediul trebuie să-i fi ordonat băiatului să se lase la pământ. Fu fascinat de faptul că băiatul îl ascultase fără să ezite, fără să privească înapoi. Majoritatea băieţilor s-ar fi oprit şi s-ar fi întors.

Nu se mai gândi la băiat, deoarece era nesemnificativ. Maul opri motorul bicicletei şi sări din ea, zburând pe deasupra capului Jediului în timp ce îşi activa sabia de lumină în aer. Jediul îşi activă sabia cu lamă verde şi o ridică rapid blocând lovitura lamei lui Maul. Săbiile de lumină se întâlniră cu o sclipire puternică de energie înainte ca Maul să aterizeze în picioare. Durerea din picior era deosebită.

De aproape, Maul văzu că Jediul era un om înalt. Jediul strigă către băiat să plece. Maul lovi puternic cu sabia sa, dar Jediul îi blocă lovitura, apoi strigă:

— Spune-le să decoleze!

În timp ce băiatul alerga spre nava Reginei, Maul se aruncă, iar şi iar, asupra Jediului, dar acesta îi blocă fiecare

lovitură. Maul fu brusc conştient de faptul că Jediul părea să anticipeze fiecare lovitură şi atac, de parcă ar fi ştiut cum se va mişca Maul, înainte ca însuşi Maul să ştie. Maul se afundă în partea întunecată a Forţei şi începu să se mişte mai repede, crescând viteza loviturilor, împreună cu jocul de picioare. Jediul ţinu pasul cu Maul, dar Maul simţi curând că...

Oboseşte.

Maul simţi durerea din picior devenind mai intensă. Se enervă pe el însuşi pentru că fusese rănit, folosind furia pentru a alimenta partea întunecată şi îşi îndreptă furia spre Jedi. Maul era sigur că îl va învinge pe adversar.

Va cădea dur, ca un monument.

Dar Jediul nu şovăi. În timp ce Maul se învârtea şi se mişca în jurul lui, văzu că nava Reginei decola. De asemenea, văzu că rampa era încă extinsă.

Maul sări peste Jedi, blocându-i drumul către nava care se ridica, în timp ce săbiile de lumină continuau să se lovească una de cealaltă. Nava tocmai se deplasa pe deasupra poziţiei lor când Jediul sărit direct în sus şi ateriză pe rampa extinsă, cu sabia încă aprinsă.

Maul privi nava ridicându-se din deşert, luându-l cu ea pe Jedi.

Îşi dezactivă sabia şi continuă să stea acolo unde îi era. În câteva secunde, nava ascendentă dispăru pe cer. Maul simţi nisip în gură. Şi sânge. Continuă să privească cerul în timp ce se simţea aproape copleşit de umilinţa sa. Nu simţise niciodată înainte o asemenea ruşine. Ruşinea era mai întunecată decât orice întuneric pe care îl cunoscuse vreodată. Iar el găsea întunericul plăcut.

Nu mai avea niciun motiv să rămână pe Tatooine. Îşi recuperă motocicleta şi zbură înapoi spre *Scimitar*. Transmise un raport, înştiinţându-l pe Maestrul său că Jedii scăpaseră împreună cu Regina Amidala şi că se va întoarce imediat pe Coruscant. Nu menţionă în raport întâlnirea cu piraţii Togorieni. Nici întâlnirea mai puţin semnificativă cu Oamenii Nisipurilor, pentru că ştia că Maestrul său va fi nemulţumit. Nu va fi interesat de explicaţii. Îl va acuza doar că şi-a permis să fie prins de piraţi şi distras de Oamenii Nisipurilor.

Pe măsură ce Infiltratorul Sith se îndepărta de Tatooine, Maul continuă să-şi imagineze ce ar spune Sidious dacă ar afla

despre aventurile ucenicului său. Dacă Maul recunoştea că avea un picior rănit, Maestrul său l-ar considera ca fiind slab. Dar, pentru că piciorul rănit era deja aproape vindecat, îşi puse întrebarea dacă era necesar să-şi informeze Maestrul despre asta.

Ascunderea detaliilor de Maestrul său era imposibilă. Sidious ştia întotdeauna totul despre gândurile şi acţiunile lui Maul. Totuşi, Maul ştia că Maestrul lui nu dorea să fie distras de informaţii care nu aveau nimic de-a face cu cucerirea planetei Naboo şi distrugerea Jedilor. Un picior rănit era ceva mai mult decât banal. Dacă el şi Maestrul său doreau să continue, s-ar concentra pe faptul că trebuiau să meargă mai departe.

Infiltratorul Sith părăsi orbita lui Tatooine şi se lansă în hiperspaţiu.

Capitolul 16

Ajuns pe Coruscant, Maul îndrumă *Scimitarul* spre emisfera întunecată, unde căzuse noaptea, trecând pe lângă zgârie-norii iluminaţi, spre turnul care adăpostea sediul secret al lui Sidious. Andocă Infiltratorul în cala de aterizare, verifică să se asigure că era în siguranţă şi apoi merse să se întâlnească cu Maestrul său.

Găsi silueta cu glugă a lui Sidious aşezată în mijlocul camerei de meditaţie care, altfel, era goală. Uşa alunecă, închizându-se în spatele lui Maul.

— Raportează, spuse Sidious.

— Regina Amidala şi Jedii *erau* pe Tatooine, Stăpâne. Un Jedi şi un tânăr băiat alergau spre nava Reginei când am dat peste ei în deşert. Jediul şi cu mine ne-am duelat. Aproape că l-am învins. Dar băiatul a ajuns la navă, aceasta a decolat şi Jediul a sărit în ea. Nu am reuşit să-i opresc, Stăpâne.

Din cauza glugii Maestrului său, Maul nu-i putea vedea faţa, dar urmărea atent partea inferioară a feţei după orice zvâcnire la nivelul gurii sau modificare a tonului pielii care să indice că era supărat. Dar expresia Maestrului său rămase neutră în timp ce spunea:

— Simţi că l-ai fi învins pe acel Jedi?

— Da, Stăpâne. L-am simţit obosind. Îl pot învinge.

— Avea barbă?

Maul aprobă din cap.

— Bine. Este Qui-Gon Jinn. El este cel mai puternic dintre cei doi. Padawanul său este Obi-Wan Kenobi.

Sidious păru mulţumit, ceea ce îl nedumeri pe Maul. Îşi imaginase că Sidious va fi furios pe el pentru că nu reuşise să-i oprească pe Jedi şi pe Regină. Dar apoi îi trecu prin minte... *Jedii o vor aduce pe Regină pe Coruscant, pentru că proasta de rRegină va crede că Senatul o poate ajuta*.

Maul îşi dădu seama că ar mai putea avea o altă ocazie de a-i face pe plac Maestrului său. Dar, înainte să-şi poată anunţa deducţia, Maestrul său spuse:

— Regina Amidala crede că Senatul Galactic o va sprijini.

A ajuns deja pe Coruscant. Stă în apartamentul Senatorial.

Maul înţepeni.

— Şi Jedii?

— Sunt şi ei pe Coruscant.

Mâna lui Maul se mişcă spre mânerul sabiei sale de lumină. Simţi o arsură care începu din pieptul lui şi se întinse spre exterior.

— Lasă-mă să-i ucid, Stăpâne.

— Nu aici, spuse Sidious. Nu pe Coruscant. Am un alt plan.

Şi apoi Maul simţi că Sidious era preocupat de alte gânduri. Părea să nu fie conştient de prezenţa lui Maul. Maul părăsi camera de meditaţie şi se duse în propriul său apartament. De îndată ce fu singur, se întrebă dacă Maestrul său era de fapt furios şi acum doar întârzia pedeapsa. *Este conştient de lupta mea cu piraţii? De decizia mea prostească de a verifica urmele de bantha? A simţit că m-am rănit la picior?* Maul nu ar fi fost surprins dacă Maestrul său ar fi întârziat doar să-l pedepsească ca niciodată până acum. Se simţi ruşinat. Dar apoi se gândi la învăţăturile Maestrului său:

Gândeşte-te la prezent, Maul. *Gândeşte-te la viitor*. *Nu medita asupra trecutului*.

Maul ştiu ce trebuia să facă. Îşi va folosi ruşinea, o va întoarce spre interior pentru a hrăni întunericul şi ura care îi curgeau prin vene. Îşi va îndreaptă furia către inamicul său, Jediul pe nume Qui-Gon Jinn. În trecut, lui Maul nu-i păsase niciodată de numele celor pe care îi avea de ucis. Pentru el, duşmanii nu erau altceva decât ţinte. Dar acum, spuse numele lui Qui-Gon Jinn cu voce tare. Îşi strânse dinţii şi repetă numele, apoi începu să-l rostească ca pe un blestem.

Te voi distruge, Qui-Gon Jinn. *Voi vedea şocul din ochii tăi când te voi doborî, Qui-Gon Jinn*. *Voi sta deasupra trupului tău mort, triumfător, Qui-Gon Jinn*.

Din cauza ta, l-am dezamăgit pe Maestrului meu. *Vei plăti*.

* * *

Orele treceau. Comunicatorul lui Maul ciripi. Maestrul său îl chema în camera de strategie. Maul plecă într-acolo. Îşi găsi Maestrul dezbrăcând haina pe care o îmbrăcase pe când era Palpatine şi îşi dădu seama că tocmai se întorsese din clădirea

Senatului,

— Regina Amidala va încerca să implice Senatul în cauza ei, spuse Sidious cu satisfacţie. Le va cere să scoată în afara legii blocada pe care Federaţia Comerţului i-a impus-o lui Naboo.

Chicoti fericit. Maul nu-şi văzuse niciodată Maestrul într-o dispoziţie atât de jovială. Gândi: *Greşelile mele nu contează. Cu excepţia cazului în care este distras de evenimentele actuale şi va reveni la mine mai târziu...*

— Anticipez că Regina se va întoarce pe Naboo, continuă Sidious. Nu am nicio îndoială că Jedii o vor însoţi. Fată proastă. Îi zâmbi lui Maul. Vino. Hai să îi contactăm pe Neimoidieni şi să le împărtăşim veştile bune.

Sidious îşi trase pe el haina întunecată, îşi ridică gluga peste cap, merse la consolă şi activă holocomunicaţia. Maul rămase ascuns vederii în nişa din spatele scaunului lui Sidious şi privi cum hologramele lui Nute Gunray şi Rune Haako se materializară în aer. La mulţi la ani-lumină distanţă, în Palatul Regal Theed de pe planeta Naboo, Nute arăta neliniştit în timp ce spunea:

— Da, Lord Sidious?

— Regina va fi în curând în drum spre tine. Regret că nu mai avem la ce să o folosim. Distruge-o când va sosi.

Nute Aprobă din cap.

— Da, Lord Sidious.

— Planeta este sigură?

— Am ocupat şi ultimele aşezări ale formelor de viaţă primitive. Acum avem controlul complet asupra planetei.

— Bine, spuse Sidious. Voi avea grijă ca în Senat lucrurile să rămână aşa cum sunt acum. Îl trimit pe Darth Maul să vi se alăture. Se va ocupa de Jedi.

— Da, Lord Sidious.

Sidious întrerupse conexiunea şi hologramele dispărură. Cu faţa încă spre consola de comunicaţii, râse.

— În curând, Neimoidienii nu ne vor mai fi de folos, spuse el. Ce zi fericită va fi. Se întoarse spre Maul. Asigură-te că Neimoidienii au grijă de Regina Amidala. Tu însuţi trebuie să-i distrugi pe Jedi. Nu mă dezamăgi din nou.

Maul se înclină în faţa Maestrului său, apoi plecă repede spre Infiltratorul Sith.

* * *

Când *Scimitarul* ieşit din hiperspaţiu în sistemul Naboo, Maul văzu pe orbita planetei o singură navă de control a droizilor, singura rămăşiţă a blocadei Federaţiei Comerţului. Deşi Neimoidienii îl aşteptau să sosească, Maul activă tehnologia de camuflare pentru a fi sigur că nu vor fi conştienţi că nava sa se apropia de planetă. Credea că era mai bine dacă i se va prezenta lui Nute Gunray neanunţat.

Naboo era o lume mică, acoperită de câmpii ierboase, munţi înverziţi, cu mări şi lacuri limpezi, nepoluate. În timp ce Maul cobora prin atmosferă, văzu o turmă de păsări mari şi graţioase care se îndepărtau de o cascadă care se avânta peste marginea unei stânci abrupte. Maul îşi imagină cu ar arăta Naboo dacă ar fi redus la o piatră lipsită de viaţă, mocnită. Rânji la acest gând.

Îndrumă *Scimitarul* spre capitala Theed. Arhitectura oraşului consta în principal din structuri bombate, proiectate elegant, dintre care majoritatea păreau destul de vechi, dar şi bine întreţinute. Cea mai mare structură era Palatul Regal din Theed, un grup interconectat de turle cupolate care se ridicau de pe o stâncă înaltă. Când Maul ateriză, se gândi la Regina Amidala care crescuse într-un mediu atât de bogat, confortabil, cu servitoarele şi slujitorii care se ocupau de orice nevoie a ei.

Răsfăţaţi slabi.

Din perspectiva lui Maul, moartea nu venea îndeajuns de repede pentru oamenii de pe Naboo.

* * *

Neimoidienii transformaseră Palatul Regal din Theed în sediul lor central şi se instalaseră în camerele sale fastuoase de parcă ar fi fosr ale lor, de ani de zile. Maul îl găsi pe Nute Gunray în dormitorul privat al Reginei Amidala.

Zăcea dormind profund pe canapeaua ei de odihnă, acoperit de o cuvertură ţesută din mătase moale. Maul smuci cuvertura şi îl lovi rapid şi dur pe Nute în coaste. Deşteptându-se panicat, Nute exclamă:

— Ne invadează?!

Şi apoi îl văzu pe Darth Maul lângă el. Maul îl privi cu

dispreţ făţiş pe liderul Neimoidian.

— Ieşi. Astea sunt acum camerele mele.

Nute se ridică în picioare. Era mai înalt decât Maul, dar Maul îl privi de parcă ar fi o insectă nesemnificativă. Nute încercă să ia cuvertura de shimmersilk cu el, dar Maul i-o smulse şi o rupse în două.

— Trimite pe cineva să îndepărteze urmele prezenţei tale aici, spuse Maul.

Dornic să pună distanţă între el şi Maul, Nute ieşi repede din dormitor. Maul se uită în jur, la mobilierul Reginei, şi râse. Nu avea nicio dorinţă să doarmă într-o cameră atât de extravagantă, dar se bucurase să-l îngrozească pe Nute.

Părăsind dormitorul, Maul inspectă temeinic palatul. Pretutindeni unde se uita, de la ferestrele din podea până în tavan, până la marile holuri şi scări, văzu dovezi ale măiestriei constructurilor. Se gândi la dormitor. Deşi fusese crescut pentru a asocia luxul cu slăbiciunea, găsea satisfăcătoare ideea că nu era nimic care să-l oprească să revendice palatul ca fiind al lui. Nu exista nicio regulă despre cum şi unde vor trăi Lorzii Sith *după* ce îşi vor atinge obiectivele, dar Maul se îndoia că Maestrul său se aştepta să domnească dintr-o încăpere mică cu pereţii goi.

Se întrebă dacă nu se grăbise prea mult când îşi imaginase întreaga planetă pustiită. Îşi putea imagina o soartă mai rea decât să conducă dintr-un palat opulent. Iar câmpiile şi pădurile lui Naboo erau bogate în fiare sălbatice gata să fie sacrificate.

Se îndreptă spre sala tronului. Acolo îl găsi pe Nute, aşezat pe tron, vorbind cu Rune Haako. Neimoidienii ridicară privirea alarmaţi când se apropie Maul. Acesta simţi plăcere privind cum Nute se agaţă disperat spre braţele largi ale tronului, de parcă Maul ar fi putut să-l smulgă sub el.

— Raportaţi, spuse Maul.

Incapabil să întâlnească privirea lui Maul, Nute clipi din ochii săi mari şi spuse:

— Lucrurile merg... ăăă, bine.

— Majoritatea oamenilor de pe Naboo au fost capturaţi, interveni Rune. I-am adunat în lagăre. Câţiva ne-au scăpat, dar îi vom zdrobi în curând. În ceea ce o priveşte pe Regina Amidala, fiecare trupă a Federaţiei Comerţului, din zonă, este în alertă,

câutându-i nava. Ne aşteptăm să aterizeze în piaţa din centrul oraşului şi să încerce să negocieze cu noi în timp ce-i foloseşte pe Jedi ca pe scuturi. Nu va scăpa din mâinile noastre.

Maul se încruntă.

— Dacă nu este deja aici.

Neimoidienii se uitară unul la altul şi strigară în acelaşi timp:

— Imposibil!

— Vă sugerez să inspectăm securitatea din jurul pieţei.

Nute şi Rune îşi dădură acordul. Se grăbiră după Maul în timp ce îi conducea afară, în piaţa largă. Maul îşi imagină că piaţa era, de obicei, aglomerată cu cetăţeni, muzicieni şi negustori, şi aerul era umplut cu conversaţii şi păsări care cântau. Dar acum, singurul sunet erau paşii îndepărtaţi, zgomotoşi, ai trupelor droide. Maul se bucură de pustiire. Cu toate astea, nu se lăsă înşelat de liniştea generală. Privind în sus, la cerul fără nori, el gândi: *Vine o furtună. O furtună de moarte. Jedii vor muri.*

Rune arătă spre detaşamentul de droizi de luptă ai Federaţiei care mărşăluiau în capătul opus al pieţei.

— Sunt comandaţi să acopere piaţa la fiecare cincisprezece minute, spus el.

— Făceţi-o la fiecare cinci, spuse Maul în timp ce scana clădirile din jur.

— Dar, Lord Maul, spuse Rune neliniştit, cum rămâne cu puţinii cetăţeni care ne-au rezistat până acum? Nu ar trebui să ţinem trupele împrăştiate?

Maul îşi fixă ochii galbeni pe Rune.

— Crezi, spuse Maul, că Regina va lenevi când va sosi, şi va aştepta, pur şi simplu, să o prinzi? Gândeşte-te, cretinule. Unde crezi că se va îndrepta?

— Patrule la fiecare cinci minute? lătră Nute în comunicator. Acoperiţi piaţa la fiecare cinci minute!

Maul făcu semn spre balcoanele cu vedere spre piaţă.

— Ar trebui să existe supraveghere continuă. Senzori cu infraroşu pentru a alerta patrulele.

— Se va face, spuse Rune.

Comunicatorul lui Nute dădu semnal. Îi aruncă o privire îngrijorată.

— Îţi sugerez să răspunzi, spuse Maul, sau te voi arunca în

cascadă.

Nute apăsă un buton de pe comunicator şi spuse:

— Raportaţi.

Vocea unui ofiţer comandant droid de luptă răspunse fără emoţii:

— Nava spaţială a Reginei a fost găsită în mlaştinile Naboo, Vicerege.

Nute păru uluit.

— Aţi capturat-o?

— Nava este goală, Vicerege, răspunse ofiţerul. Nu există niciun semn al grupului Reginei. Au dispărut.

Nute şi Rune se uitară unul la altul. Gura lui Rune era căscată. Nici nu îndrăzni să-l privească pe Maul. Încă strângând comunicatorul, Nute spuse cu voce tremurândă:

— Trimite patrule. Căutaţi-o.

Maul smuci comunicatorul şi îl opri. Prin dinţii strânşi, şuieră spre Nute.

— Totul este sub control, zici? Veţi plăti pentru asta. Acum trebuie să-l contactăm pe Lordul Sidious.

Nute încuviinţă ascultător, în timp ce faţa lui pestriţă prinse o nuanţă bolnăvicioasă de verde.

Maul îi conduse pe cei doi Neimoidieni înapoi în camera tronului din palat. Nute se aşeză imediat pe tron. Maul stătea lângă Nute în timp ce Rune activă holocomunicatorul, trimiţând un semnal către Sidious. Un moment mai târziu, holograma Maestrului lui Maul, cu glugă, pâlpâi la viaţă.

— Da, Vicerege? spuse Sidious.

— Lord Sidious. Nute îşi drese glasul. Regina şi Jedii... sunt deja pe Naboo, dar nu au venit acolo unde ne aşteptam.

Sidious se încruntă uşor, apoi spuse:

— Continuă.

— Am trimis patrule, continuă Nute. Le-am localizat deja nava în mlaştină. Nu va trece mult timp, Lord Sidious.

— Asta este o mişcare neaşteptată pentru ea, spuse Sidious. E prea agresivă.

Holograma se mişcă. Chiar dacă ochii lui Sidious erau pierduţi în umbră. Maul ştiu că privirea Maestrului său era acum aţintită asupra lui.

— Lord Maul, fii atent. Lasă-i pe ei să facă prima mişcare.

— Da, Stăpâne.

* * *

În timp ce Neimoidienii se grăbeau prin palat, Maul stătea într-o cameră întunecată de lângă camera tronului şi medita. Vizualiză lupta care ştia că va urma, inevitabilul duel cu Qui-Gon Jinn. Pe Tatooine, ştiuse că îl obosise pe Cavalerul Jedi. Simţise că Qui-Gon Jinn lupta fără teamă, dar şi fără ură.

Va cunoaşte frica. Şi îl voi face să mă urască.

Maul auzi pe cineva alergând spre el. Enervat de întrerupere, se întoarse cu faţa către Nute Gunray.

— A adunat o armată! strigă Nute.

Capitolul 17

— Conform patrulelor noastre, spuse Rune Haako, Regina Amidala i-a contactat pe Gungani, primitivii din mlaştină.

Maul nu anticipase că Regina îşi va uni forţele cu Gungani, nativii amfibieni ai lui Naboo. Se întoarse spre Nute Gunray.

— Ai spus că primitivii au fost prinşi cu toţii.

— S-au ascuns! exclamă Nute. Cunosc mai bine terenul decât noi...

Văzând privirea furioasă a lui Maul, Nute tăcu.

— Gunganii nu sunt o problemă, spuse Rune. Nu se pot măsura cu forţele noastre. Armata droidă şi armele Federaţiei Comerţului sunt invincibile.

Maul nu putea decât să ghicească ce credea Regina Amidala că va putea realiza. Toate navele ei de luptă fuseseră confiscate. Piloţii şi ofiţerii ei voluntari erau ţinuţi în lagăre. Disperată după ajutor, se întorsese către formele de viaţă mai primitive ale planetei sale, amfibienii umanoizi. Totuşi, îi avea pe Jedi de partea ei. Incapabil să decidă ce planifica Regina, Maul spuse:

— Trebuie să-mi contactez Maestrul.

— Ar trebui să ne întoarcem în sala tronului, spuse Rune Haako, făcând semn către techno-holoproiectorul Neimoidian cu patru picioare pe care îl adusese pentru confortul lui Nute Gunray.

— Vom merge, spuse Maul în timp ce se îndrepta spre holoproiector şi îl activa.

În mai puţin de un minut, apăru holograma lui Sidious, cu privirea îndreptată spre Maul, Nute şi Rune, care urmau dispozitivul ambulant în timp ce se mişca printr-un coridor din palat, pe picioarele sale metalice ascuţite.

— Regina are o armată, Stăpâne, spuse Maul. S-a aliat cu populaţia Gungană a lui Naboo. Probabil că planifică să atace forţele superioare ale Federaţiei Comerţului. Maul se strâmbă. Simt că se întâmplă ceva important, Stăpâne. Este posibil ca cei doi Jedi să o folosească pe Regină pentru propriile lor scopuri.

— Jedii nu se pot implica, spuse Sidious hotărât,

holograma lui fluturând uşor înainte şi înapoi împreună cu mişcarea holoproiectorului. Ei pot doar să o protejeze pe Regină. Nici chiar Qui-Gon Jin nu va încălca acel legământ.

Maul nu luase în considerare faptul că Jedii, prin tradiţia şi regulile Ordinului lor, nu luptau în războaie. Maestrul său nu trecuse cu vederea niciun detaliu.

— Tânăra Regină mă surprinde, continuă Sidious. Este mai nechibzuită decât am crezut.

— Trimitem toate trupele să întâlnească această armată care se adună aproape de mlaştini, spus Nute. Se pare că este alcătuită din primitivi.

— Asta va funcţiona în avantajul nostru, răspunse Sidious.

Maul observă că Maestrul său părea, de fapt, mulţumit. Holoproiectorul se opri pe coridor. Maul, Nute şi Rune se opriră lângă el, cu ochii aţintiţi asupra hologramei lui Sidious.

— Am aprobarea dumneavoastră să pornesc, atunci, Lord Sidious? întrebă Rune nerăbdător.

— Distrugeţi-i, răspunse Sidious fără ezitare. Pe toţi.

Holograma lui Sidious pâlpâi şi dispăru. Maul, Nute şi Rune merseră în sala tronului. Un ecran mare era încorporat într-un perete şi afişa o vedere a pieţei exterioare a palatului. Privind ecranul, Neimoidienii fură uimiţi să-i vadă pe Cavalerul Jedi şi pe ucenicul său tăind droizii de luptă care păzeau palatul. Jedii erau însoţiţi de soldaţi şi piloţi Naboo. Unii soldaţi erau pe jos, iar alţii veniseră în speedere de teren blindate, care transportau tunuri blaster.

— Cum au ajuns în oraş? şopti Rune.

— Nu ştiu, răspunse Nute clătinând din cap în timp ce-i privea pe soldaţii Naboo trăgând în tancurile Federaţiei. Am crezut că bătălia va avea loc departe de aici. Cu ochii mari de frică, adăugă: Este prea aproape.

— Ţi-am spus că există lucruri mai importante, spuse Maul. S-au implicat şi Jedi. Au venit în Theed dintr-un singur motiv, Vicerege. Au un plan pentru a ne învinge.

Arătând şi mai alarmat, Nute spuse:

— Un plan?

— Unul care va eşua, te asigur. Maul se uită la imaginile de pe ecran. Am aşteptat acest lucru mult timp. M-am antrenat la nesfârşit pentru asta. Jedii vor regreta decizia de a se întoarce aici. Mana lui flectă lângă sabia de lumină. Aşteptaţi aici până

mă întorc.

Trecu pe lângă Neimoidieni, îndreptându-se spre o uşă înaltă.

— Unde te duci? întrebă Nute frenetic.

— Unde crezi că mă duc, Vicerege? răspunse Maul fără să se oprească. Mă duc în hangarul principal pentru a te scăpa de Jedi, odată pentru totdeauna.

* * *

Piloţii reginei reuşiseră să elibereze mai mult de o duzină de nave de luptă Naboo din hangarul Theed înainte de sosirea lui Maul. Maul văzu navele subţiri şi strălucitoare urcând pe cer şi bănui că se îndreptau către nava de control a droizilor Federaţiei. Pentru că nava de control transporta peste o mie de nave de luptă droide, Maul se îndoia că piloţii Reginei ar supravieţui mai mult de câteva minute. *Proşti.* Intră în bază şi se îndreptă spre intrarea hangarului, care era închisă de uşi duble din duroţel rezistent la explozii. Coborând privirea spre sol, se întinse cu simţurile. Detectă mişcare de cealaltă parte a uşilor. Ştia că Jedii se apropiau, venind direct spre el. Uşile duble se deschiseră. Maul îşi ridică privirea. O privi pe Regina Amidala, care se afla cu un grup de gardieni Naboo înarmaţi şi două servitoare. Văzându-l pe Maul, grupul încremeni pe loc. Maul îi văzu pe cei doi Jedi în spatele gărzilor şi îşi fixă privirea pe Qui-Gon Jinn.

— Ne vom ocupa noi, spuse Qui-Gon Jinn în timp ce el şi Obi-Win Kenobi înaintau, unul lângă celălalt, trecând pe lângă paznici.

— O vom lua pe drumul mai lung, spuse Regina Amidala în timp ce se grăbea cu restul aliaţilor către un pasaj lateral.

Ţinând ochii pe Jedi, Maul îşi dădu gluga pe spate, dezvăluindu-şi capul cu coarne. Îşi dădu jos mantia şi o lăsă să cadă pe podea. Cei doi Jedi făcură acelaşi lucru cu ale lor. Regina, gardienii şi slujnicele ei alergau spre o ieşire din apropiere, când trei droizi distrugători ai Federaţiei Comerţului se rotiră repede dintr-un colţ şi pătrunseră în hangar. Acolo, droizii se opriră, îşi desfăşurară rapid picioarele în trepied şi tunurile blaster încorporate, activară scuturile deflectoare şi deschiseră focul în direcţia Reginei. În timp ce Regina şi alaiul ei

se adăposteau şi trăgeau înapoi spre droizi, Maul îşi scoase sabia de lumină şi activă o lamă roşie. Strângând sabia în mâna stângă, îşi întinse braţul drept şi activă cea de-a doua lamă. Jedii îşi activară săbiile, iar Maul observă că lama lui Qui-Gon Jinn se aprinse o fracţiune de secundă după cea a lui Obi-Wan. *Bătrânul Jedi devine lent.*

Maul făcu o mişcare de lovitură spre Obi-Wan. Obi-Wan sări la Maul. Săbiile lor de lumină se ciocniră în timp ce Obi-Wan sări peste capul lui Maul şi ateriză în spatele lui. Ţinând ochii asupra lui Qui-Gon, Maul îşi înclină sabia pentru a bloca lama lui Obi-Wan din spate, apoi se aplecă repede pentru a evita lovitura lamei lui Qui-Gon. Maul înaintă spre Qui-Gon şi se întoarse, deviind loviturile ambilor Jedi în timp ce lupta se deplasa pe puntea hangarului. Rotindu-şi rapid sabia, le anticipa cu uşurinţă mişcările. Aşteptându-se la o provocare mai mare de la Qui-Gon şi Obi-Wan, se simţi şi mai dezgustat de ei. Dar, pentru faptul că Jedii nu aveau niciun atu în lupta cu el, Maul ştia că trebuia să îi mulţumească Maestrului său. Dacă nu ar fi fost Maestrul său, nu ar fi fost niciodată mai bun decât cei doi Jedi, în acelaşi timp.

Peste zgomotul săbiilor care se ciocneau, tunurile droizilor distrugători şi blasterele gardienilor Naboo, Maul auzi tunul laser al unei nave de luptă, trăgând prin hangar. Nu avu nevoie de Forţă pentru a fi conştient că salvele veneau de la nava de luptă Naboo rămasă, care tocmai începuse să se mişte prin hangar şi acum ţintea droizii distrugători. Îşi continuă asaltul asupra Jedilor în timp ce nava de luptă trăgea, iar şi iar, trecând de scuturile droizilor şi distrugându-i complet. O clipă mai târziu, Regina şi grupul ei fugiră printr-o uşă, iar nava de luptă Naboo ieşi din hangar. Maul nu era îngrijorat pentru Regină. Avea să aibă grijă de ea mai târziu.

Dar pentru moment era ocupat. Îl lovi cu piciorul pe Qui-Gon în piept atât de tare încât îl doborî pe Jedi. Se îndepărtă de Obi-Wan, aruncându-şi corpul prin aer şi aterizând în faţa unei uşi care ducea spre generatorul de energie al lui Theed. Ţinând sabia cu o mână, se întinse cu Forţa şi apucă o bucată mare de resturi de la unul dintre droizii distruşi, lansând-o spre mecanismul de deschidere al uşii. Mecanismul explodă în scântei şi uşa începu să alunece.

Qui-Gon se ridicase deja şi se repezi spre Maul, dar Obi-Wan ajunse primul. Maul răsuci sabia de lumină, deviind

loviturile adversarilor în timp ce dădea înapoi prin uşa deschisă. Lansă o lovitură înaltă care prinse maxilarul lui Obi-Wan. Când Obi-Wan căzu şi se rostogoli pe podea, Maul se dădu înapoi, conducându-l pe Qui-Gon către generatorul de energie. Obi-Wan se ridică rapid şi sprintă pentru a se alătura luptei.

Aşa. Vino la mine.

Qui-Gon lovi. Maul pară şi lovi repede înapoi, oprind lama lui Qui-Gon şi apoi pe cea a lui Obi-Wan. Sabia cu două lame era ca o ceaţă. Maul se refugie pe o platformă de inspecţie care era suspendată deasupra corpului lung al generatorului şi apoi sări înapoi pe una dintre multele pasarele care se întindeau pe diferite niveluri. Ambii Jedi săriră după el, iar lupta continuă de-a lungul pasarelei.

Maul îi privi pe Jedi în timp ce se mişca în jurul unui puţ de acceleraţie înalt care strălucea puternic de la plasma folosită pentru a da energie Oraşului Theed. Cu sabia de lumină într-o continuă mişcare, îl lovi cu piciorul pe Obi-Wan aruncându-l de pe pasarelă. Înainte să poată stabili dacă Obi-Wan murise, Qui-Gon îl lovi şi îl surprinse pe Maul cu o lovitură de dos de pumn care îl trimise pe Maul peste marginea pasarelei.

Maul nu strigă. Ştia că podeaua centrală a puţului se afla sub el. Îşi ţinu sabia de lumină activată şi mânerul aproape de piept, în timp ce ateriza dur pe spate pe podea. Impactul ar fi rupt coloana unei fiinţe obişnuite, dar Maul nu era în niciun fel obişnuit. Simţi durerea, dar, ca întotdeauna, durerea nu făcu decât să-i alimenteze furia. Încă zăcea pe spate când îl văzu pe Qui-Gon sărind de sus. Jediul ateriză aproape de el, iar Maul trebui să se mişte repede pentru a bloca lama Jediului. Apoi Maul se ridică din nou, mergând înapoi de-a lungul pasarelei centrale. În depărtare, dincolo de spatele lui Qui-Gon, Maul îl văzu pe Obi-Wan agăţându-se de marginea unei pasarele inferioare. Maul îşi dădu seama că nu voia ca Obi-Wan să cadă, pentru că asta l-ar priva de plăcerea de a-l ucide pe tânărul Jedi. Se uită din nou la Qui-Gon. *Crezi că mă faci să dau înapoi. Habar n-ai că deţin controlul. Nu ştii unde te duc.*

Pasarela centrală se termina la intrarea într-un hol de securitate care ducea la miezul generatorului. Holul era protejat de şase uşi laser, consecutive, care se deschideau şi se închideau ca răspuns la energiile potenţial letale care apăreau intermitent în timpul procesului de activare a plasmei

generatorului. În timp ce Maul îl atrăgea pe Qui-Gon spre hol, îl văzu pe Obi-Wan sărind pe pasarela centrală.

Amândoi veţi fi morţi în curând.

Maul simţi că uşile laser se deschid în spatele lui. Qui-Gon era neobosit în atacurile sale, dar Maul para fiecare lovitură. Qui-Gon lovi spre picioarele lui Maul, dar lama trecu pe sub ele, în timp ce acesta sărea înapoi.

Maul continuă să se mişte înapoi, atrăgându-l pe Qui-Gon pe hol. Trecură de primele patru bariere de securitate înainte ca uşile să fie activate şi închise.

Fiind o perdea roşie transparentă de energie pură, uşa ucidea, la contact, orice formă de viaţă. Maul fu prins în pasajul dintre a cincea şi a şasea uşă şi Qui-Gon între a patra şi a cincea. Uitându-se dincolo de Qui-Gon, Maul îl văzu pe Obi-Wan prins înainte de prima uşă. În faţa lui Maul, Qui-Gon îşi dezactivă sabia de lumină şi căzu într-un genunchi. Maul lovi uşa laser care îl separa de Jedi şi reuşi doar să producă o strălucire zgomotoasă. Îşi dezactivă arma şi-l privi cu atenţie pe Jedi. Îl văzu pe Qui-Gon respirând adânc şi închizând ochii.

Ce face, meditează?!

Ţinând ochii asupra Jediului îngenuncheat, Maul păşea înainte şi înapoi în zona sa închisă de pe hol. Era nedumerit de mentalitatea Jedi, de nevoia de a medita într-un astfel de moment, de dorinţa de a rămâne calm. Efortul era atât de inutil. Aruncând o privire prin uşile din spatele lui Qui-Gon, Maul văzu că Obi-Wan, cu o privire îngrijorată, şi dezactivase propria sabie. Cu braţele întinse în lateral, Obi-Wan arăta ca un prostănac deznădăjduit. Maul rânji.

Ei nu cunosc puterea părţii întunecate. Dar o vor afla... când îi voi ucide.

Trecură secunde bune. Şi apoi uşile laser se deschiseră. Maul şi Qui-Gon îşi activară săbiile de lumină în acelaşi timp. Qui-Gon sări înainte, Maul se mişcă înapoi şi lupta reîncepu. În spatele lui Qui-Gon, Obi-Wan se repezi pe coridorul de securitate, dar trebui să se oprească repede, când se activă cea de-a şasea uşă laser, oprindu-l să-l ajute pe Qui-Gon. Parând atacurile lui Qui-Gon cu fiecare pas înapoi, Maul manevră în jurul gurii circulare a miezului generatorului, practic o groapă fără fund. Maul simţi că Qui-Gon lupta fără ură, la fel cum simţea şi neajutorarea lui Obi-Wan din spatele uşii laser transparente.

Învârti sabia de lumină pentru a devia o serie rapidă de lovituri a lamei lui Qui-Gon, apoi îşi ridică repede propria sabie şi izbi cu mânerul în faţa lui Qui-Gon, uimindu-l pe Jedi. Şi apoi, cu o răsucire din încheietura mâinii, trecu una dintre lamele sale roşii direct prin pieptul lui Qui-Gon.

— Nu!

Strigătul cu ecou veni de la Obi-Wan, care încă era prins în spatele celei de-a şasea uşă laser. Maul scoase sabia din pieptul lui Qui-Gon şi Jediul se prăbuşi lângă nucleu. Întorcându-i spatele lui Qui-Gon, Maul îşi fixă privirea asupra lui Obi-Wan. Îşi dezactivă sabia şi începu să păşească prin faţa uşii laser, privindu-l pe Obi-Wan în timp ce aştepta deschiderea uşii. Îşi dezveli dinţii, înfometat.

Tu eşti următorul.

Când uşa se deschise, sabia lui Obi-Wan se aprinse, şi la fel şi a lui Maul. Tânărul Jedi zbură practic către Maul. Săbiile lor de lumină se izbiră una în cealaltă. Maul se răsuci şi se întoarse, învârtind sabia de lumină şi obligându-l pe Obi-Wan să se mişte mult mai repede cu arma sa inferioară cu o singură lamă. Maul observă că Obi-Wan lupta mai ofensiv decât Qui-Gon, dar nu conta. Băiatul va avea aceeaşi soartă ca...

Sabia lui Obi-Wan lovi repede şi trecu prin mânerul armei lui Maul. O jumătate din sabia lui Maul se spulberă, lăsându-i mâna să strângă ceea ce mai rămăsese funcţional din ea. Înainte să poată reacţiona, Obi-Wan îl lovi cu piciorul în piept şi îl trânti pe spate, lângă marginea nucleului. Obi-Wan sări peste Maul şi încercă să-i lovească corpul expus, dar Maul blocă lovitura şi se ridică de pe podea. Obi-Wan ateriză în spatele lui Maul, dar acesta se întoarse şi blocă o altă serie de lovituri înainte să-l lovească pe Obi-Wan în maxilar. Jediul se mişcă odată cu lovitura, lăsându-se să facă un salt înapoi. Aterizând în picioare, îl izbi înapoi pe Maul, îndepărtându-se amândoi de nucleu. Maul sări în lateral şi apoi folosi puterea Forţei pentru a-l împinge pe Obi Wan înapoi. Obi-Wan îşi scăpă sabia de lumină când lovi podeaua. Sabia încă se rostogolea pe podea în timp ce el cădea în puţ. Sabia lui Obi-Wan se opri din mişcarea ei. Maul rânji în timp ce se duse spre armă şi apoi o aruncă în puţ. Se aplecă peste marginea nucleului pentru a urmări sabia căzând în gaura aparent fără fund. Sabia căzu pe lângă Obi-Wan, care reuşise să se prindă de un nod care ieşea din partea superioară

a peretelui nucleului, la aproximativ doi metri sub nivelul podelei.

Maul se uită la Obi-Wan. Se întrebă cât timp putea Jediul să stea agăţat de nod. Ştia că mâinile şi braţele lui Obi-Wan vor obosi în cele din urmă. Deveni nerăbdător. Lovi cu sabia de lumină în marginea metalică a nucleului, trimiţând scântei care căzură pe capul lui Obi-Wan. Maul observă că lama sa nu deteriorase metalul şi îşi dădu seama că era impenetrabilă la armele de energie. Se întrebă dacă metalul ar fi putut fi modelat în armuri corporale. Şi apoi observă că Obi-Wan nu se uita la el. Jediul se uita la ceva, de-a lungul peretelui superior al nucleului. Sau se uita la ceva aflat dincolo de perete? Nedumerit de ceea ce ar fi putut încerca Jediul, Maul îşi schimonosi chipul, supărat.

Obi-Wan se lansă din nucleu. Maul uitase de sabia lui Qui-Gon Jinn, care zbură de pe podea, de lângă corpul Jediului căzut şi ateriză în mâna lui Obi-Wan. Maul îşi transferă rapid sabia din mâna dreaptă în stânga. Obi-Wan activă sabia lui Qui-Gon în timp ce zbura pe deasupra capului lui Maul şi ateriza în spatele acestuia. Maul se întoarse repede, dar nu suficient de repede pentru a-l opri pe Obi-Wan să lovească cu lama lui Qui-Gon prin mijlocul său. Maul mârâi involuntar în timp ce fiecare nerv din corpul său intra în şoc. Vederea i se înceţoşă şi clipi, încercând să-şi recapete focalizarea. Voia să lupte. Voia să-l ucidă pe Obi-Wan, dar trupul său nu îl mai asculta. Obi-Wan dispăru din privirile sale, iar Maul văzu tavanul camerei. Îşi dădu seama că se prăbuşea înapoi, în nucleu.

Nu.

Şi, în timp ce cădea, jumătatea superioară a corpului său se separă de cea inferioară.

Nu.

În timp ce rămăşiţele lui cădeau prin puţul generatorului, îşi ţinu ochii deschişi şi se luptă să rămână conştient. Dar apoi, capul său lovi peretele puţului, şi totul se întunecă.

Nu!

Mintea lui ţipă. În ciuda a tot ceea ce aflase despre moarte şi datorie de la Maestrul său, Maul ştia că încă nu era gata să moară. Nu după acei atât de mulţi ani de antrenament şi încă având atât de multe de realizat. Nu atât timp cât încă mai avea atât de multă ură în el.

Obi-Wan m-a distrus!

Se forţă să vadă. O clipă mai târziu, începu să vadă din nou. Pereţii puţului erau o ceaţă dezorientantă. De-a lungul puţului, îşi văzu propriile picioare îmbrăcate în negru, foarfecând neînsufleţite prin aer în timp ce cădeau. Se zbătu să-şi îndrepte corpul, astfel încât să poată vedea în jos.

Nu pot muri!

Căzu pe lângă o umbră ovală, apoi o umbră similară trecu de el, scoţând un sunet vâjâit. Guri de aerisire. Maul spera că va mai fi cel puţin încă o gură de aerisire, şi că va fi suficient de mare pentru corpul său tăiat. Îşi întinse braţele, iar vârful degetelor mâinii stângi îl arseră brusc, de la frecare, în timp ce periau peretele cilindric.

Trebuie să trăiesc!

Sperând, dorind-o, rugându-se pentru încă o gură de aerisire...

Trebuie să-l omor pe Obi-Wan!

...se întinse cu Forţa.

Capitolul 18

— Mult deasupra... mult deasupra... nu ştim unde vom cădea, murmură creatura în timp ce folosea o bucată ruptă de os înnegrit, pentru a zgâria un desen pe peretele locuinţei sale cavernoase, spatele lui gol fiind încălzit de focul mic pe care îl făcuse. Mult deasupra... Ceea ce odinioară era grozav acum este nimic.

Desenul consta dintr-o pereche de siluete mici, o parte superioară a unui bărbat, separată de cea inferioară, fiecare jumătate coborând între două linii verticale care indicau un puţ adânc. Creatura oftă.

— Nu pot să mă duc decât în jos.

Trecuse mai mult de un deceniu de la bătălia care devenise cunoscută ca *Bătălia de la Naboo*. Creatura care fusese cândva Darth Maul se mişcă pe picioarele sale droide ca un păianjen, printr-un tunel de pe planeta Lotho Minor. Încă nu ştia de cât timp era în tunel, sau cum – ori când – ajunsese într-o lume atât de înapoiată. Încă nu-şi amintea nimic despre viaţa lui dinainte, când trăia la suprafaţă. Nu-i mai rămăsese decât furia şi foamea.

— Căzând, căzând, căzând.

Se uită la celelalte desene ale sale cu figuri mici, de pe perete. Unele figuri erau torturate, altele ucise. Multe dintre ele se luptau cu beţe arzătoare. Unele beţişoare erau albastre. Altele erau roşii. Creaturii îi plăceau beţele roşii.

Nu, nu beţe. Este greşit. Ceva care taie şi arde ca...

Auzi ceva mişcându-se la nivelurile superioare, un sunet de târâire pe care îl recunoscu ca provenind de la cel care îşi spunea Morley. Morley era un gunoier ca un şarpe, care ar fi trebuit să se ţină la distanţă de el. *Prostul de Morley*.

Şi apoi auzi paşi. Cineva mergea cu Morley.

Cineva foarte mare. Pe două picioare.

Lăsând jos osul pe care îl folosise ca să deseneze, se menţinu în umbre, în timp ce urca pe un perete, având grijă să nu scoată niciun sunet. În ciuda memoriei lui deteriorate, ştia fiecare crăpătură şi punct de sprijin din tuneluri. În timp ce îşi

mişca picioarele metalice spre tavan, se uită în jos şi văzu forma întunecată a lui Morley strecurându-se în camera întunecată. Lângă el, apăru cealaltă formă întunecată, un humanoid uriaş. Un mic punct de lumină radia şi se deplasa în zona pieptului bărbatului cel mare.

Ceva strălucitor, ceva ce arde...

— O să te prindă! plânse Morley.

Uriaşul se întoarse şi se îndepărtă de Morley.

— O să te mănânce viu! strigă Morley.

Creatura care atârna de tavan nu ştia dacă Morley îl ameninţa sau îl încuraja să facă un festin din uriaş. Creaturii nu-i păsa. Coborî repede şi sări pe Morley.

— Nu! ţipă Morley. Nu eu! Te rog, nu eu!

Creatura strânse corpul care zvâcnea al lui Morley. Îi plăceau sunetele ţipetelor lui Morley şi gâfâitul disperat în încercarea de a respira, dar nu atât de mult cât se bucura de zgomotul puternic al oaselor în timp ce îi rupea coloana vertebrală.

Acum uriaşul.

Creatura văzu ceva strălucitor în întuneric, îl recunoscu ca fiind punctul de lumină pe care îl văzuse pe pieptul celuilalt intrus. Se repezi înainte pe picioarele sale metalice şi era pe punctul de a sări, când bărbatul aprinse un băţ lung roşu.

Nu era un băţ.

Era o lamă roşie, făcută din energie pură. Îi era familiară...

E a mea!

Creatura ştia că deţinuse cândva arma aia sau una foarte asemănătoare cu ea. Se uită urât la intrus, văzu că punctul de lumină de pe pieptul lui era o mică amuletă care îi atârna de gât, de un lanţ. Capul bărbatului era luminat de lama roşie strălucitoare. Chipul lui puternic era tatuat cu modele în zigzag şi pe craniu avea coarne.

O reflexie?!

Din motive necunoscute, creatura se gândi la un băiat care plutea în afara unei ferestre.

Eu? Nu! Nu eu!

Confuză şi revoltată, creatura ţipă şi se lansă spre intrus, lovindu-l de perete. Încercă să apuce mânerul armei, dar intrusul îl împinse înapoi. Cele şase picioare metalice ale creaturii se clătinară în timp ce cădea pe podea, dar se rostogoli

pe picioarele conice şi sări din nou, lovind cu pumnul şi cu picioarele. Degetele lui loviră o armură şi muşchii puternici. Abia observă faptul că intrusul încearca doar să-l îndepărteze cu lama roşie, nu să-l lovească. Trase de mânerul central, încercând să smulgă arma din mâna intrusului. El nu pricepu că arma găzduia componente separate pentru fiecare lamă, mintea lui sfărâmată nefiind nici măcar în stare să înţeleagă incredibila tehnologie. Ştia doar că îi era familiară şi mortală, şi că o voia.

Arma se rupse în două, lăsând intrusului o lamă roşie şi creaturii pe cealaltă. Şi apoi se luptară, cele două lame ciocnindu-se în întuneric. Lupta lor îi purtă prin peşteră, dar apoi intrusul mormăi şi căzu înapoi.

— Tu, Darth Maul, spuse intrusul, eşti cel pe care l-am căutat.

Darth Maul?

— Am crezut că ai murit. Eşti ruda mea.

Amintirile pâlpâiră în mintea creaturii... în mintea lui Maul.

— Nu! mârâi el.

— Suntem fraţi.

Maul clătină din cap:

— Nu ştii asta, se răsti Maul. Nu ştii nimic!

Intrusul îşi puse mâna pe piept.

— Ştiu că avem acelaşi sânge.

Maul se holbă la intrus. *Nu te cunosc!* Încercă să citească expresia străinului. *Îţi pare rău pentru mine? Eşti dezgustat?* Sângele lui Maul începu să fiarbă. Străinul nu însemna nimic pentru el, nici măcar o ameninţare. Rânjind, aruncă deoparte arma şi se retrase în peşteră.

Se căţără peste gunoaie şi îndepărtă carcasele putrezite, mergând spre focul pe care îl făcuse. Încă ardea. Se ghemui pe podea murdară, se uită la desenele de pe pereţi şi începu să cânte.

— Niciodată niciodată niciodată niciodată niciodată...

Străinul uriaş îl urmă pe Maul până la foc. Privind în jur, necunoscutul spuse consternat:

— Aici locuieşti?

Fără să se uite la străin, Maul aprobă din cap drept răspuns. Luă un os din apropiere şi începu să-l roadă. Străinul observă desenele ciudate şi violente care decorau zidurile.

— Cât timp ai trăit aici?

Maul supse osul, cu ochii rotindu-i-se nebuneşte înainte şi înapoi în timp ce răspundea:

— Ani, şi ani, şi ani, şi ani.

— Eşti un Sith puternic, spuse străinul solemn. Întreaga galaxie tremura în faţa puterii tale. Îţi aminteşti?

Întreaga galaxie?! Maul se zgâi la el.

— Ţine minte întotdeauna, ţine minte întotdeauna.

Străinul privi aparatul robotizat de sub cutia toracică a lui Maul şi spuse:

— Picioarele tale?

— Gunoiul acela mi le-a luat, spuse Maul.

Străinul păru mulţumit de răspunsul lui Maul.

— Jediul... îţi aminteşti. Făcând un pas precaut către Maul, străinul spuse: Am un cadou pentru tine.

— Pentru mine? spuse Maul neîncrezător. Mâncare?

— Nu. Ceva care să-ţi readucă memoria.

Îndepărtă talismanul strălucitor de la gât şi i-l întinse lui Maul.

Maul se apucă talismanul. Balansându-se înainte şi înapoi pe picioarele sale robotice, începu să cânte. Străinul se aplecă mai aproape de Maul.

— Frate, ce spui?

Dar Maul nu-l asculta. Se concentră asupra talismanului, care strălucea din ce în ce mai puternic în mâna lui. Şi apoi, mintea lui fu inundată de amintiri fragmentate.

Copilăria mea... pregătirea mea... Maestrul meu!

În mintea lui, văzu un tânăr.

Gunoi!

Omul era un Jedi.

Spurcăciune Jedi! Cum îl chema?

Ştiu că bărbatul se numea Obi-Wan Kenobi.

Maul făcu ochii mari. Şi apoi se prăbuşi.

Epilog

Bărbatul uriaş susţinea că se numea Savage Opress. La fel ca Maul, era un Zabrak. Potrivit lui Oppress, Talzin îl transformase într-un războinic monstruos, îl înzestrase cu puterile părţii întunecate, îi dăduse amuleta şi îl trimisese în căutarea lui Maul. Maul nu-şi amintea de amuletă, talismanul pe care Talzin pusese sângele pe care îl luase de pe braţul lui însângerat, cu mulţi ani de zile în urmă. Nu îşi aminti de nimeni pe nume Talzin.

Când nava spaţială a lui Opress părăsi planeta Lotho Minor, Maul era cu el.

Opress planifică un curs spre Dathomir. Îi explică faptul că o vor găsi pe Talzin pe Dathomir, că Talzin îl va ajuta pe Maul. Maul nu ştia de ce l-ar ajuta Talzin pe el, dar ştia că avea nevoie de ajutor.

Pentru că acum ştia identitatea persoanei care îl transformase într-un monstru. Ştia că bărbatul era un Jedi pe nume Obi-Wan Kenobi. Dacă Opress şi Talzin îl vor ajuta pe Maul, l-ar putea ajuta să-l găsească şi pe Kenobi. Dar Maul ştia, de asemenea, că era într-o stare proastă, că ceea ce i-ar fi folosit cu adevărat era un set nou de picioare. Şi apoi îl va face pe Kenobi să plătească.

Se uită la Opress, care stătea în spatele comenzilor navei care îi ducea spre punctul de salt în hiperspaţiu, apoi spre Dathomir. Maul nu era sigur că Opress era aliatul său, darămite fratele lui. Dar era dispus să rişte.

Poate că este doar o reflecţie... poate că este băiatul din afara ferestrei.

Maul îşi putea doar imagina ceea ce îl aştepta în viitor sau dacă putea avea încredere în bărbatul care îl aducea pe Dathomir. Spera că Opress era într-adevăr prietenul său.

Toţi ceilalţi puteau să ardă.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă.

Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i

în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alţi Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă

ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui

Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice

mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

